

Al 3-lea grup farmaceutic european în serviciul dumneavoastră!

RHÔNE-POULENC RORER

**Bun venit
într-o lume
a sănătății,
a cercetării,
a viitorului !**

**Prin distribuitorii cu care cooperăm,
vă oferim următoarele produse farmaceutice:**

Actiphos
Clexane (enoxaparină)
Deticene (dacarbazină)
Essentiale Forte
Essentiale I.V.
Extenciline
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)

Kidrolase (L-asparaginază)
Imovane (zopiclonă)
Largactil (clorpromazină)
Maalox (hidroxizi de Al și Mg)
Maalox (hidroxizi de Al și Mg)
Majeptil (thiopropazină)
Majeptil (thiopropazină)
Methotrexate
Neuleptil (periciazină)
Neuleptil (periciazină)

Nesdonal (thiopental Na)
Pellacine (pefloxacina)
Pellacine (pefloxacina)
Phenergan (prometazină)
Profenid LP (ketoprofen)
Rovamycine (spiramicină)
Rovamycine (spiramicină)
Seciral (acebutolol)
Bronchicum Balsam
Bronchicum Inhalant

**Pentru orice relații
vă rugăm să contactați
reprezentanțele noastre:**

Rhône-Poulenc Rorer București
Tel: (01) 312.18.48, 312.19.96
Fax: (01) 312.18.23

Rhône-Poulenc Rorer Cluj
Tel: (064) 147.623
Fax: (064) 190.664

Rhône-Poulenc Rorer Iași
Tel: (032) 211.223
Fax: (032) 211.223

Distribuitori: Tamias Trading s.r.l. Tel: (01) 312.58.14 Valmedica S.A. Tel: (01) 321.20.91 Europharm S.A. Tel: (068) 310.007 Helad International Tel: (01) 312.98.04 Pharma Trade s.r.l. Tel: (01) 323.71.83

România reprezintă rampa de lansare a companiei Daewoo în Europa

Compania sud-coreeană Daewoo intenționează să investească în România, prin compania mixtă Rodae Automobile, 900 milioane dolari până la sfârșitul acestui deceniu, în cadrul unuia dintre cele mai ambițioase proiecte din industria est-europeană a automobilelor, scrie „Financial Times” din 5 mai. Daewoo

speră să folosească România ca o pistă de lansare pe continentul european, precum și ca o eventuală bază de export a subansamblelor pentru celelalte companii mixte deținute în Europa de Est și Asia Centrală. Joint-venture-ul din România este prima intrare a companiei Daewoo în pro-

ducția de automobile a Europei, firma Rodae urmând a fi folosită ca bază pentru vânzările de pe piețele vest-europene. Conform declarațiilor făcute de vicepreședintele Rodae, Seong-Sik Kim, Daewoo speră să ajungă la o capacitate de producție de 150.000 de automobile anual în România, până la sfârșitul acestui deceniu și intenționează să exporte aproximativ 65% din această producție. Liviu Tănăsescu, președintele societății mixte Rodae, a declarat, de asemenea că, în primul rând, exporturile vor viza piața vest-europeană, „cea mai apropiată de România și mai depărtată de Coreea”. Daewoo are în proiect, de asemenea, să producă în România motoare și cutii de viteză, la o capacitate de 200.000 de bucăți anual. Rodae va livra aceste subansamble celorlalte centre de asamblare ale Daewoo, existente deja sau în curs de înființare în Europa de Est sau Asia Centrală. „Vom putea exporta subansamble de automobile în Uzbekistan, Polonia sau Republica Cehă și vom importa alte componente din aceste țări”, a declarat Kim. (MEDIAFAX)

PUBLICATIILE Flacăra



Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 405896/1991 din
04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Manuela Arion, Ion D. Goia,

Alexandru Pășărin, Mihai Sândor

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDORU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI 222.33.31;
222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr.
1, cod 71341.

Telefoane: 222.15.10; 222.15.20; 222.15.30; 222.15.40;
222.15.12; 222.15.37; 222.15.44, cu întreruperi din
paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian

Ghileanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan

Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,

Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu I. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu,

Elena, Ghera, Florin Ionță

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion

Ceacăru

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:

Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),

Emanuel Tănăsescu (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina

Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu,

Angela Ștefănescu



Redactor șef: LIVIU TIMBUȘ

REBUS REBUSACHE



Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600):

222.68.05: Călin Mărcușanu, Dan Ciucucu, Adriana

Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiulescu

TEHNOREDACȚARE

COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Cărn,

Mirela Fotea, Eugen Mălăe,

Cezar Munteanu, Marius Ristea,

Doru Vinăre

DIFFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Ciocanu,

George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru

Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae

Șerban, Mihai Săndulescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Elena Gogu, Gabriela

Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircăa Popa, Marian

Băcoianu, Liliana Crețu, Dan Neagu, Mariana

Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea

Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon

222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,

sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL: ROMANIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează

informații furnizate de agenția

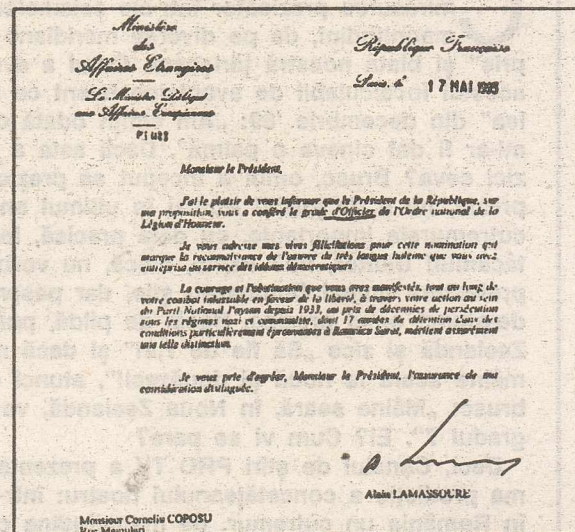
MEDIAFAX

Inchiderea ediției: sâmbătă, ora 19

Președintele Franței, JACQUES CHIRAC, a conferit gradul de Ofițer al Ordinului Național al Legiunii de Onoare

Domnului CORNELIU COPOSU

Este cea mai înaltă distincție pe care Franța o acordă unui cetățean străin și prima pe care Jacques Chirac o atribuie în calitate de președinte



Radu Ceontea nu uită că e... Radu Ceontea:

Majoritatea liderilor maghiari sunt excesivi



- Rău de gură, dl Ceontea face și „reverențe”: „Și o adolescentă cât se poate de crăcănată are voie să aspire să devină solistă în Lacul lebedelor”
- Senatorul mai adaugă: Meleşcanu, o autoritate în domeniu, conduce remarcabil diplomația românească
- Funar dă cu logica-n fasole!
- Colerici amândoi, Iliescu și Funar seamănă între ei
- „1201” nu e decât o... romanță!

- Domnule senator, care a fost părerea dumneavoastră în momentul în care ați lecturat Recomandarea 1201 a Adunării Generale a Parlamentului European?

- Luând puțin în șagă răspunsul la această întrebare, îmi îngădui să afirm că pentru moment mi s-a părut că Recomandarea 1201 este un act de uzurpare a Constituției României, constituție care printr-un articol al său se supune legislației internaționale cu privire la drepturile și libertățile omului, în sensul că orice prevedere legislativă internă română devine nulă în fața unei prevederi contrarii a legislației internaționale. Recomandarea 1201, în articolul 11, nu face altceva decât să explice că prevederea cu privire la autonomia regională urmează să respecte situația istorică și teritorială specifică din țările cu pricina și să fie conformă legislației naționale a statului.

Deci, în glumă spunând, în pasajul citat din articolul 11 Recomandarea este, de fapt, un „atentat” la larghețea Constituției României.

- Credeți că există vreun pericol pentru integritatea statului român în asumarea și aplicarea acestei recomandări?

- După cei cinci ani care s-au scurs din '89 încoace, cred că zăriști mai tineri, mai vârstnici, politicieni de toate culorile s-au obișnuit cu o realitate care nu poate fi contestată: realitatea minorității etnice maghiare de pe teritoriul României, minoritate care se ridică, după unii, la 1.700.000 de persoane, după liderii UDMR la 2.000.000 de persoane. Deci, cu această realitate populația României - mai cu seamă populația din Transilvania - este obișnuită de secole.

Dar trebuie să ne obișnuim cu o realitate mult mai incomodă, realitatea violenței unor lideri UDMR, realitate deranjantă fără îndoială, chiar dacă îți seama că acesta a fost statutul acestui fel de lideri maghiari, temperat-furibunzi, dintotdeauna pe teritoriul românesc. Ei continuă într-un mod mecanic o tradiție în acest sens și vreau să afirm că nu se vor liniști niciodată. Acesta este sensul vieții lor, ambiția de a se constitui fie într-o țară a secuilor, cum s-a spus, fie într-un parlament și un guvern secuiesc-maghiar pe teritoriul României. Aceste ambiții politice nu sunt de condamnat din punct de vedere al aspirațiilor, pentru că, nu-i așa, și o adolescentă cât se poate de crăcănată are voie să aspire să devină solistă în „Lacul lebedelor”. Asta este treaba ei! Deocamdată, lupta politică la noi se duce pe câmpul ideilor iar bătălia se dă prin numărarea voturilor!

- Aceste deziderate veșnice, cum le-ați spus dumneavoastră, ale liderilor maghiari din România, credeți că sunt apropiate și maghiarilor de rând din România?

- Eu nu sunt atât de conciliant încât să spun că numai unii lideri sunt astfel și că oamenii de rând își văd de treabă și trăiesc în bună comuniune cu majoritatea populației românești din Transilvania. Fără îndoială că majoritatea liderilor maghiari sunt excesivi. Există între dânsii și persoane demne de tot respectul și pe care eu, ca adversar în lupta de idei, îi respect foarte mult. Dar de fiecare dată când prilejul se ivește, orice mulțime poate să fie depersonalizată și transformată nu într-o sumă de moralități individuale, ci într-o gloată care poate urma orbește, în rău, un lider. De aceste momente ne-am lovit noi de câteva ori în istorie și în ultima „repriză” în 20 martie 1990, la Târgu Mureș.

- Deci, revenind, este un act obligatoriu pentru noi Recomandarea 1201?

- Deocamdată nu este un act juridic omologat de către Comitetul de Miniștri al Parlamentului European. Ce deranjează în această recomandare? În acest document deranjul poate să se îndrepte spre statele slabe. Îmi îngădui să spun, cu toată responsabilitatea, că în momentele mele mari de deznădejde, am îndoială că există un stat român pe harta Europei. Atâta vreme cât un stat mic cum este Ungaria se comportă ca o mare putere, am voie să mă întreb dacă o putere medie cum este România există cu adevărat în raport cu lobby-ul maghiar.

- Dar vina pentru această stare de lucruri aparține clasei politice guvernante!

- Vinovăția nu face obiectul acestui interviu și eu lert vinovăția clasei politice conducătoare atâta vreme cât portofoliul Externei este deținut de ministrul Teodor Meleşcanu. Și fac această afirmație nu pentru că am autoritatea să-l judec, ca ministru, pentru îndemnarea cu care conduce diplomația românească, ci numai în resortul care privește relațiile noastre cu Ungaria. Mi se pare, în momentul de față, omul politic cel mai autorizat în domeniu și regret foarte mult că în timp ce dânsul încearcă, pe căi diplomatice absolut rezonabile, să găsească mijlocul de a semna tratatul de bază cu Ungaria, din țară de la noi, aproape de fiecare dată, în mod deosebit Gheorghe Funar dă cu logica în fasole. Este de neîngăduit pentru un șef de partid să nu aibă nici măcar elementara gramatică a diplomației! În vreme ce ministrul de externe al României discuta cu Laszlo Kovacs la Budapesta, în prima etapă, primarul Clujului insultă în mod iresponsabil întreaga națiune maghiară pe care o consideră barbară, angajând poporul român în acțiunea de civilizare a ei.

- Ce pretenții aveți de la Funar, când însuși președintele Iliescu, acum câteva săptămâni, a avut leșirile pe care le-a avut?

- Acești doi oameni politici seamănă între ei. Amândoi sunt colerici și atâta timp cât își stăpânesc „colericele” pot fi acceptați, dar când umorile se produc în politică aduc daune extraordinare. Dar și președintele Iliescu, după ce a făcut „turnirul” electoral în Transilvania și după ce a ridicat, cu violență și cu ipocrizia-i tipică, inimile românilor transilvăneni cum că această recomandare n-are nici un Dumnezeu și că nu va fi luată în considerare, acum tace, cum tace după „AGA și șpaga”, cum a tăcut după „Forum Maritim”, cum tace după „Alacerea Apartamentului”. Din păcate, ajungem la miezul răului din politica românească, acesta fiind simbolizat și prin faptul că în jurul președintelui Iliescu s-au adunat atât de mulți

oameni care de-acum încolo îl au la mână prin jaful pe care l-au făcut în interes personal, jaf pe care vor să și-l însușească și pe care și-l protejează prin suma voturilor de care dispun în Parlamentul României și cu care pot să doboare guvernul, atât de compatibil cu președintele Iliescu, prin persoana atât de lipsită de imaginație care este premierul Văcăroiu.

- V-aș ruga să revenim la Recomandarea 1201 și la rolul ei în semnarea tratatului de bază româno-ungar!

- Textul acesta am convingerea că va fi conciliat cu partea ungară, pentru că dacă nu se voiește neapărat a se găsi un nod în papură României cu această recomandare pentru a i se zădărnici intrarea în UE și mai târziu (sau poate că mai înainte sau poate că deodată) în NATO, atunci cele două țări vor fi invitate de mai marile puteri să cadă la pace. Tratatul, în istoria umanității, au fost făcute și pentru a fi încălcate. Între altele, dacă nu cumva tocmai pentru aceea! Cu alte cuvinte, diplomația românească nu cred că are în momentul de față intenția de a face un tratat pe care după două săptămâni sau două luni să-l încalce vreuna dintre părți. Recomandarea 1201 nu face altceva, prin spiritul său, decât să confirme o realitate din România: minoritatea etnică maghiară din România este repartizată teritorial majoritar. Dacă este astfel repartizată, prin Legea 69 ea este și supusă Legii autonomiei administrative teritoriale la nivel de comună, oraș, județ. Recomandarea nu face decât să consfințească o realitate de fapt pe care noi o acceptăm ca atare: liderii maghiari fac parte din Parlamentul României, primarii maghiari sunt la putere, consilierii locali sunt majoritari și uneori în totalitate maghiari; cu alte cuvinte, avem garantată toată baza legislativă pentru prevederile articolului 11 din recomandare. Cu toată siguranța dată și de articolul 14 din recomandare care spune la începutul său că: „Exercițiul drepturilor și libertăților enumerate în acest protocol nu limitează datorită cetățeniei unui stat.” Unii, care se simt slabi pe pozițiile de putere ale statului român, tremură. Pentru mine, care, ca individ, pretind a fi stăpân pe situație, ca și pentru alții ca mine, Recomandarea 1201 are valoare de romanță. Acest document este făcut astfel încât statele care vor îl aplica, cele care nu vor nu-l aplica; unele state tremură de frica lui, iar altele fluieră textul ei precum o doină de cătănie, să zicem!

MARIAN GHÎTEANU ■

Răzvan Dumitrescu

Cutremur la TV

Canalul de știri PRO TV a prezentat mai ieri, alături de un miraculos prezicător într-ale seismelor de diverse grade și magnitudini, de pe diverse meridiane și paralele, „y compris” și biata noastră țărișoară. Omul a avut prima revelație a acestui incalculabil de avantajos talent ce zace-n el în zilele „acelea” din decembrie '89: „Am simțit odată ceva, brusc, că parcă mi-ar fi dat cineva o palmă”. Dacă asta a simțit el, ce, poți să-l zici ceva? Brusc, omul a început să prezică. Și, stupoare, a cam prezis, nu e de joacă! Numai în ultimul an a prezis șase dintre cutremurele importante, cu dată precisă, loc, mărime și tot tacâmuri! Ulterior, nu? Fapte, adică, nu vorbe. Ce-are „lovituța” cu prefectura numai Dumnezeu știe, dar pesemne că are, pentru că de-atunci omul prezică. Dacă, de pildă, pune Tatăl ochii pe Noua Zeelandă și zice „Să fie de 7,2!” și dacă mai zice „A, să fie mâine seară la nouă și douăzeci!”, atunci omul, la București, zice brusc: „Măine seară, în Noua Zeelandă, va fi un cutremur cam de gradul 7”. Ei? Cum vi se pare?

Deci, Canalul de știri PRO TV a prezentat mai ieri, alături de ultima predicție a concetățeanului nostru: într-o zi, două, va avea loc în România un cutremur, de magnitudine cam 6 („nu, nu va depăși 6”) cu epicentrul în Vrancea. Toate bune, dacă e să fie, să fie! Poți, ca să zic așa, să te pul contra? Dar nebunia abia acum

începe: apare imediat de pe marea scenă (a Centrului de Fizica Pământului, sau cum i-o fi spunând) pe micul ecran un director care zice da, calculele noastre indică așa ceva; cu foarte mare probabilitate; și zice și de ce, motivează științific etc.; și mai zice și că „populația” trebuie să fie calmă, să nu intre-n panică, pentru că „nu cred că va depăși magnitudinea 6” și că seismele peste 5 sunt ceva frecvent, cam unul pe an, și că n-au mai fost de câțiva ani și că așa și pe dincolo...

A trecut o zi. Și - nimic! Dar nu poți să știi când te pocnește. Aștept. Așteptăm, ce dracu' să facem (culmea e că omul chiar a prezis anul ăsta câteva cutremure, șase, cam cu 48 de ore înainte de a se produce; unde mai pul că a fost și directorul „în consens” cu... - zău așa, chiar îți vine să și râzi, dar pul un pic de albastru în răsul ăsta, ca să fie un răs temeinic, nu?). Deci, aștept.

Dar brusc, parcă mi-a dat cineva o palmă! 7 luni! Grevă generală! Milioane de furnicuțe truditore, uite-așa, nu mai vor! Și ce, e rău? Da' de unde, e bine. Pentru că numai așa. Știi dumneavoastră ce. Păcat doar că nu-l vorba de o zi, două, ci de vreo zece încă...

Așa că, vorba aia, să-nnebunim și s-auzim de bine!

EUGEN CHIROVICI ■

Navigând pe ape tulburi

PNLCD trebuie să aleagă luntrea

La Camera Deputaților este pe cale de a se constitui Grupul Independent Liberal, format din 12 parlamentari aparținând PNL. Este de fapt vorba despre deputații plecați de la PL'93 și PAC care s-au alăturat pe data de 13 mai formațiunii dlui Mircea Ionescu Quintus. Rămâne de văzut ce părere va avea Biroul Permanent al respectivei Camere, organism care a dat de înțeles că nu agreează această acțiune, invocând de altfel Regulamentul de funcționare al Camerei Deputaților, care nu permite constituirea de grupuri noi în timpul unei sesiuni parlamentare și nu permite nici trecerea de la un grup parlamentar la altul. Sigur, trebuie precizat aici că Regulamentul invocat este declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională tocmai în ceea ce privește această chestiune. Așa stând lucrurile, semnalăm doar constituirea „de facto” a acestui grup parlamentar, urmând să vedem ce se întâmplă din punct de vedere juridic.

Președinte a fost ales, după mai multe tururi de scrutin, Vasile Măndroviceanu, iar vicepreședinte Sorin Pantiș. Precizând că PNL nu intenționează să racoleze senatori sau deputați, Viorel Cataramă n-a exclus posibilitatea ca un astfel de grup parlamentar să ia ființă și în Senat. Ceea ce înseamnă că s-ar putea ca unii senatori PNLCD să părăsească formațiunea dlui Cervești. Cei care conduc PNLCD se agită, căutând febril o ieșire din situația delicată în care singuri au intrat; au suspendat conferințele de presă și au convocat o ședință a organismelor de conducere. Din Cervești a ajuns probabil la concluzia că singura soluție pentru a respecta pactul de neagresiune convenit cu PNL este să nu permită unor colegi nespun de înfierbântați folosirea microfonului în fața presei, ceea ce arată clar că micul război al orgoliilor a fost pierdut de „cervești”. Să fie într-un ceas... bun!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

PNȚCD

„Nu există decât un singur proiect de statut” (sic!)

În orice partid din opoziție, un statut ca acela al lui Răzvan Dobrescu ar fi provocat un imens scandal. Parlamentarii ar fi dat declarații fulminante. S-ar fi înregistrat demisii spectaculoase. Nu însă și în PNȚCD. Unde domnește o tăcere suspectă. O amorțeală, de fapt. Filialele nu iau atitudine. Parlamentarii tac. Mai mult decât atât, orice încercare de a veni cu o propunere nouă a fost oprită cu brutalitate.

Ion Varlam, vicepreședintele filialei din Franța, a avut și el un proiect de statut. Care este infinit mai bun decât cel al lui Dobrescu. De fapt, o comparație nici nu este posibilă, deoarece statutul lui Dobrescu este o adevărată calamitate. Și totuși, în această situație statutul Ion Varlam nici măcar nu a fost luat în seamă. În prag de Delegație Permanentă, Ion Diaconescu declară la conferința de presă: „Nu există decât un singur proiect de statut, cel al lui Răzvan Dobrescu. Proiectul lui Ion Varlam nici nu se va lua în discuție. Păi ce facem aici, oricine vine cu un proiect de statut, noi, gata, îl și discutăm la Delegația Permanentă?” De parcă oricine ar putea să facă un statut!

Conducerea PNȚCD a mai hotărât ca amendamentele la statutul lui Dobrescu să fie prezentate unei comisii formate din Dudu Ionescu, Răzvan Dobrescu, Ionescu Galbeni și

Vasile Pop, aceștia urmând să decidă ce amendamente vor fi acceptate pentru a fi luate în discuție la Delegația Permanentă. Ciudată idee! „Facem asta pentru a ne încadra în timp”, a explicat Ion Diaconescu, referindu-se la faptul că ședința Delegației Permanente este programată să dureze doar șase ore. Același Ion Diaconescu a afirmat nonșalant că articolul 14 nu deschide nici o poartă nomenclaturistilor și că e ceva nemaipomenit de democratic să specifici în statut că oricine poate intra în partid, asta neînsemnând că o să și intre. Pentru că decizia finală o va lua Comitetul de conducere.

Parlamentarii PNȚCD nici măcar nu au dreptul să voteze la Delegația Permanentă și probabil nici să ia cuvântul. Cu trei zile înainte, Ion Diaconescu nu știa nici criteriile de desemnare a delegaților și numărul de voturi necesare adoptării statutului. Totul demonstrează că această Delegație Permanentă, care are loc la patru ani de la Congresul partidului, este o improvizație. Și nu este deloc clar de ce. Ion Varlam, în „Observații critice” la adresa proiectului lui Dobrescu, afirmă: „Eșalonul doi al partidului, care se pregătește să ia conducerea acestuia la viitorul congres, este rodul improvizației momentului și al lipsei acute de cadre din 1990 și 1992. El este aproape în întregime format din

persoane care nu pot justifica păstrarea funcțiilor și a mandatelor pe care le ocupă (...). Ele s-au afirmat în PNȚCD prin comportamente interesante și prin metode de promovare tipic comuniste: delațiune, slugărnicie, duplicitate și cleveală subalternă (...). Alianța dintre comunistii infiltrați și veleitarii incapabili este pusă în evidență de articolul 149. Scopul acestei cârdășii este ocuparea pozițiilor strategice în vederea succesiunii președintelui Coposu, activ pregătită în timpul absenței sale din țară”.

Este destul de greu de prevăzut ce se va întâmpla la Delegația Permanentă a PNȚCD. Din păcate, toate datele pe care le avem duc la o singură concluzie: proiectul de statut al lui Dobrescu va fi votat. Posibilitatea ca acest lucru să nu se întâmple este destul de redusă. Nu este imposibil însă ca la Delegația Permanentă a PNȚCD să iasă un scandal uriaș și cele șase ore să treacă fără să se fi votat ceva. De fapt, scandal va fi sigur, cu toate că s-au luat destul de multe măsuri ca toată ședința să se limiteze la o simplă ridicare de mâini. Dacă aceste sumbre previziuni se vor împlini, vom adăuga încă o doză de amărăciune peste marea deziluzie pe care o trăim de cinci ani.

ROXANA STANCU ■

Cu mască, fără mască...

Mohora a împiedicat căderea guvernului Văcăroiu

□ Voturile PS au inclinat balanța în Parlament



Când grupul condus de Tudor Mohora s-a desprins de PSM-ul lui Ilie Verdet, mulți analiști politici s-au grăbit să salute acest gest de seriozitate. Despărțirea de Adrian Păunescu, slugă servilă a vechiului regim și continuator al aceluiași obiceiuri și sub stăpânirea locatarului de la Cotroceni, părea a fi girul moral și politic cu care noul Partid Socialist pornea la drum.

Într-adevăr, o serie de evenimente petrecute în Senat sau în Camera Deputaților indicau o distanțare a parlamentarilor PS de deciziile pe care majoritatea parlamentară le lua. Așa s-a întâmplat cu Raportul de mediere



la divergențele apărute în legătură cu proiectul de lege privind accelerarea procesului de privatizare, raport care în Senat n-a întrunit numărul necesar de voturi și pentru că parlamentarii ai Partidului Socialist nu l-au votat. Revista noastră a atras însă atenția că aceste episoade sunt pasagere și se petrec doar din dorința de a drege imaginea grupului plecat, sifonată de balastul reprezentat de dinozauri precum Adrian Păunescu și Ilie Verdet. În fapt, lecturând programul Partidului Socialist se constată existența unor idei și principii care n-au nici o legătură cu social-democrația sau socialismul european. Sigur, mai devreme sau mai târziu urma să vină și confirmarea practică a ceea ce noi afirmasem atunci. Și a venit cu ocazia votării, în Camerele Reunite ale Parlamentului, a aceluiași Raport de mediere la Legea de accelerare a privatizării. Fără sufragiile celor din Partidul Socialist, acest proiect lacunar și plin de lucruri inutile n-ar fi reușit să treacă. La o banală analiză aritmetică se constată că i-ar fi lipsit exact voturile aripii Mohora.

Atentă cu propria sa imagine,

entitatea socialistă despre care vorbeam a ținut să se explice într-o conferință de presă convocată înainte de finalizarea operațiunii de vot. S-a acuzat cu acest prilej „lipsa de transparență în privința privatizării”, s-a criticat „trezirea în proprietate a unor bunuri de la noi toți la unele persoane”, dar s-a explicat și de ce s-a votat cum s-a votat: „pentru a nu împiedica privatizarea, pentru a face o economie de piață modernă, performantă”. Sigur. Senatorul Gh. Răboacă, pe care l-am citat mai sus, a ținut să precizeze că sprijinul acordat executivului este condiționat de o serie de propuneri concrete de conlucrări pe care Partidul Socialist le-a avansat.

Așa spun dâșii. Dar cum noi suntem deja obișnuiți cu criticile și ifosele unor partide din arcul guvernamental care amenință în dreapta și în stânga cu retragerea sprijinului, pentru ca apoi să voteze cu frenezie tot ceea ce imaginează marile creiere ale PDSR-ului, fie-ne permis să luăm în calcul și ceea ce spun gurile rele. Și spun că înțelegerea guvern-Partidul Socialist s-a parafat la restaurant, negociator principal fiind dl Valer Dorneanu, ministrul relației cu Parlamentul.

Că așa stau lucrurile sau că înțelegerea cu pricina s-a realizat într-un alt decol decât cel culinar, are o mult mai mică importanță. Ceea ce contează de fapt este că s-a mai verificat o dată un proverb pe care mulți îl uită când se duc la vot: ce naște din pisică, șoareci mănâncă.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Cuțitul în spate



Vedete anonime

Zilele trecute, c-așa e viața, am avut ocazia să discut cu o mică personalitate liberală. După regula clasică liberală, personalitatea cea mică e și patron, e și importator de produse occidentale și e militant pentru afirmarea personalității umane, ca orice liberal care se respectă.

Până aici, toate bune, și ele ar fi rămas așa, dacă n-ar fi apărut elemente noi, cât se poate de... neliberale.

Să dăm exemplul care ne-a siderat. Domnia sa, micul liberal, are și investiții în media, într-un post de radio pe care îl conduce, cu mână sigură, către un succes limitat.

În acest post de radio urma să se introducă, în programe, o vedetă. Așa s-a legat, adică așa a negociat micul liberal cu vedeta în chestiune. Azi așa, mâine așa, până când a venit ziua semnării contractului de muncă.

Ei, asta a fost ziua adevărului. Zice micul liberal: știți, m-am gândit, nu te pot lua. De ce, s-a mirat potențialul angajat. Stai să-ți explic. Și au urmat explicațiile, pe care vi le transcriu în toată fidelitatea și complexitatea lor.

A zis micul liberal: vezi, eu am făcut din postul de radio o vedetă, nu din cel care lucrează acolo. Ei sunt niște anonimi. Dacă vii dumneata, postul o să se contamineze de personalitatea dumitale, o să mai vrea și alții să devină vedete și se duce dracului, nu-l mai pot ține în mână.

Bine, domnule mic liberal, a zis preopinientul, e un defect să fii cel mai bun? La mine e! a sunat răspunsul.

Punct. Asta-i micul liberal. Tare în principii, ipocrit în practică. Păi, dacă toți sunt ca el, am pus-o de oale și cu liberalii.

Și ăștia vor vedete anonime, ca și cei dinainte.

MIHAI TATULICI ■

Asta ne mai lipsește!

Cartea Verde a lui Khadaffi distribuită gratis prin București

□ Lumina colonelului vine de la răsărit (Chișinău!)

Propaganda libiană se face tot mai simțită în România. Conducătorul absolut al Libiei, colonelul Moammer el Khadaffi, s-a gândit, probabil, să câștige adepți ai socialismului libian în țările ex-comuniste. La București, după cum a relatat presa în mai multe rânduri, acționează o organizație numită Mathaba, menită să câștige adepți în rândurile tinerilor sau cadrelor militare. Unele guri vorbesc chiar de inițierea celor câștigați în practici cu iz terorist. Mai nou, în jurul Universității București a început să se distribuie gratis opera de căpătâi a președintelui libian, numită Cartea Verde. Aceasta, tipărită în condiții grafice deosebite, este adusă tocmai de la... Chișinău! Aici a fost editată sub îngrijirea unei asociații numite Cartea. În paralel, revista Europa publică opera aceluiași colonel, în serial.

TOMA ROMAN jr. ■



■ Majoritatea parlamentară din Camera Deputaților a „reglementat” și situația juridică a unor „imobile trecute în proprietatea statului”, terminologie utilizată de inovatorii actualei puteri pentru a desemna casele

tălăhărite de regimul comunist. De menționat că și de această dată legea a trecut cu sprijinul unor deputați ce se consideră a fi în opoziție. Este vorba de 7 persoane ce fac parte din PD, al căror vot a contrastat vizibil cu cel exprimat de restul colegilor și cu intenția declarată anterior de a sesiza Curtea Constituțională.

Bun și PD-ul ăsta la ceva, mai ales când e luat pe bucatele; vorba aia, poți să mergi cu el la furat.

■ Cu câteva zile înaintea Delegației Permanente a PNȚCD, deputatul Răzvan Dobrescu era inundat de o mare fericire, motiv pentru care a degustat câteva pahare cu vin în compania dlui Ionașcu, secretar executiv al partidului, prilej cu care a exclamat: „De când așteptam dipa asta!”. Ar fi greșit să se înțeleagă de aici că dl deputat aștepta de mult să bea un pahar de vin

împreună cu dl Ionașcu! Motivul bucuriei lui Răzvan Dobrescu e acel catastrofal proiect de statut care e în același timp motivul tristeții celorlalți. Bând acel vin, dl deputat a vrut să sărbătorească în felul său faptul că lucrurile merg bine, statutul e ca și votat, Mircea Ciomara, Dudu Ionescu și Remus Oprea vor avea funcții și partidul se va duce de răpă, cu iluziile noastre cu tot.

■ Cornel Brahaș s-a înființat pe la Partidul Dreapta Națională. Într-o broșurică mică, mică avem așa: pe prima pagină un vultur deasupra căruia stă scris „Noi facem ordine”. Noi, adică Partidul Dreapta Națională. După care vine „Punctul nostru de vedere”, din care spicuim: „Românismul este fundamentul politicii PDN, voința neamului de a fi liber la răscrucea marilor drumuri comerciale și strategice”; „Românii vor fi stăpâni la ei acasă”; „Românismul este forma cea mai ef-

face de rezistență, de păstrare a identității, prin civilizarea și spiritualizarea oricărui agresor. El este deopotrivă mesajul de universalitate al unui neam străvechi și puternic, cu vocație misionară față de toți vecinii noștri europeni”. În pagina a doua descoperim că națiunii române i s-a adus o nouă ofensă prin organizarea unei conferințe internaționale a Consiliului Europei.

Iar în ultima pagină este deplâns postul de radio „Deutsche Welle” și mai este deplâns președintele Germaniei Roman Herzog. „Germanie, unde sunt fiii tăi?”, se întreabă Partidul Dreapta Națională. Mare noroc pe capul Germaniei că vine Brahaș și-o ia la întrebări!. Vă dați seama ce pătea ea dacă ăsta se făcea că plouă, o feștelea săraca rău de tot!

Turnul Babel

Vâlvă degeaba...

Cu un arsenal în valoare de peste un sfert de miliard de dolari faimoasa Armată a 14-a reprezintă un excelent vârf de lance într-o zonă „periclitată” de extinderea NATO. E adevărat: acordul dintre Chișinău și Moscova semnat anul trecut prevede ca luptătorii generalului Lebed să se retragă din Moldova în trei ani, dar număratoarea inversă începe din clipa ratificării documentului. Or, la Moscova problema ratificării nu se pune în nici un chip. Dimpotrivă. Generalul Lebed a fost chemat în fața deputaților ruși pentru a explica ce are de gând cu cetele sale înarmate până în dinți și, firește, a explicat: Armata a 14-a nu se va retrage decât peste cadavrul său. O deplasare a forțelor rusești ar crea, imediat, un pericolos vid care ar transforma Moldova într-un ring de confruntare acerbă în stare să articuleze în zonă un război de tip cecen. Lăsând la o parte adevărul demonstrat că moldovenii nu au structura specială a cecenilor, rămâne de văzut de ce generalul Lebed susține această teză având în vedere că Moldova este membră a ONU, a OSCE etc., este recunoscută internațional, este, așadar, subiect de drept internațional și nu poate fi făcută chiftele în stilul exersat în Cecenia. De fapt, nu avem nimic de văzut și de așteptat: gogorița cecenă este o biată petardă propagandistică. Generalul Lebed este, pur și simplu, onest: el nu își retrage armata pentru că moldovenii, în concepția domniei sale, nu au ce face cu libertatea. Scurt.

Președinția sub gloanțe

În timp ce de-abia investitul președinte al Franței anunța că automobilele oficiale nu vor mai avea dreptul la girofar, se vor opri la stopuri iar securitatea demnitarilor va fi relaxată, de partea cealaltă a Atlanticului, președintele Clinton lua măsuri în ordine inversă. Apogeul acestor inițiative de etanșare logistică a fost reprezentat de închiderea pentru circulația rutieră a celebrei Pennsylvania Avenue care flanchează Casa Albă. După aterizarea ... forțată a unui „avion de buzunar pe peluza reședinței prezidențiale, după tirurile „private” și fără preaviz asupra aceleiași Case Albe o asemenea măsură a părut logică. Ea s-a dovedit oportună, dar nu și suficientă: săptămâna trecută un duel cu revolvere între un agent de securitate și un suspect a pus capac speranței că nebunia poate fi îngrădită cu una, cu două. Niciodată în istoria președinției americane nu a existat un asemenea cumul de incidente neplăcute în preajma celui mai păzit spațiu din lume. Adevărul este că americanii s-au împotmolit demult în iluzia că șeful executivului ar fi păzit profesional. Un schimb de experiență cu alte zone ar duce la concluzii strict pertinente...

Un crater absorbant

Miloșevici nu are de gând să recunoască Bosnia în schimbul indulcenței sancțiunilor. Sarajevo este, în același timp, atacat cu o sălbăcie în evidentă creștere. Sârbii din Slovenia occidentală se refugiază cu miile către direcții confuze. În „triunghiul Bermudei”, coridorul Brcko, țiuie gloanțele. Tensiunea din Croația crește. Sârbii din Kraina și din Bosnia își suflecă mânecile politice pentru a se uni. ONU lansează un ultimatum: dacă nu se face liniște la Sarajevo și logistica nu este retrasă pe o rază de 20 de kilometri, NATO intră în joc. Toate aceste elemente puse cap la cap atestă că perioada de început a conflictului a fost un mizilic față de actualele evoluții. Ceea ce este bizar e că păcurile de negociatori și mastodontii internaționali care concură la clădirea păcii în Bosnia nu reușesc cu nici un chip să toarne apă în vin. Cu cât trece timpul, tensiunea din zonă se dovedește mai acaparantă, riscând să implice în acest coșmar vecinătăți dintre cele mai largi...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Parlamentele în Cosmos

„M i-ar plăcea să-l trimit pe parlamentarii noștri în Cosmos la bordul unei nave și să-i primim înapoi cu brațele deschise peste câțiva ani”. Așa zicea nu de mult președintele ucrainian Leonid Kucima, ofuscat că parlamentarii refuzau să voteze o „lege a puterii”, prin intermediul căreia el să-și extindă atribuțiile. Însă ceea ce, până în prezent cel puțin, Kucima n-a putut să obțină, avea să-i reușescă pe deplin omologului său din Belarus, Aleksandr Lukacenko: el are acum, ca rezultat al referendumului ținut în urmă cu două săptămâni, mână liberă să facă aproape tot ce vrea, inclusiv să dizolve parlamentul. Reamintind că în Tadjikistan, în Georgia, Armenia și Azerbaidjan s-au instalat, ca urmare a manipularilor de către Kremlin a conflictelor interetnice, regimuri autoritare și polițienești, că în Moldova puterea adevărată o dețin rusofonii și Armata a 14-a, vom avea imaginea acelor părți ale fostului imperiu moscovit care tind să strângă din nou rândurile sub steagul fratelui mai mare, îndepărtându-se tot mai mult de normele democrației europene, pe care au jurat în gura mare când s-au desprins, în 1991, de URSS. Sub acest din urmă aspect, al renunțării la structurile și metodele democratice de guvernare, lucrurile se petrec exact la fel și în restul imperiului. Astfel, președinții Uzbekistanului și Turkmenistanului și-au prelungit, prin referendum (cu 99 la sută din voturile populației), mandatul până în anii 2000; președintele Kazahstanului a dizolvat parlamentul, anunțând că va face și el referendum ca să-și asigure președinția până la începutul mileniului trei; în ceea ce privește Kârgâzstanul, se desfășoară în prezent o asiduă campanie de presă care-l imploră pe președinte să nu plece de la cârmă în următorii cinci ani. Deci, în fostele componente ale URSS, fie că-i vorba de republici care văd salvarea în revenirea sub aripa protectoare a Rusiei, fie de cele îndreptate în aceeași direcție prin mașinațiunile Moscovei înseși, fie, în sfârșit, de republici care, dimpotrivă, se tem de o nouă hegemonie a rușilor, direcția este aceeași: recurgerea la autoritarism, în dauna democrației, cu alte cuvinte, revenirea asiaticismului și biruința lui asupra europenismului. De ce nu zice Europa nimic?

Nu zice, deoarece fostele republici sovietice nu sunt deloc originale, ele au ca model chiar Rusia. Nesocotirea normelor democratice de la Kremlin începe. După ce a închis ochii la bombardarea de către Elțan a propriului parlament și la crimele din Cecenia, Occidentul nu poate să se stropșească

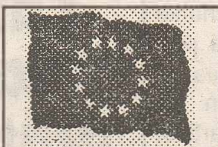
la vecinii Rusiei, că de ce aceștia încalcă normele democratice, mai ales dând de pământ cu parlamentele și parlamentarii.

Între timp (Influența reciprocă este una dintre legile dialecticii), Elțan însuși a tras cu ochiul la frații mai mici și s-ar putea să le urmeze exemplul. Direcția de bătaie: să-și subordoneze parlamentul (la nevoie, să-l desființeze) și să-și asigure și el menținerea în fotoliul prezidențial până în anul 2000. Recenta înfruntare din parlamentul de la Moscova în jurul Legii alegerilor pentru Duma de stat și, în final, veto-ul președintelui se încadrează (ca elemente de seamă) în această bătălie a lui Elțan pentru consolidarea și perpetuarea unei puteri necontestate.

Intenția președintelui rus s-ar putea realiza pe două căi. Prima, cu o aparență de democrație, ar putea fi ca Duma să țină cont de observațiile lui Elțan, să le introducă în lege, aceasta să intre în vigoare, și atunci, la alegerile legislative de la sfârșitul acestui an, se va putea forma un parlament pe placul președintelui, pe care deci președintele îl va putea manevra. Același efect l-ar avea și ținerea alegerilor ca urmare a unui decret al lui Elțan (în cazul când Duma refuză modificările). După care scrutinul prezidențial din iunie 1996 s-ar ține și el, cu victoria lui Elțan asigurată. A doua cale ar fi cea de mână forte: președintele ar anula atât alegerile legislative, cât și pe cele prezidențiale și și-ar prelungi prin decret mandatul pe următorii cinci ani. Cum ar fi primită ultima variantă în Rusia și în lume?

Elțan are la spate un puternic „partid al puterii”, format în principal din cei ce au de câștigat de pe urma înfăptuirii programului de reforme elțanist („Casa noastră - Rusia” este o încercare de a da formă juridică partidului respectiv). Pentru acest „partid”, păstrarea lui Elțan la cârmă este mai importantă decât păzirea normelor democratice („democrația este bună, dar ea va putea fi introdusă la noi abia după un anumit număr de ani” - spun mulți ruși). Actualul șef al Televiziunii Ostankino (de stat), important om de afaceri, spunea recent: „Actualul președinte nu este poate cel pe care l-am visat, dar el ne garantează stabilitatea”. Ca atare, este bine ca el să rămână în continuare, chiar dacă nu se mai țin alegerile. Toată lumea știe că și Occidentul este exact de aceeași părere. Și astfel parlamentarii ruși au toate șansele să se plimbe prin Cosmos.

ION D. GOIA ■



EUROPA

de la Vest la Est

Febră europeană la București

România se pare că a fost în sfârșit cuprinsă de febra adaptării la instituțiile europene, deși acest lucru trebuia să se petreacă încă din faza în care îmbobociseră primele intenții în această direcție. Două sunt motivațiile acestei neobișnuite forfote care a cuprins instituțiile de la București: iminența înaintării, în cursul lunii iunie, a cererii oficiale de aderare cu drepturi depline la UE și, în al doilea rând, constatarea amară a Consiliului Europei că România încă nu face un efort lesne cuantificabil pentru a se alinia standardelor juridice continentale.

Coalitia majoritară s-a reunit în grabă la sediul PDSR pentru a analiza acele proiecte de lege ce vor fi trimise în procedură de urgență Parlamentului. Este vorba despre legi care vizează condiția minorităților, în special, și de bună seamă legea învățământului. Di Meleşcanu a făcut „lobby” pe lângă parlamentarii din patruleterul roșu și se pare că a găsit audiența necesară. Presiuni a făcut și premierul Văcăroiu, care își dă seama că nu mai merge cu piesa „afară-i vopsit gardu”, înăuntru-i leopardu”, formula care a încercat să ducă cu preșul diversele și numeroasele delegații comunitare.

Mai greu va fi însă de lămurit UE că România are o economie cât de cât competitivă pentru a aspira la gloria,

dar și obligația de a fi membru al acestui organism. Așa că degeaba ne tăiem unghiile și ne spălăm batista, dacă pe fond nu suntem pregătiți să luăm parte la lecția europeană.

Budapesta ne-o ia din nou înainte

În timp ce noi ne dăm de ceasul morții să convingem pe alții din Europa că suntem ca și ei, Budapesta mai câștigă un atu important în competiția nedeclarată de a pași mai repede în structurile euroatlantice prin organizarea, între 26 și 28 mai, a unei importante reuniuni a NATO. E pentru prima dată când o întrunire de un asemenea rang are loc într-o țară din fostul sistem comunist, iar semnificația sa este dublă: marile puteri occidentale încep să gândească securitatea și stabilitatea continentală incluzând și (măcar o parte din) Europa centrală, în pofida rezistenței Moscovei, iar în al doilea rând pare să se contureze tot mai limpede ideea că intrarea în NATO a noilor pretendente se va face în câteva etape.

Tolerabila toleranță

România a organizat și ea o reuniune de oarecare rezonanță internațională, și anume cea privitoare la toleranța politică. Desfășurată sub

auspiciile OSCE, Consiliului Europei și UNESCO, întâlnirea a avut un caracter mai mult simbolic, vrând să demonstreze că într-un moment în care securitatea războiului este tot mai des scoasă la iveală, când vechii demoni ai disputelor etnice au ieșit din hibernare și sunt puși pe gâlceavă, când sfârșitul secolului al XX-lea dovedește că încă se mai pot face războaie din motive religioase, a fi tolerant înseamnă pur și simplu a accepta pe celălalt de lângă tine, cu valorile, tradițiile și mentalitatea lui, altfel decât cu arma la picior.

Banii sau... piața!

În ajunul unei întâlniri la nivel înalt a UE, prevăzută la Cannes, luna viitoare, țările din fostul spațiu de influență sovietică (cele șase țări europene, plus cele trei țări baltice) și-au trimis miniștrii de finanțe la Bruxelles, la o reuniune unde s-a constatat că nivelul și ritmul creșterii economice al acestor state sunt slabe, trecerea la economia de piață se realizează lent, iar situația lor financiară este dificilă. În grade diferite, desigur, și cu posibilități de redresare de asemenea diferențiate, tabloul în care România apare iar spre capătul plutonului...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Bănci, burse, afaceri

■ Președintele Ion Iliescu și premierul Nicolae Văcăroiu s-au întâlnit, luni, la Palatul Victoria, cu un grup numeros de manageri din sectorul de stat și privat, pentru examinarea problemelor economico-financiare ale agenților economici, care pot fi soluționate prin intervenția Guvernului. Au fost prezenți miniștrii Mircea Coșea, Dan Mircea Popescu, Florin Georgescu, Valeriu Tabără, Dumitru Popescu, precum și guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, președintele Bancorex, Răzvan Temeșan, și președintele FPS, Emil Dima. Printre oamenii de afaceri din sectorul privat, prezenți la întâlnire, s-au aflat George Constantin Păunescu, președintele Confederației Naționale a Patronatului Român, și Viorel Cătară, patronul Elvira International. Președintele Ion Iliescu le-a cerut bancherilor prezenți explicații în legătură cu necorelarea dintre scăderea inflației și a ratelor dobânzilor, considerând dobânzile practicate, în prezent, de către sistemul bancar drept prea ridicate, au afirmat surse guvernamentale prezente la întâlnire. Iliescu a criticat „neconcordanțele inadmisibile ale salariilor cu productivitatea muncii” și neimplicarea patronatelor în negocierile salariale.

■ La Craiova a fost inaugurată luni societatea comercială Bursa de Mărfuri Oltenia (BMO). Principali acționari ai BMO s-au întrunit luni,

22 mai, pentru a alege membrii Consiliului de Administrație al bursei. BMO are un capital social de 485 milioane lei, membrii fondatori fiind: FPP V Oltenia, FPS, Camera de Comerț și Industrie Craiova și Patronatul Agricol. Ovidiu Vulpescu, noul președinte al BMO, a estimat, pentru acest an, o cifră de afaceri de aproximativ cinci miliarde lei. „Dorim să colaborăm cu celelalte burse de mărfuri din țară și, în special, cu Bursa Maritimă Constanța”, a adăugat Ovidiu Vulpescu.

■ Maxwell Watson, negociatorul principal al FMI în relația cu România, a declarat după întrevederea avută marți, cu Ion Iliescu, la Palatul Cotroceni, că este optimist în privința semnării scrisorii de intenție și a deblocării celei de-a doua tranșe din cadrul acordului de împrumut stand-by, încheiat în decembrie 1993. Conform Memorandumului, cea de-a doua tranșă, de aproximativ 265 milioane de dolari, trebuia să fie aprobată în luna februarie, după ce FMI urma să efectueze prima analiză a derulării acordului stand-by. Din cauză că autoritățile române nu și-au îndeplinit o parte din criteriile calitative asumate în momentul încheierii acordului de împrumut, FMI a decis amânarea efectuării primei analize și, implicit, blocarea acordării celei de-a doua tranșe. În cadrul discuțiilor de la Cotroceni, Watson i-a promis sprijin președin-

telui Iliescu în vederea avansării negocierilor cu Banca Mondială pentru aprobarea acordului FESAL, care implică acordarea unui împrumut de 250 milioane dolari. În finalul întrevederii, Watson a recomandat miniștrilor de stat Mircea Coșea și Florin Georgescu să încerce o accelerare a procesului de restructurare a întreprinderilor, „esențială pentru susținerea echilibrului economic”. La întâlnirea de marți au mai participat Mugur Isărescu, guvernatorul BNR, și Joshua Green, reprezentantul permanent al FMI la București.

■ Banca Comercială Română (BCR) a înregistrat în 1994 un profit brut de 205,885 miliarde lei, în creștere cu 56,73% față de anul precedent, a declarat Agenției MEDIAFAX purtătorul de cuvânt al BCR, Victor Ionescu. Veniturile totale ale băncii au fost de 1.372,112 miliarde lei, în creștere cu 141,19% față de 1993. Cheltuielile totale ale băncii au fost de 1.666,227 miliarde lei, în creștere cu 166,54% față de 1993. Totalul activului BCR a fost, la sfârșitul lui 1994, de 3.291,784 miliarde lei, înregistrând o creștere nominală de 75,78% față de anul precedent. Cea mai mare parte din activ, adică 87,40%, este format din disponibilități, depozite, credite și acreditive. În pasiv, ponderea cea mai importantă este deținută de disponibilitățile bănești - 40,63% - și depozitele bănești - 19,50%. Capitalul propriu al BCR este de 349,985 miliarde lei, iar capitalul suplimentar, format din fondul de risc, de 30 miliarde lei. Capitalul

social subscris vărsat este de 109,097 miliarde lei, față de 84 miliarde lei, înregistrat în 1993. Valoarea nominală a unei acțiuni este de 10.000 lei.

■ Începând din 23 mai, valoarea la zi a Unității de Investiție (UI) la Fondul Mutual Credit Fond este de 16.650 lei. Rentabilitatea la zi a UI în luna martie este de 5,047%, iar rentabilitatea față de 1 ianuarie este de 37,6%. Activul net al Fondului este de 5,995 miliarde lei. Numărul UI vândute este de 417.504 lei, iar cele răscumpărate de 57.397 lei.

■ Pe linia promovării de către firma SCOP a celor mai competitive soluții în domeniul sistemelor de operare și ale comunicației local și wide-world networks, se înscrie și colaborarea cu distribuitorul internațional ANIXTER al produselor AT&T, începută în luna februarie a.c. printr-un contract care conferă firmei românești dreptul de distribuire a produselor în domeniul cablării structurate AT&T și, mai mult, calitatea de prim integrator de sistem autorizat AT&T în domeniul cablării structurate în România. SCOP a devenit astfel prima și deocamdată singura firmă românească ce a dobândit prin training și certificări internaționale dreptul de a oferi clienților săi consultanță, proiectare și execuție de cablări mixte, conform ultimelor standarde în domeniu, certificate inclusiv de AT&T, una din primele 5 mari companii americane.



BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERT EXTERIOR S.A.

"CARDUL"

(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Prezentarea sistemului de plăți prin carduri, inițiată de către BANCOREX, continuă cu descrierea succintă a derulării unei asemenea operațiuni de plată.

Ce presupune plata cu carduri (cărți de plată) la comercianți?

Utilizarea cardului ca mijloc de plată al contravalorii mărfurilor și serviciilor la comercianți este în aparență foarte simplă.

În fapt, ea ascunde o infrastructură informatică și de telecomunicații foarte complexă, care explică rapiditatea și securitatea tranzacției. Această rețea permite:

- autorizarea (aprobarea) tranzacției de către banca emitentă a cardului;

- creditarea contului comerciantului de către banca sa pentru mărfurile și serviciile vândute de acesta pe bază de card;

- debitarea de către banca emitentă a contului posesorului de card, cu sumele corespunzătoare plăților efectuate de către acesta.

Acceptând o plată pe bază de card, comerciantul efectuează următoarele operațiuni:

1. Verificarea formală a cardului (integritate, corespondența dintre numele de pe card și documentele de identitate ale clientului etc.).

2. Casierul telefonează la centrul de autorizare - centrul de procesare a tranzacțiilor cu carduri - și comunică elementele de identificare a cardului (număr de card, perioada sa de valabilitate) și valoarea tranzacției.

3. Centrul de procesare, folosind sistemul de telecomunicații prin satelit, autorizează sau nu tranzacția. Datorită performanțelor tehnologiei utilizate, procesul durează circa 30 secunde, iar costurile sunt relativ scăzute.

4. După primirea autorizării, casierul întocmește chitanța de vânzare în 3 exemplare, chitanță care trebuie semnată de cumpărător. După verificarea semnăturii din chitanță prin comparație cu cea de pe card, vânzătorul eliberează marfa și un exemplar al chitanței clientului.

5. La încheierea zilei de lucru, comerciantul totalizează toate chitanțele întocmite cu ocazia

vânzărilor prin card, le înregistrează și predă băncii câte un exemplar din fiecare, celălalt rămânând în evidența unității vânzătoare.

6. Banca plătește comerciantului contravaloarea chitanțelor predate la un termen prestabilit prin contractul încheiat.

Toate aceste operațiuni pot fi simplificate prin utilizarea de către comerciant a unor aparate speciale, cunoscute sub numele de POS (point of sales - puncte de vânzare), care sunt de fapt terminale electronice conectate la centrul de autorizare.

Folosind informația conținută de banda magnetică de pe card și prin tastarea a valorii tranzacției la POS, comerciantul poate primi autorizația de vânzare automat, fără să mai folosească telefonul.

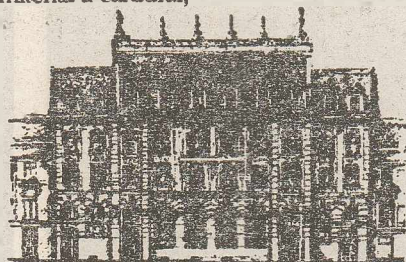
De îndată ce tranzacția este autorizată, dispozitivul furnizează chitanța în două exemplare, semnată și de către client.

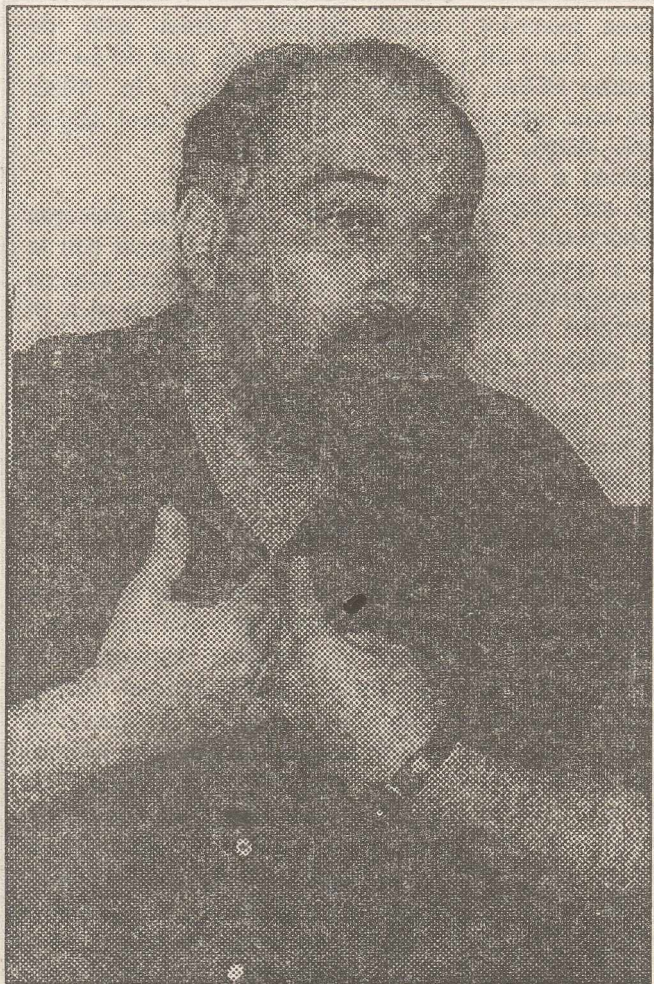
După semnarea de către client, un exemplar al chitanței rămâne la comerciant, celălalt fiind înmănat clientului.

BANCOREX vă stă la dispoziție, pentru orice informație suplimentară la

telefon: 614.91.90
int. 9221, 9222, 9223

În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului.





Discuția cu dl deputat Varujan Vosganian, personalitatea sa mă duc alineate din preambulul Recomandării 1201 a Adunării Parlamentare a „Considerând că diversitatea popoarelor și culturilor care le-au produs ale bogăției și vitalității civilizației europene” și „Considerând contribuțiile naționale la diversitatea culturală și la dinamismul statelor europene”

Oltean prin locul nașterii (Craiova), moldovean prin orașul copilărie, bucureștean prin domiciliu, dl Vosganian este armean prin părinți și prin a strămoșilor săi, este un eminent economist (cum sute de vâcăr loc, n-ar putea fi!), licențiat al Facultății de Comerț de la ASE și al Facultății de Economie la Universitatea București, este scriitor, este președintele Uniunii Armenilor din România, aceasta va fi doctor în științe economice, este oriental prin culoarea pielii și cultură, și ar fi un foarte bun prim-ministru (dacă incompetența teriului de ascensiune la conducerea treburilor țării și pe scena politică, josnică poftă de îmbogățire prin metode cât mai grosolane cu putință

Acasă la domnul Varujan Vosganian

România e înin



„Repartiție am luat la Bragadiru, la Fabrica de spirt și drojdie am stat câteva luni la desfacere și după aceea am fost detașat la centrala berii, unde eram un fel de merceolog la aprovizionare și repartizam fabricilor curele trapezoidale, acumulatori, table! Asta am făcut până la 7 ianuarie 1990.”

Dl Vosganian locuiește într-o casă pe care și-a cumpărat-o cu mari eforturi prin 1987, pe o străduță liniștită ce dă în Calea Moșilor. Aici ne-a primit, la amiaza zilei de 1 mai (singura zi mai liberă), alături de distinsa sa doamnă Mihaela Stănculescu Vosganian (lector la Conservator) și de încântătoarea Arminé, care, la trei ani, ne-a demonstrat că dacă vrea, uneori, poate să fie „șefa” casei.

O vorbă veche spune că un grec cumpără doi evrei și un armean cumpără doi greci! Pe noi, nu prea trași din osul elen, dl Vosganian nu ne-a cumpărat, dar ne-a câștigat fără drept de apel!

Predestinat la șefie

„Sunt născut în zodia Leului, pe 25 iulie 1958. Dacă s-ar preda la școală zodiile, aș putea constitui un bun material didactic pentru această zodie. În zodiacul chinezesc sunt Câine, iar în zodiacul combinat se spune că cel care este Câine în zodiacul chinezesc și Leu în zodiacul con-

stelațiilor este șeful haitei, haită în sens metafizic - adunare de suflete. Așadar, am o predestinare de-a fi șef, pe care am avut-o de când am intrat în colectivitate: la grădiniță eram șeful celor care erau mai recalcitranti, în școala primară am fost șef de detașament. Șefiile mele au mers până-ntr-acolo încât am fost șef și-n liceu, am fost șeful anului școlar și reprezentantul studenților în consiliul profesoral în facultate, am fost șef de grupă în armată și șef de palier la Jilava, în noaptea de 21-22 decembrie 1989! După aceea am fost și șeful Uniunii Armenilor, sunt șeful grupului parlamentar al minorităților, altele decât cea maghiară, și numai în familie nu sunt șef - șef este fiica mea - dar aici am cedat șefia în nfid liber consimțit!”

„Nu am fost crescut în spirit revanșard!”

„Părinții mei sunt amândoi armeni, bunicii armeni, străbunicii sunt tot armeni,

se pare că doar un străbunic era grec. O bunică s-a născut la Istanbul, unul dintre bunici s-a născut în Anatolia răsăriteană, la granița cu Persia, era chiar cetățean persan, celălalt bunic s-a născut într-o provincie care se numea Kemah și era aproape de muntele Musa, iar cea bunică s-a născut la Ruse, în Bulgaria. S-au întâlnit cu toții în România și e a doua generație născută aici.

Istoria noastră este fabuloasă, spuneți dumneavoastră, dar durero Strămoșul bunicului matern era n (melicii sunt un fel de voievozi ai ai

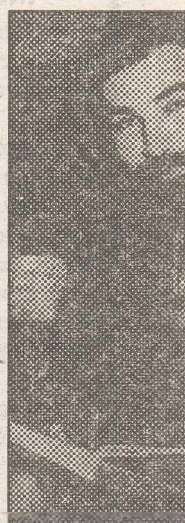
„Fără a face un liberal fer perioada acea moderat, un li de suportabilită să forțeze cap nomic și socia mite fracțiuni elitiste, puțin și social al



„Eu sunt și oriental, iar ca oriental am o anumită sensibilitate față de sexul femeiesc! Deci femeia este și un mod prin care poți să cunoști infinitul!”



ARMINÉ, sufletul și șefa lui tăticu!



În maini cu de market „economia p o avem în sa în variantele mai prac

Flacăra BIS magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS



Ioan Ritti făcând acupunctură cu cristalul de cuarț

**Specialist în tratamente holistice,
dl Ioan Ritti avertizează:**

Numai cine nu vrea nu reușește să se vindece!

Ioan Ritti are 55 de ani și a lucrat în diplomatie. De la bun început, a ținut să ne precizeze că nu el este cel care vindecă, ci oamenii se tămăduiesc prin ei înșiși, învățând și aplicând anumite tehnici și exersându-și mentalul în acest scop. Principiul său de bază este să trateze întregul pentru a vindeca partea (tratament holistic). Și mai are un principiu: nu tratează decât bolnavii declarați nevindecabili de către medicina alopatică. Cu câteva excepții: nu admite bolnavi de cancer, SIDA și alte maladii infecțioase.

Continuare în pag. 2

**Atentie ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același pret !**

22

Celebră în lumea întreagă la numai 13 ani

„Este cea mai frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată“, avea să declare creatorul italian de modă Giorgio Armani. Femela-copil, de numai 13 ani, originară din Brazilia, se numește Gianne Albertoni Vicente și a devenit celebră ca fotomodel într-un timp record. După unii, ea a început deja să umbrească faima altor supermodele, între care Claudia Schiffer, Naomi Campbell, Kate Moss și Christy Turlington.

Gianne Albertoni prezintă creațiile faimoșilor Armani, Versace, Ferretti și Prada, dar în același timp ea a stârnit peste ocean interesul lui Calvin Klein și al celor de la Vogue, dispuși să transforme acest copil sexy în covergirl.

Cele zece evenimente ale secolului

Aniversând o sută de ani de existență, ziarul american International Herald Tribune a solicitat unor cunoscuți ziariști din lumea întreagă păreri în legătură cu cele mai importante zece evenimente ale veacului nostru. Prin selectarea opiniilor exprimate, a rezultat următoarea listă:

1. Zborul peste Atlantic al lui Charles Lindberg.
2. Revoluția bolșevică din 1917.
3. Marele crah din Wall Street.
4. Declanșarea celui de-al doilea război mondial.
5. Atacul de la Pearl Harbour.
6. Bomba atomică asupra Hiroshimei.
7. Independența Indiei.
8. Asasinarea lui John F. Kennedy.
9. Pilula anticoncepțională.
10. Omul pe Lună.



Dar inventarea materiilor plastice, descoperirea antibioticelor, poluarea planetei, căderea comunismului în Europa și multe altele? Cât de relativ e totul. (A.H.)



Bucharest by night

■ Fetițele vesele de la cabaret:
„Nu câștigăm cât un avocat, dar tot scoatem un milion de lei pe lună“.

Prin amabilitatea patronului Radu Leonardo, am avut fericirea să pășesc în paradisul night club-ului ARISTOCRAT, din str. Schitu Măgureanu nr. 7. Aici am primit răspunsul la delicata problemă din pricina căreia Spinoza, Kant și Engels dădeau (noaptea) din picioare în timpul somnului. „Au ingerii sex?“ Au! Ingerașii care roiesc aici în jurul onoratei clientele sunt toți de sex feminin.

Continuare în pag. 8

Specialist în tratamente holistice, dl Ioan Pitti avertizează:

Numai cine nu vrea nu reușește să se vindece!

(urmare din pagina 1)

- Unde ați învățat această meserie?

- La Paris, între anii 1974-1978, plecat fiind în misiune diplomatică și în mare secret. Din ziare am aflat de existența unui tibetan, recunoscut ca specialist în acupunctură, auriculopunctură, yoga, Qi Gong (variante terapeutice), hipnoză, bioenergie etc. A fost pentru mine un dascăl excelent și, în același timp, mi-a fost și guru.

- Ce sunt tratamentele holistice?

- Ele sunt de natură energetică, bazate chiar pe energia corpului uman: bioenergie, de natură psihică, folosind meridianele de acupunctură sau centrele auriculare. Medicamentele sunt excluse. Energia corpului uman poate fi stimulată fie prin bioenergie, utilizând pase cu mâinile și folosind mentalul, prin psihoterapie în stare sofonică, prin acupunctură, prin Reiki, folosind cristalul. Nici una din aceste metode nu este un panaceu. Combinarea lor dă rezultate neașteptate.

- Ce este boala, în viziunea dv.?

- Este un dezechilibru energetic și nu o pierdere. În natură, nimic nu se pierde și nici nu se câștigă. Se poate produce o ruptură în corpul energetic exterior, o deplasare a acestuia, vid între corpul energetic și cel fizic etc. Corectând toate acestea neajunsuri, se readuce sănătatea. Un exemplu: se poate produce o deplasare foarte ușoară a unei vertebre sau a unui disc al coloanei vertebrale, sesizabilă numai energetic. Prin manevre osteopatice, care durează cam două săptămâni, respectiva parte își ocupă locul natural și atunci, ca prin minune, dispar tulburările cardiace, respiratorii etc. Combinând mai multe metode, inclusiv psihoterapie, și beneficiind de aportul total al

pacientei, am vindecat-o de un reumatism degenerativ al coloanei vertebrale și s-a produs chiar și un fenomen de regenerare celulară. Nu a fost nici o minune. Am reușit doar să stimulez propriile capacități ale organismului.

- Ce boli mai abordați?

- Cele mai rebele. De exemplu: glaucom multiplu operat, cataractă nerezolvată prin operație, miopii forte, retinopatii. Iată, o tânără de 27 de ani a avut o retinopatie degenerativă, ajunsese aproape orbă, declarată handicapată. Acum, după trei ani de tratament, se descurcă singură! Am rezolvat grave probleme cardiace, respiratorii, circulatorii, osteoparticulare, cu condiția ca bolnavul să coopereze. Dacă nu-mi respectă recomandările, nu-l mai primesc. Nu pot oferi nimănui nimic din ce nu poate să aibă. Nu dau nimic de la mine și nici nu iau de la pacient. Numai cine nu vrea nu reușește să facă minuni cu propriul său organism.

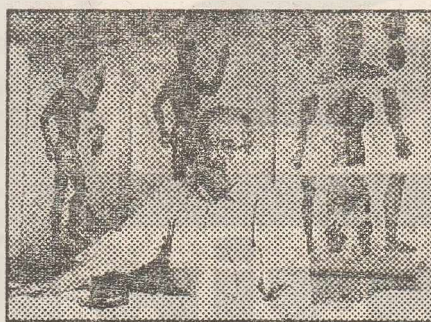
- Cum se desfășoară tratamentele?

- Zilnic, de luni până vineri, timp de două săptămâni.

Urmează o pauză de două luni. Tot repet pacienților mei, rezultatele nu apar pe loc, tratamentele sunt de durată. Cele două luni sunt necesare tocmai pentru a se face simțite efectele. Ah, în anumite cazuri recomand și un regim alimentar fără carne și fără excitante.

- Am înțeles că țineți și cursuri.

- Da, de Hata Yoga și Yoga terapeutic și de Qi Gong tot în scopuri terapeutice, mai ales cu marii cardiaci, dar nu în exclusivitate. Elevilor mei le recomand să-și schimbe modul de viață sau nu-i mai primesc la cursuri. Am



Fotografie de ELENA GHERA

elevi de toate vârstele, mai ales intelectuali. Să vă explic puțin: Qi Gong dă posibilitatea să se acționeze asupra meridianelor energetice, prin diverse tipuri de exerciții, de mișcări, coordonate cu respirația și, evident, cu mentalul. Deci, pot fi stimulate, deblocate meridianele și punctele energetice, poate fi stocată energia și împrăștiată apoi în organism. Pare puțin aberant, dar asta se întâmplă. Vedeți, medicina alopatică chineză recurge astăzi la toate metodele practice încă din antichitate căci și-a recunoscut, cinstit, limitele. Cancerologii chinezi, tratați, iradiati, operați mor fără Qi Gong. Acolo, se practică în spitale. Medicilor chinezi nu le este rușine să învețe Qi Gong și să-l predea bolnavilor. El poate fi lucrat în grup, ceea ce nu-mi pot permite la yoga, la hipnoză sau la acupunctură. Dar, destul cu pledoaria, cred că v-am convins.

- Da, nu ne rămâne decât să ne apucăm de Qi Gong. Poate vom învăța cum se respiră corect, căci nici măcar la aceasta nu ne pricepem...

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Usturoiul, un medicament?



O plantă mai puțin agreată, în special de femei, este usturoiul. Dar el conține proteine, lipide, glucide, vitaminele C și PP, potasiu, sulf, iod și substanțe care opresc dezvoltarea bacteriilor, virusilor și a ciupercilor. În unele țări, vârstnicii, pentru a fi viguroși, pun într-un litru de apă 2-3 căței de usturoi pisați și îi lasă la macerat câteva zile. Apoi, în fiecare dimineață, înainte de masă, iau câte o lingură din amestec. În nordul Franței, se prepară supa copiiiilor, ce are la bază usturoi cu efecte spectaculoase contra teniei și oxuriilor. Pentru menținerea vigoriei se masează coloana vertebrală cu usturoi. La hipertensivi, el micșorează efortul inimii, iar bătaile devin rare și regulate.

Usturoiul mai are proprietatea de a reduce leziunile eteromatoase

și a scădea colesterolul din sânge, împiedică declanșarea trombozei și a unor boli de inimă. El mai este laxativ, antiseptic, cu un conținut mare în antibiotice ca alicina și garlicina, și expectorant. Sulful îl face antiseptic pulmonar cu rezultate bune în tuse, astm, bronșită cronică și enfizem pulmonar. Din statistici a reieșit că există o relație strânsă între longevitate, rezistență la cancer și consumul de usturoi. În cazul înțepăturilor de viespi sau al urciorelor, este suficient să se frece bine locul cu un cățel tăiat în două pentru ca durerea să înceteze și locul să se dezumfle. Pentru vindecarea rănilor, medicina populară recomandă comprese dintr-un preparat format din jumătate de litru de oțet în care s-au lăsat la macerat, timp de zece zile, 30 de grame de usturoi. (A.D.)



Alegeți căile autovindecării



Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut unele interstiții. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Stimați cititori, încă o dată mă simt obligat să vă reamintesc că trecerea la alimentația naturală trebuie făcută sub atenția și competența îndrumare a unui cunoscător. De asemenea, răspund pe această cale și celor care au „experimentat” rețetele naturale indicate și nu au obținut nici un rezultat. Acest lucru se datorează faptului că nu s-a procedat, întâi, la cura de dezintoxicare ce durează minimum 21 de zile. Abia după ce respectiva cură a dat rezultatele scontate și se observă o evoluție evidentă este momentul trecerii la aplicarea diverselor rețete naturale.

Obținerea grâului incolțit

Vă promiteam, episodul trecut, dezvăluirea unei metode de

încolțire a grâului. Iată-o: grâul folosit trebuie să fie din ultima recoltă. Se cerne prin sită pentru îndepărtarea corpurilor străine. Dimineața, la ora șase, se spală un kilogram de grâu în apă rece, până când aceasta rămâne curată. Se umple cu apă limpede o oală smălțuită, de capacitate cinci litri, se pune grâul înăuntru și se lasă la loc ferit. Din opt în opt ore, se scurge apa, se așază strecurătoarea sub robinet și se spală grâul câteva secunde fără a-l amesteca, până când apa rămâne curată. Se umple din nou oala. Operația se repetă și a doua zi la aceleași ore: 6, 14, 22, până când iese embrionul (colțul) de doi milimetri și rădăcina de cinci milimetri. Când embrionul și rădăcina au mărimea dorită, grâul se introduce în sticle de lapte astupate cu dopuri de plastic și se

păstrează în frigider. Dintr-un kilogram de grâu se obțin 1,5 kilograme de grâu incolțit, deci cantitatea necesară pentru o săptămână.

Rețeta pentru ulcer, colită, gastrită, afecțiuni ale colonului

Înainte de a vă prezenta rețetele, vă reamintesc că ele aparțin ing. Valeriu Popa. Scopul pentru care le dezvălui este unul singur: vreau să dau posibilitatea pacienților mei să aleagă, intuitiv și inspirația bolnavului conștient mult în vindecare. Deci, pentru ulcer, colită, gastrită și afecțiuni ale colonului:

Între orele 7-11, se bea un kilogram de suc de legume, alcătuit din:

470 g suc de cartofi (obținut din 800 g legume)
250 g suc de morcov

(din 400 g legume)
100 g suc de varză albă (din 200 g legume)
100 g suc de sfeclă roșie (din 150 g legume)
50 g suc de păstârnac (din 100 g legume)
25 g suc de ceapă (din 40 g legume)
5 g suc de usturoi (din 5 căței)
50 g de miere de albine.
Prânzul se ia la ora 13 și este alcătuit din:
125 g grâu incolțit
25 g miez de nucă
500 g căpșuni sau fructe de sezon
25 g de miere de albine
Cina este la ora 19 și conține:
125 g grâu incolțit
25 g miez de nucă
500 g cireșe sau fructe de sezon
25 g de miere de albine.

Modă

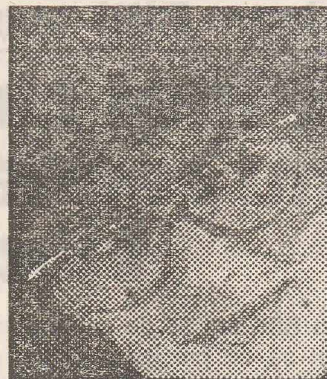
Ce mi se potrivește

Pentru partea superioară a corpului mi se potrivește mărimea 44, iar pentru cea inferioară 50. Aș putea spune că față de șaoldurile puternice, bustul este relativ îngust. De aceea nu știu niciodată ce mi se potrivește, mai ales că nu sunt nici prea înaltă (1,59).

Vă sfătuim să îmbrăcați pantaloni înguști în partea de jos. Puteți purta de asemenea fuste drepte, lungi până la gleznă. Renunțați însă la pantalonii cu pense și la fustele în cute. Șoldurile mari se maschează foarte bine dacă purtați bluze și veste largi și lungi. Pernițele înguste pentru umeri păstrează proporțiile.



Ce culoare de ochelari trebuie să port?



■ Dacă sunteți roșcată, nu veți purta în nici un caz ochelari cu rame roșii sau mov. Mai bine maro sau multicolore.

■ Pentru blonde cu tenul foarte deschis, ochelarii cu rame negre fac un contrast prea puternic. Recurgeți la culori deschise, pastelate.

■ Dacă aveți o culoare preferată, la care nu vreți să renunțați, asortați ochelarii la culoarea rochiei.

■ Vreți să subliniați culoarea ochilor? Puteți face aceasta cumpărând ochelari în culoarea pupilei.

■ Brunetele cu ten închis ar trebui să poarte ochelari clasici, cu rama din os în nuanțe calde de maro, care le dau un plus de distincție.

■ Dacă nu vă machiați deloc, vă recomandăm ochelari cu rame metalice.

■ Ramele cu multe culori sunt ca un fel de joker la jocul de cărți; se potrivesc la orice tip de piele și la orice culoare de păr.

Ghid practic pentru identificarea și îndepărtarea efectelor stressului

Reacții tipice

Majoritatea oamenilor din zilele noastre sunt afectați de stress datorită problemelor de zi cu zi cărora trebuie să le facă față. Mulți dintre noi avem o zonă psihică ce se aseamănă cu un barometru emoțional construit ca un detector de presiune.

Stressul se poate manifesta înăuntrul și în afara trupului. O reacție tipică: musculatura capului (fața și ceafa, regiune temporală) devine foarte tensionată, ducând la creșterea presiunii și dureri ale capului. Veți începe să vă încruntați și să strângeți din dinți.

Majoritatea experților sunt de acord că stressul exacerbă poate provoca boli cronice precum astmul, diabetul și ulcerul. De asemenea, afectează mai ales zonele vulnerabile ale corpului.

Stressul poate contribui la apariția sau agravarea următoarelor simptome:

- dureri de cap (migrene și variația tensiunii);
- colită, diaree, crampe abdominale;
- psoriazis, acnee, urticarie;
- palpitații, dureri în piept, puls rapid;
- nervozitate, pierderea capacității sexuale;
- depresie, anxietate, oscilații

ale stărilor sufletești;
- pierderea momentană a memoriei, indecizie.

Cum vă puteți proteja zonele vulnerabile de efectele stressului



Dacă veți recunoaște semnele apariției stressului, puteți aplica o strategie simplă, care să vă protejeze de agravarea simptomelor. Pentru început încercați să conștientizați cauzele stressului și să eliminați efectele acestuia. Organizați-vă un program riguros al orelor de masă și somn și obișnuiți-vă să practicați zilnic exerciții fizice. Cel mai indicat este să țineți un jurnal timp

de două-trei săptămâni, în care să notați simptomele pe care le aveți, să descrieți gradul lor de severitate pe o scală de la 1 la 10, precum și ce ați mâncat, ce ați întreprins pe plan fizic și ce s-a întâmplat în viața dv. Apoi reveniți asupra acestui jurnal și observați factorii stressanți și simptomele pe care le-ați avut. De foarte multe ori veți fi surprins de conexiuni și vă veți putea singuri aplica un tratament efectiv.

Protejarea zonelor vulnerabile o puteți face și prin ceea ce se numește **recepția relaxării**, ceea ce înseamnă o stare psihologică de odihnă profundă. Pentru a ajunge în această stare reglați-vă respirația repetând un cuvânt, un sunet sau o frază, o rugăciune sau făcând o activitate fizică (de exemplu, spunând „stâng, drept, stâng, drept” în cadență cu pașii dv.). Încercați să vă concentrați asupra repetiției. Dacă veți face acest lucru timp de 20 de minute pe zi, efectele pozitive nu vor întârzia să apară și veți observa că veți deveni mult mai calm, veți avea un mai mare control, iar efectele nervozității, anxietatea și depresia se vor diminua.

SIMONA SIMZIANU ■

De ce nu agreează soții prietenele soțiilor?



Care sunt principalele motive pentru care bărbații nu agreează prezența celei mai bune prietene a soției? Iată câteva din răspunsurile cele mai frecvente, obținute de psi-

hologii americani din partea soților:

1. Este prea dominatoare. Încearcă să-i domine pe toți cei din jurul ei. Vine deseori la noi acasă și-mi spune ce trebuie să fac.
2. Are întotdeauna o criză. Tot ceea ce i se întâmplă ei este o catastrofă sau un dezastru, și are nevoie de cineva - soția mea - pentru a asculta toate detaliile ei sordide.
3. Vorbește prea mult. Nu dă nimănui șansa de a spune ceva.
4. Îmi invadează spațiul. De câte ori vin acasă de la serviciu, dau de ea. Sau dacă nu, negreșit va telefona în momentul în care trebuie să ne așezăm la masă sau să ne culcăm.
5. Este prea neajutorată. Se așteaptă ca alții să-i rezolve problemele, iar soția mea este cea la care vine întotdeauna să-i ceară ajutorul.
6. Mă critică adeseori. Dacă îi recomand un restaurant sau un film, are întotdeauna ceva neplăcut de spus despre asta.
7. Știe mai multe despre mariajul nostru decât știu eu. Nu există nici un lucru pe care să-l știe soția mea și să nu-l discute cu ea. Nu suport ideea că ea cunoaște toate problemele noastre. (S.S.)

La granița dintre aliment și medicament:

FASOLEA

Din punct de vedere alimentar și terapeutic, boabele de fasole (Faseolus vulgaris (L.) Savi.) sunt nutritive, energetice, reconstituante, reparatoare ale sistemului nervos, iar păstăile uscate de fasole (tecile) sunt diuretice și ușor glicemiant, fapt ce se datorează, probabil, argininei. Ele intră în compoziția ceaiurilor antireumatic și dietetic, puse la dispoziția consumatorilor prin intermediul magazinelor PLAFAR.

Sub formă de păstăi verzi, fasolea de grădină este indicată în alimentația convalescenților, a organismelor în creștere,

în cazuri de surmenaj, litiază renală, albuminurie, reumatism, gută, diabet, cancer. Se consumă și sub formă de suc de păstăi, în cantitate de câte o jumătate de pahar pe zi.

Boabele uscate de fasole sunt indicate în aceleași cazuri ca și păstăile verzi. Ele trebuie consumate cu piele cu tot, deoarece acestea au în compoziția lor fermeți. Sub formă de boabe uscate, fasolea este mai ușor digerabilă, dacă la prepararea mâncărurilor se amestecă cu păstăi verzi diferite condimente și verdețuri (pătrunjel, usturoi, cimbru, tarhon etc).

Păstăile uscate (tecile) sunt indicate în cazuri de albuminurie, diabet și insuficiență hepatică. Acestea se folosesc sub formă de decoct, preparat astfel: se pune un pumn de păstăi la un litru de apă și se lasă la înmuiat timp de 6 ore, apoi se fierbe 2 minute, după care se lasă la macerat toată noaptea. A doua zi, lichidul poate fi consumat după dorință.

Este bine să reținem că boabele de fasole fierte și terciuite pot fi folosite contra arsurilor, erisipelului (brâncii), eczemelor, iar apa în care au fiert păstăile de fasole poate fi folosită la spălătul țesăturilor din bumbac vopsite, pictate sau imprimate, deoarece nu alterează culorile.

Ing. ION I. ROVENTA ■



Ai și n-ai dreptate, domnule Iosif Sava

Mai deunăzi, patronând un conclav de intelectuali tobă de carte, dl Iosif Sava s-a străduit în zadar să smulgă de la aceștia câteva cuvinte limpezi de condamnare a vulgului nemernic și violent ce face irespirabilă viața socială. A folosit termenul de *nomazi*, circumscrind acea categorie largă de oameni de nimica ce sfidează cele mai elementare norme de conviețuire urbană și care va rămâne mereu așa câtă vreme legile și uniforme poliției sunt simple afișe de dojană părintească.

Drept răspuns, convivii mesei rotunde s-au îndesat mai bine în scaune pentru a deschide robinetul considerațiilor savante. Au fost evocate ascunzăturile și meandrele sufletului omenesc, cerându-se multă înțelegere și clemență pentru semenii noștri. A plouat din belșug cu metafore și piruete lexicale și s-au pus din nou în mișcare acele fraze rubiconde și colorate prin care românul de salon se pricepe mai bine ca nimeni să-și mascheze prudența și sărăcia de idei. Până când, exasperat, amfitrionul a izbucnit: „Lăsați generalitățile, domnilor, e nevoie de măsuri concrete pentru igienizarea României”.

Așa e, domnule Sava. Ai dreptate. Dar mai trebuie să lămurim o treabă. Nu de prea multă știință și încărcătură ideatică se fereșc unii dintre intelectuali noștri să condamne nemernicia și incivilitatea. N-o fac deoarece, pur și simplu, pe mulți dintre ei nu-i jenează nici mârșăria, nici murdăria, nici sălbăticia hoardelor de vântură-lume. Ei trec insensibil pe lângă mormanele de gunoale și uită chipul hidios al străzii de îndată ce-și regăsesc interesele la slujbă sau la domiciliu. Pe *Mitică* nu-l caracterizează doar agitația sterilă și conștiința narcotizată de vorbe. El poate fi la fel de bine om cu școală, deputat, academician, înalt funcționar de stat, chiar cultivat și cu sete de lectură. *Civilizația și cultura nu conviețuiesc obligatoriu în același edificiu somatic.* Între academicianul român care aruncă hârtia pe stradă și văcarul elevat ce-și ține grajdul ca o farmacie, distanța nu se măsoară numai în cuate de cultură, ci mai ales în secole de educație civică.

Debalcanizarea României s-a oprit în 1944. Asta explică multe. Între altele și faptul că sub nasul președintelui României, al guvernului și parlamentului, Bucureștiul a devenit cea mai odioasă capitală europeană. Dar de la cel de până mai ieri am învățat o formulă magică: merge și așa.

LIVIU TIMBUS ■

un radio actual

În fiecare zi, de luni până vineri, puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

TALK-SHOW-uri
LIVE



RADIO

637.37.90; 637.56.45

Luni: Portrete din gulagul românesc - Irina Corbu
Marți: Câinele de pază - Cornel Nistorescu
Miercuri: Punct și virgulă - Carmen Bendovski
Joi: Fiți întreprinzători - Bogdan Teodoru
Vineri: Taxiul de noapte - N.C. Munteanu

Grație simulatorului,

Bărbații cunosc simptomele gravidității

□ O asemenea... șansă va apărea curând ca rezultat al inventării imitatorului de graviditate creat în SUA!

Ce păcat că bărbaților nu le este dat să simtă toate greutățile legate de starea de graviditate! O asemenea afirmație o auzim nu o dată de la femeile care sunt nevoite să ducă 9 luni sarcina și suferă o mulțime de stări de disconfort.

Îmbrăcând noua invenție - un dispozitiv de 14 kg (!!) care seamănă cu o burtă falsă - bărbatul începe să simtă, pe propria-i piele, 20 de simptome ale unei femei gravide. Denumit cu umor de americani **burta compătimirii**, dispozitivul se compune din câteva piese, fiecare răspunzând la unul sau altul din simptomele unei femei însărcinate. Astfel, un sac de 4 kg umplut cu apă imită fetusul, un mecanism special - mișcarea și loviturile date. Iar un alt săculeț, de această

dată de numai... 3 kg, apasă pe vezică.

Inventatoarea noului dispozitiv, consultantul ginecolog LINDA WAERR, din statul Washington, a lucrat 6 ani la această invenție. După cum afirmă ea, sunt suficiente câteva minute pentru ca **burta compătimirii** să-i permită oricui să simtă toate simptomele legate de ducerea sarcinii și astfel să aibă un sentiment... mai bun față de femeia însărcinată.

După cum a anunțat presa americană, primele imitatoare de graviditate deja au intrat în cabinetele ginecologice, centrele de planning familial și în licee. Pe când și la noi?

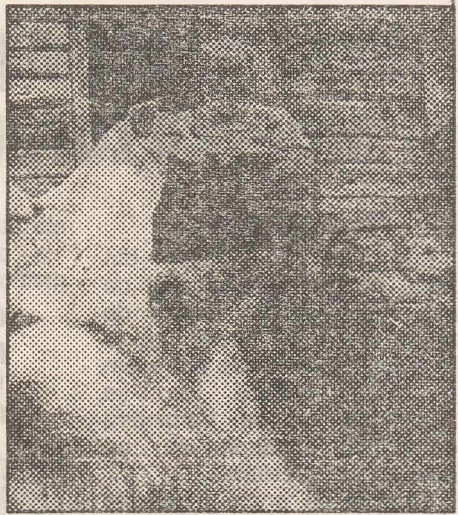
ALECU MARCIUC ■



Omul care vorbește cu animalele

□ Francezul Jean Varin poate transforma orice

fiară în actor de cinema



Timp de 50 de ani francezul Jean Philippe a studiat animalele, pe care le iubește mult.

După ce a studiat zoologia și a colaborat cu Muzeul național de istorie naturală, din Paris, a deschis agenția **Jacana Wildlife Studios** (studiourile Jacana de protecție a animalelor sălbatice), care este un fel de Hollywood al animalelor de toate speciile. Aici, tigri, vulturi, urși, lei și alte viețuitoare învață să devină artiști și să apară în filme, unde actorii cu patru picioare înfruntă și se luptă cu animale de pluș, restul depinzând de magia montajului și de talentul regizorului. Câinii sfârtecați de urs, în filmul lui Annaud, au fost confecționați din pluș, dar umpluți cu intestine de oaie. Animalul se repede la câini ca să ajungă la măruntăie și să le consume. Echipe de cinești din multe colțuri ale lumii vin la Sainte-Montaine, din regiunea Sologne, la aceste studiouri unice în lume pentru a angaja lei sau alte animale care să fie în stare să facă față tuturor situațiilor imaginare de scenariști. Au fost și situații deosebite, ca în filmul lui Claude Lelouch, intitulat **O poveste frumoasă**, când artiștii au fost ... 6000 de albine ce trebuiau să zboare în aceeași direcție și apoi să se așeze pe mâinile actorului ce interpreta rolul lui Iisus Christos. „Trebuiau găsite albine blânde, cu care să se stabilească un dialog prin feromoni, povestește Varin. Când

totul a fost gata, le-am furat regina, dar echipa de cinești a trebuit să aștepte 11 ore până când roiul să iasă din stup și să-și caute stăpâna. A fost muncă multă, dar până la urmă am reușit”. Varin vorbește cu șoimii, care aterizează pe capul lui fără să-i facă nici un rău. O leoaică uriașă așteaptă să nască. Jean Philippe o mângâie pe burtă, vorbindu-i încet. Animalul, lungit la picioarele lui, geme de plăcere. Varin a pus în același țarc o leoaică și un câine pe când erau pui. Acum când au crescut, el poruncește câinelui să o pună la punct pe leoaică. Deși aceasta protestează, se supune autorității. „Totul este ca leoaica să nu aile că ea este mai puternică”, spune Varin. În acest Hollywood aparte animalele se obișnuiesc cu proiectoarele, aparatele de filmat și forțota normală de pe un platou de filmare. Într-o secvență pe ecran, zece vulturi atacă o mașină rupând ștergătoarele de pe parbriz și îndepărtând părțile metalice. Pentru această scenă, săptămâni în șir Varin și echipa lui au acoperit această mașină cu hâci de carne. Păsările rapace atacau hrana. Pe măsură ce timpul trecea porțiile erau reduse până au devenit cantități infime. Când a venit clipa filmărilor și regizorul a strigat **action**, vulturii flămânzi s-au repezit asupra mașinii, în căutarea ospățului regal.

AUREL DIANU ■

Pictură prin hipnoză

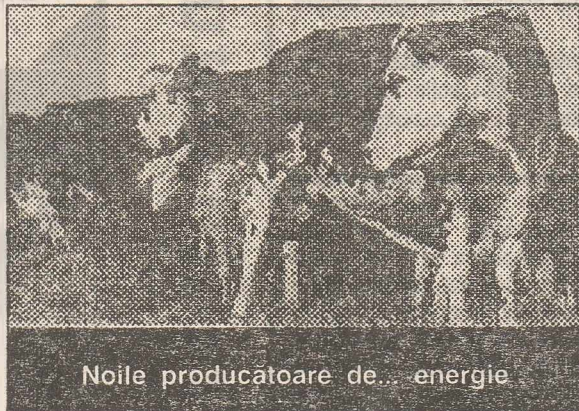
Pe strada Maxim Gorki, din Moscova, se află o galerie de artă în care toate tablourile ce par a fi create de vestiți pictori ai Renașterii sau impresionisti ca Rafael, Bronzino, Renoir etc. au fost realizate, în realitate, de elevii profesorului Vladimir Raikov. Aceștia, după o perioadă

de identificare a mediumului, sunt cufundați într-o transă activă, în care, prin hipnoză, își însușesc personalitatea unui mare pictor. În această stare, ei execută pânze (în stilul de gândire al celebrului creator) ce cu greu se pot deosebi de cele originale. (A.D.)



Oprirea lui Attila în fața Romei (tablou de Rafael)

O nouă sursă de energie



Noile producătoare de energie

În SUA se caută noi surse de energie pentru a se economisi cele clasice. După energia solară și forța eoliană, cercetătorii au ajuns la ... deieciile bovinelor.

În statul Oklahoma, unde acest produs natural se ridică la 90.000 de tone anual, întreprinderea **Natural Gas Pipeline** se gândește să-l

folosească la încălzirea a 3.500 de case în Chicago. Exemplul se pare că va fi urmat de **Bio Gas of Colorado**, care va încerca să încălzească 15.000 de case. Întregul proces de transformare a produsului natural de bovine este automatizat. (A.D.)

Hașișul ca medicament?

Dr. Joerg Goelz din Berlin se ocupă de tratarea bolnavilor de SIDA. În stadiu avansat, când aceștia nu mai mănâncă și încep să slăbească, li se aplică efectul de foame albă datorită căruia multora dintre ei le-a revenit apetitul, spune Goelz.

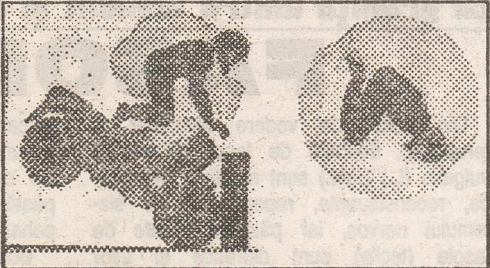
De fapt, hașișul este folosit de mult în farmacia americană. Dar nu numai atât. Într-o carte chinezească veche de peste 5000 de ani, aces-

ta este recomandat pentru tratarea arteritei, reumatismului, malariei, constipației și a bolilor psihice (absența spiritului). Din Asia și Africa, cânepa (cannabis sativa) s-a răspândit apoi și în Europa. În secolul al 19-lea hașișul a fost recunoscut de medicii americani drept mijloc terapeutic. Se vorbea în articolele de specialitate din perioada respectivă de efectul benefic al hașișului împotriva

tetanosului, a crampelor musculare, a epilepsiei, a tulburărilor ciclului menstrual și a depresiei.

Dr. Ellis Huber, președintele Asociației medicilor din Berlin, vorbea de curând de legalizarea marihuanei. În prefața unei lucrări de specialitate scrise de doi cunoscuți americani, el menționa: cannabis nu este un panaceu universal, dar el poate fi prescris la anumiți oameni și pentru anumite boli.

Pernă gonflabilă pentru securitatea motocicliștilor



Securitatea rutieră a progresat mai mult pe patru roți, decât pe două. Pentru a remedia aceasta, cercetătorii germani din München au avut ideea de a crea **Airbag**, pentru motocicliști - un balon cu un diametru de 2 m, în care se integrează un combinezon special. În caz de șoc, captatorii plasați în articulațiile combinezonului declanșează automat deschiderea balonului. Corpul motociclistului este complet acoperit. Cei care au realizat acest mod de protecție s-au inspirat din ținuta folosită de piloții avioanelor de vânătoare, în caz de evacuare (M.A.)

Nava Challenger a fost doborâtă de un OZN!

Anul trecut, în Statele Unite s-a bucurat de un nou succes public o videocasetă de-a dreptul insolită. Ea a fost realizată de unul dintre turiștii care au asistat la lansare și care au fost martorii tragediei navei americane CHALLENGER, în ianuarie 1986, în Florida.

Acesta a filmat lansarea dintr-un alt punct, găsindu-se în acel moment la BANAN-RIVER, la sud de baza NASA. De acolo totul era perfect vizibil. Se pare că nava cosmică a fost doborâtă de lovitură dată de un OZN!

Camera video a înregistrat explozia navei sub un alt unghi decât cel al înregistrărilor făcute de cei prezenți pe timpul lansării. Pelicula redă startul navei cosmice, apoi explozia urmată de căderea resturilor navei într-un uriaș nor de fum. Dar, atenție! În partea dreaptă-sus a cadrului se observă ceva neobișnuit: un obiect în formă de farfurie care trimite spre nava Challenger o rază

asemănătoare razei-laser.

Avem de-a face cu un fals sau o glumă nelalocul ei?

„Chiar și experții care lucrează la NASA trebuie să recunoască că este vorba de o treabă serioasă” - a declarat JAMES MOORE, specialist în domeniul analizei pe computer. „Procedând la expertiza înregistrării video cu ajutorul computerului, declarăm cu toată seriozitatea că ceea ce am văzut NU este un trucaj. Am cercetat, de asemenea, cu multă atenție camera video pe care a folosit-o turistul. Această cameră nici nu poate fi folosită la realizarea trucajelor. Însuși autorul filmului este un om în afară de orice bănuială. El refuză să vândă pelicula, dar este de acord să fie cercetată de oricine și, personal, are o reputație foarte bună. Este de profesie biolog, locuiește la Los Angeles și nu este capabil de asemenea glume”.

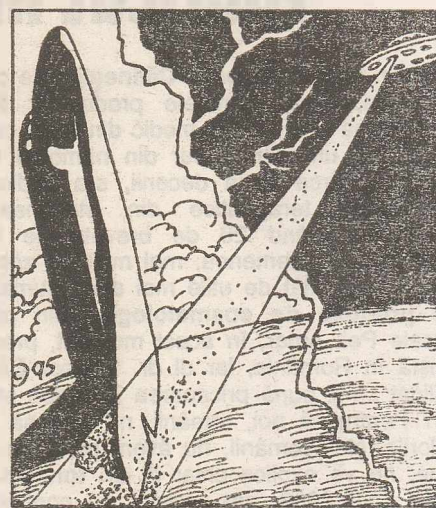
Pe peliculă a fost înregistrat un

obiect argintiu-strălucitor care se afla în acel moment deasupra navei cosmice americane. La un moment dat, acesta trimite o rază albă spre Challenger și imediat are loc explozia.

„Computerul ne dă posibilitatea să apreciem imaginea și, în același timp, să mărim obiectul” - scrie James Moore. „Materialul comparativ de care dispunem ne permite să presupunem că acesta este un OZN. Raza a fost îndreptată exact spre locul unde s-a produs explozia - rezervorul cu combustibil”.

Reproducând ultimele cuvinte ale specialistului american, instantaneu mi-am amintit un fapt pe care presa vremii l-a trecut cu vederea:

În timpul primei întâlniri REAGAN - GORBACIOV, de la Geneva, președintele american a spus că „dacă Pământul va fi amenințat de extraterestri, cele două țări își vor uni forțele pentru a respinge acest atac”.



Ilustrație de AUREL ȘTEFĂNESCU

A fost o simplă hiperbolă pentru a sublinia importanța acelei întâlniri la nivel înalt?

Să sperăm, totuși, că REAGAN nu a glumit...

ALECU MARCIUC

Cel mai mare medium al secolului nostru: Franck Kluski

Mediumul polonez Franck Kluski poate fi considerat ca cel mai mare medium dintre cei specializați în materializări și care s-a pus în slujba Institutului Metapsihic Internațional pentru efectuarea de cercetări în perioada 1920-1921.

Principalele fenomene observate la institutul de pe strada Niel au fost materializări umane sau de animale, produceri de forme luminoase și telechinezii. S-au mai obținut cu prilejul acestor ședințe extraordinare mulaje ectoplasmeice. Iată, după descrierea doctorului Osty, cum se derulau ședințele: se simțea, la început, un miros puternic de ozon. El apărea brusc la începutul fenomenului și dispărea o dată cu el. Se puteau observa (lumina era foarte slabă) vapori ușor fosforescenți, un fel de ceață care plutea în jurul mediumului, mai cu seamă deasupra

capului său. Această ceață se ridica precum un fum ușor. În același timp apăreau lumini ce păreau centre de condensare. Ele erau în general numeroase, bine conturate dar efemere, dar erau și cazuri în care păreau cu o suprafață mai mare, mai durabile, și în aceste cazuri dădeau impresia de a părea regiuni luminoase de organe, invizibile de altfel, extremități de degete sau fragmente ale feței.

În fine, când materializarea se termina, apăreau mâini sau fețe perfect conturate. Acestea erau în mărime naturală și se situau în general în spatele mediumului sau alături de el.

Ele erau dispuse mai sus decât capul lui Kluski și ale experimentatorilor ce ședeau pe scaune în jurul mesei. Păreau a fi fețe vizibile de oameni, ce ședeau în picioare, dar ale căror corpuri erau invizibile. De

foarte multe ori experimentatorii au putut vedea materializări ale bustului și ale membrilor superioare ale acestor fantome.

Cum vizibilitatea oferită de lumina roșie era foarte slabă, aceste apariții pentru a putea fi mai bine examinate, apucau frecvent câte unul din ecranele cu sulfură de zinc dispuse pe masă, și-l apropiu de fețele lor. Alteori, figurile materializate, în loc de a se servi de ecrane, se autoluminau cu o substanță luminoasă, fosforescentă. În fine, foarte adesea, fețele erau luminate de ele singure. Aceste fețe erau pline de viață și privirile lor vli fixau pe experimentatori cu insistență.

Prof. dr. PAUL ȘTEFĂNESCU

Crucea care face minuni

Pe ulița Cepoiești, din comuna Grecești-Dolj, se află o cruce falnică, despre care se spune că este făcătoare de minuni. Crucea are o vechime apreciabilă și este confecționată dintr-un lemn de esență tare, cu baza încastrată într-un amestec de ciment și pietriș.

Datorită trecerii inextorabile a timpului, pe suprafața crucii se pot observa cu dificultate picturile în ulei, care reprezintă diverse momente din viața lui Iisus. Mulți localnici din partea locului, cât și din așezările învecinate s-au rugat cu evlavie în fața acestei cruci, pentru vindecarea unor boli incurabile, iar rezultatele au fost pozitive. De asemenea, nenumărați tineri care s-au smerit în fața crucii au avut izbânzi deosebite în viața lor. Mulți alții s-au vindecat prin rugă de patima beției.

Într-o noapte, oameni cu suflet hain au vrut să distrugă crucea, folosind în acest scop un tractor. Dar miracol! Vehiculul nu a putut clinti din loc crucifixul. Puterea divină l-a apărut.

ION CEACĂRU

Altă ipoteză fantomatică:



Motto:

„...Cine este, așadar, stăpân pe planeta noastră - omul sau altcineva, neidentificat?”

(Vladimir Ajaja, candidat

în științe tehnice,

doctor docent)

Există o civilizație subacvatică?

□ Ființe inteligente construiesc vehicule pe fundul oceanelor

... 12 octombrie 1492. În jurul orei 10 seara, fiind la bordul velierului Sfânta Maria, Cristofor Columb a observat câteva lumini stranii în largul oceanului. Celebru navigator le-a considerat a fi semnale luminoase, transmise de pe un țărm încă necunoscut...

Dar istoricii, studiind jurnalul de bord și alte documente care au aparținut velierului Sfânta Maria, au ajuns la concluzia că în acel moment coasta se afla la aproximativ 85 de mile distanță față de cea mai apropiată insulă - Watling. Iar la o asemenea distanță nu se poate observa nici o casă care ar fi luat foc!

De acest enigmatic caz s-au interesat până și naturaliștii. Și, în cele din urmă, ei au ajuns la următoarea concluzie: atenția lui Columb a fost atrasă de licărirea unei mari aglomerări de... viermi tropicali! În aceste locuri aceștia se ridică regulat la suprafață în ultimul pătrar al Lunii (iar data de 12 octombrie 1492 intră chiar în această perioadă).

Cu toate acestea, unii specialiști, ținând cont de intensitatea, culoarea și de caracterul regulat al

aceor lumini stranii, sunt de părere că ceea ce a văzut Columb au fost alți locuitori ai oceanului și anume... aborigenii inteligenți ai adâncurilor!

După cum se știe, omul de știință american A. Sanderson a emis ipoteza conform căreia pe Pământ există o civilizație subacvatică!

Și oare în acea seară memorabilă nu a avut loc o încercare de a intra în contact cu oamenii?

Multe fapte și întâmplări vin să confirme această neverosimilă, la prima vedere, ipoteză.

Una din confirmările acestei ipoteze a constituit-o fotografia realizată în mai 1974 de dna Ana Bernard din Franța. (Din păcate, locul unde a fost făcută nu a fost anunțat...)

Aceasta a reușit să fotografieze un obiect luminos, care se deplasa cu mare repeziciune sub apă. Oare nu a fost o fotografie-unicat a unui obiect hidrocasnic, construit de homo acvaticus?

Și oare nu semnalele unui astfel de obiect au fost observate în anul 1492 de către Cristofor Columb?...

6 Iulie 1965. Oceanul Atlantic, 24°40' latitudine

nord, 41°15' longitudine vest. Ambrosio Hernandez, de pe petrolierul norvegian Jawesta, a asistat la un spectacol uimitor: aflându-se pe punte, la babord a văzut că oceanul parcă a luat foc, după care, la scurt timp, un obiect de mari dimensiuni a ieșit din apă. Primul ofițer, TORGRIM LIEN, chemat pe punte, avea să declare: „Obiectul a trecut foarte aproape de vas, la pupa, la o înălțime între 200 și 400 m. Am putut să văd perfect fuzelajul. Avea forma unei țigări cu un șir de deschizături prin care țâșnea o lumină galben-portocalie. O coadă de foc, albastrui, se lăța în spatele obiectului, care părea mai mare decât tipurile de avioane existente. Înainta cu o viteză enormă de la N la S și a fost vizibil 30-40 s.

1492-1965-1974. Trei ani, trei observații... Una din ele, fixată pe peliculă. Imensul continent lichid - bază, refugiu sau sursă de energie a unei civilizații necunoscute?

Iată o întrebare la care numai viitorul ne va da, POATE, răspuns.

ALECU MARCIUC

Reumaticii uruguayeni se tratează cu Pell Amar fabricat în Elveția din nămol românesc

Dr. Ștefan Ionescu-Călinești este cunoscut, în România, drept părintele produselor Pell Amar. Domnia sa este primul medic din lume care a reușit să obțină un extract pur din nămoluri terapeutice. Timp de circa două decenii, s-a dedicat studiului nămolurilor terapeutice din stațiunea balneară Amara, obținând 26 de brevete de invenție. A brevetat, de asemenea, mai mult de zece produse medicinale atât de utile mai ales reumaticilor și 27 de produse de cosmetologie. Din păcate, produsele Pell Amar, în acest moment, practic nu mai există în România, iar dr. Ionescu-Călinești este obligat să-și pună prețurile în slujba străinilor. De ce? Pentru că noi, românii, nu știm să ne prețuim valorile. Noi, românii, nu avem memorie... Dar, mai bine, ne va explica chiar dr. Ionescu-Călinești:

„În anul 1989, am semnat un contract cu firma uruguayeană Piria Vital, pentru a practica la Hotelul Argentino din localitatea balneară Piriapolis, colos aflat în pragul falimentului din cauza lipsei de clienți. De ce se ajunsese în această situație, nu cred că este cazul să intrăm în amănunte. Cert este, însă, faptul că am reușit să-l revitalizez. Că le-a mers bine concesiionarilor, vă dau un exemplu: ei aveau, în '89, o mașină și o casă. Acum, după șase ani, au șapte mașini, cinci case și trei apartamente! Am plecat pentru o lună, între timp am devenit rezident legal până în anul 2002, păstrându-mi cetățenia română”.

- Deci, ce ați făcut, concret?

- Am pus bazele unui centru care promovează metodele mele originale de tratament și metodele dnei Aslan, conducându-l din punct de vedere tehnic, al supervizării. Dorința mea este, însă, să-i ajut pe români, aici, în țara noastră.

- Revoluția v-a prins în Uruguay?

- Nu, am fost aici, în primele rânduri. Dar nu „m-am făcut” erou, nu m-a interesat. Oricum, imediat, în 1990, m-au pensionat forțat din Ministerul Turismului unde lucram. Ce m-a durut mai tare a fost distrugerea, într-o singură noapte, a centrului de tratament de la Hotel Parc, centru pentru a cărui bună funcționare muncisem din greu, ani și ani, și care era celebru în întreaga Europă. Toată aparatura ar fi valorat acum 500 de mil de dolari. A fost vândută pentru un milion de lei, habar nu am cui, și zace, probabil, în vreun depozit. Consider că sunt la fel de vinovați și cei din turism și cei din sănătate, că nu au știut sau că nu au avut ce să facă. Dar nu am venit să caut vinovații...

- Necazurile s-au ținut lanț...

- Da, dar nu disper. Tot din dorința de a promova produsele Pell Amar în țară, am semnat un contract de management cu firma Mara, în 1991, la Casa Americii Latine. Ei, firmă prosperă, construiesc un hotel elegant și modern, cu o capacitate de 300 de locuri, la Sinaia. La etajul întâi este prevăzută o secție de tratament, cu capacitatea de 100 de pacienți pe zi. Un astfel de hotel are un alt grad de ocupare, alt gen de chemare care ține, de fapt, de vocație. Produsele Pell Amar au această vocație. Nu am fi făcut decât, ca și în Uruguay, să creștem gradul de ocupare a hotelului. Și ei, ce au

făcut în momentul în care și-au dat seama că, pentru ei, afacerea nu este tocmai rentabilă? Ne-am dat în judecată, invocând niște clauze contractuale care nu există, susținând că noi, ca operatori, am fi fost obligați să asigurăm finanțarea. Nimic mai fals! Ei erau obligați să găsească creditare exteroară, ceea ce au și făcut, până la urmă. Vedeți, însă, timp de cinci ani de la darea în folosință, deși ei preiau 84 la sută din încasări, își vor plăti numai datoriile. Noi, cu procentul de 16 la sută, vom câștiga căci nu avem datorii. De atunci, mă poartă prin tribunale, dar justiția mi-a dat dreptate până în prezent. Singura mea dorință, căci nu sunt un revendicativ, este ca, după ce se va pronunța sentința definitivă, să ne împăcăm, să trecem la treabă și să realizăm ce ne-am propus. Îl rog pe dl. Cojocărescu să se gândească ce va reprezenta această bază de tratament: vine pacientul la munte, unde, de obicei, e frig și face... nămol, tocmai pentru că produsul poate fi aplicat în orice condiții, oriunde. Iată, de exemplu, pe cei cu hipertensiune arterială, tratându-i în climat alpin, se obțin rezultate spectaculoase.

- Care este situația produselor Pell Amar, în România, în prezent?

- Practic, au dispărut. Majoritatea medicamentelor se fabricau la Iași. Începeam să găsim măcar o fiolă, sau o pastilă, un tub de unguent la farmacie. Nu veți reuși. De ce? Am fost, deunăzi, la Balta Albă. Nu am mai găsit nimic, s-a distrus totul, nu mai există producție. Știți de ce? Pentru că nu se mai ocupă nimeni. Producem pe sponci, exportăm ce apucăm. Nu știm să ne impunem și să devenim ceea ce trebuie să fim prin valoarea noastră. Cei responsabili nu pot pricepe, în rușul capului, că produsul trebuie să existe pe piață. Dacă firmele de stat se retrag, eu, prin firma pe care am întemeiat-o, voi aduce, din nou, Pell Amar-ul pe piață. Voi demonstra că românii îl caută, că au nevoie de el. Voi găsi acei întreprinzători particulari dornici să producă și să valorifice Pell Amar-ul. Am cheltuit, până acum, 7 milioane de lei și nu am produs nimic. Totuși, sunt sigur că șanse există ca produsele să fie repuse în drepturile lor firești. Aceasta este soarta medicamentelor. Produsele cosmetice se fabricau la Miraj. Ultimele, însă, au fost falsuri grosolane. Rămăsese numai eticheta căci, nemaicumpărând materia primă, nu putea rezulta altceva. Totuși le-am trimis o ofertă, propunându-le să lucreze produsele de export pentru Uruguay. Au refuzat pe motiv că nu au... ambalaje competitive etc, etc.

- Deci, cine produce Pell Amar, astăzi, pentru Uruguay?

- Este, aparent, incredibil. Totuși, produsele cosmetice se fabrică în... Elveția, cu materie primă din... România. Cel care face operația este Romferchim. Deci, elvețienii obțin venituri frumoase, cu produse marca „Dr. Ionescu-Călinești”, iar noi, românii, stăm cu mâinile încrucișate...

- Ce planuri de viitor aveți?

- Voi porni cu patru produse: pasta de dinți, sper

Dr. Ștefan Ionescu-Călinești s-a născut în 24 septembrie 1922, în localitatea Drăgănești Vlasca, județul Teleorman. A absolvit Facultatea de Medicină București în anul 1947. În 1949, susține teza de doctorat, obținând, cu Magna cum Laude, titlul de doctor în medicina și chirurgie. A desfășurat o bogată activitate științifică, devenind, în 1977, expert ONU pentru dezvoltarea centrelor de reabilitare și primul medic din lume care a obținut extract pur din nămoluri terapeutice. A publicat peste 50 de lucrări științifice, participând la congrese și reuniuni prestigioase în întreaga lume. Este membru al Institutului Memorial Hanemann din SUA (1979), membru al Congresului Interamerican de Medicină și Chirurgie (1979), președinte al primului Congres de Turism și Sănătate de la Havana (1992) etc. Din 1960 specialist în balneofizioterapie și recuperare; a condus ca director din 1974, Centrul Pell Amar, coordonând alte 12 stațiuni termale, unde, ca și în clinica de la Hotel Parc, s-au aplicat propriile sale terapii, atrăgând, anual, peste cinci mii de pacienți din întreaga lume.

să apară în două-trei luni, loțiunea capilară, șamponul de păr și spumantul de baie medicinal. Am tratat cu ele sute, mii de bolnavi. Iată, spumant de baie: poți face o baie de nămol la... domiciliu, ce poate fi mai comod? Să revin. Ultimele trei produse sunt brevete noi, înregistrate de curând la OSIM. La Ministerul Sănătății trebuie să se verifice numai dacă ele conțin materia primă indicată. Atât.

- Ce alte brevete noi ați înregistrat?

- Am unul care se ocupă de o nouă valoare a pământului românesc, algele din lacurile salmastre. Și ele au acțiune revitalizatoare. Încă înainte de a-l înregistra la OSIM, am plătit circa 20 de mii de dolari unui laborator renumit din Uruguay, pentru a face analize complete. Abia aștept să mă prezint cu toate actele la Comisia Medicamentului. Dacă vor spune „nu”, promit să-l înregistrez direct în străinătate. Ca medicamente noi, tot pe bază de extract de nămol, am un produs oftalmic și un produs biostimulator - rodul unei munci de 30 de ani. Mai am și patru mărci înregistrate național: Pell Amar (reînregistrat), Algavit, Barovital, Dr. Ionescu Călinești. Brevetele mele sunt secrete, nu vor fi publicate. Foarte curând voi scoate și pasta de dinți Pell Amar Formula 2, îmbogățită cu fluor pentru a-i conferi și proprietăți anticari.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

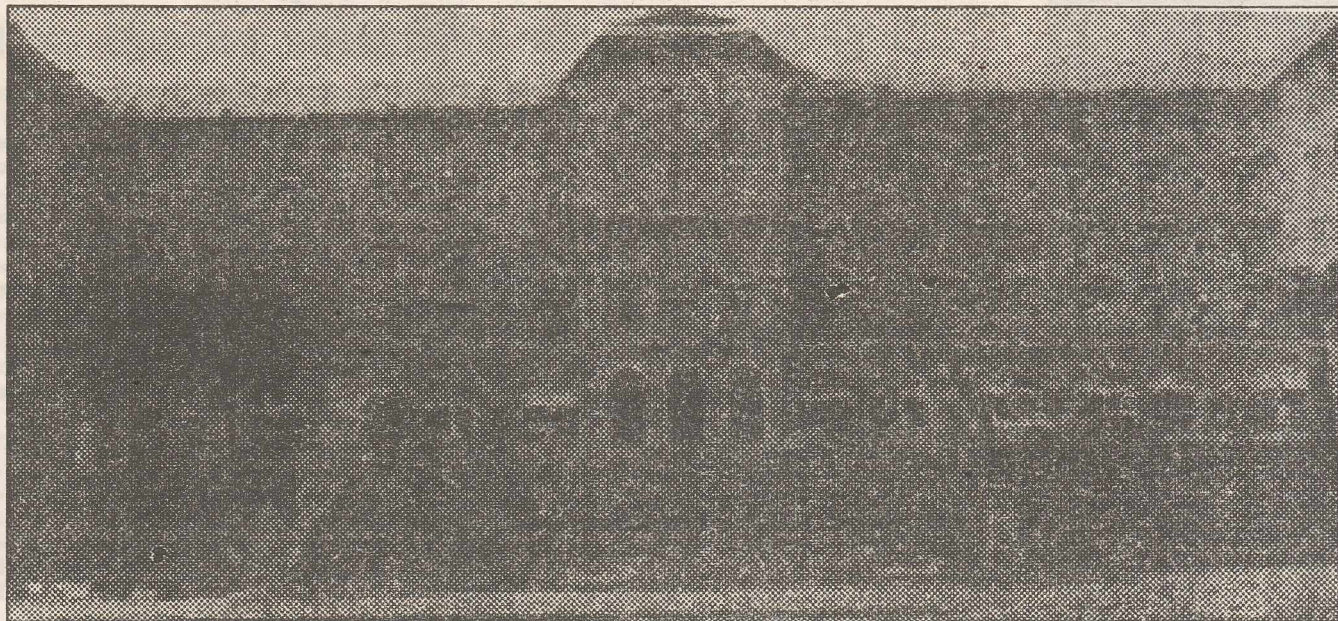
Iată Hotelul Argentino din Piriapolis, gigantul reînviat de doctorul român Ștefan Ionescu-Călinești. Aici există centrul Piria Vital, unde se aplică tratamente originale cu produse Pell Amar și Ana Aslan. Tarifele:

Durata tratamentului, inclusiv cazare și masă (USD)

1989 - 1995

8 zile	830	1863
15 zile	1590	3206
22 zile	2310	4540

După cum au evoluat prețurile, se înțelege că cererea este în continuă creștere. Clienții fideli sunt, astăzi, chilienii, căci dr. Ionescu-Călinești trata, anual, la Băile Herculane, circa 500.



Fotografie de FLORIN IONȚĂ ■

În amurg, în ceas de dor...

□ Invitat:
compozitorul Aurel Giroveanu

care tind spre statutul de slagăr sunt greu de receptat de ascultători, deseori lipsind chiar... melodia.

- Cum stăm cu soliștii?

- Ca să mergi mai departe cu această meserie, trebuie să fii un copil de bani gata. Numai înscrierea la MAMAIA costă 40.000 de lei. Dar lucrurile nu se opresc aici: urmează orchestrațiile, imprimările etc. În total, câteva sute de mii de lei. Câte? Depinde de pretențiile solistului.

- Arătați mai bine decât Gică Petrescu și sunteți mai competitiv decât Mălineanu. Care este secretul?

- Am un regim de viață normal. Muncesc în fiecare zi, doar o activitate susținută te poate menține pe linia de plutire. Dar și mișcarea...

- ?

- În tinerețe, făceam parte din echipa de volei Tucalipendru zburător din Piatra Neamț - oraș care, anul acesta, împlinește 600 de ani de când a fost atestat documentar - și susțineam diverse meciuri intersate și interjudețe. Azi, singurul sport pe care-l mai practic este mersul cu sacșa, competiție ce se desfășoară interpiețe.

- Lumea se întreabă care este adevărul: romanța este amanta dumneavoastră sau dumneavoastră sunteți fiul romanței?

- Am îndrăgit de timpuriu romanța și am făcut-o după puterile mele.

Am fost cântat de Ioana Radu, Maria Tănase, Dorina Drăghici și mulți alții. Adevărul este că eu sunt fiul romanței.

ALEXANDRU OROS ■

La Craiova s-a dat în folosință primul dispecerat antiefracție din România

Luna mai a debutat în orașul Craiova cu un eveniment deosebit în activitatea Corpului de Gardieni Publici din orașul amintit: punerea în funcțiune a primului dispecerat antiefracție din România. Sistemul de alarmă este produs de către firma italiană ANFURT, din orașul Mantova.

Funcționarea dispeceratului antiefracție este de-a dreptul fenomenală. Orice fel de efracție este depistată în 2-3 secunde. Prin intermediul detectorilor de prezență instalați în interiorul obiectivelor, pe bază de senzori, aceștia sesizează orice intrus care pătrunde în perimetrul păzit, transmitând alarma la dispeceratul central.

Mai trebuie menționat și faptul că semnalele trimise sunt înregistrate ireproșabil în memoria unui calculator, introduse într-o bază de date, unde doar persoanele care dețin un anumit cod pot să intre. În asemenea condiții, prinderea infractorilor depinde numai și numai de rapiditatea cu care vor interveni organele de ordine.

Patronul firmei italiene ANFURT, Corrado Novellini, a afirmat în fața presei că asemenea dispecerate antiefracție mai funcționează la unele ministere din Moscova, precum și la o serie de obiective din Bulgaria.

Vor fi oare infractorii mai abili și mai inventivi decât dispeceratul antiefracție? Rămâne de văzut.

ION CEACÎRU ■



- Am văzut lumină la dumneavoastră și am trecut să vă întreb: „Cum o mai duceți cu fericirea”?

- Cu fericirea de astăzi o duc... binișor. Adică, ce înseamnă 125.000 lei pensie și ceva drepturi de autor, bașca? Trebuie să fii un foarte bun jongler ca să poți rezista în condițiile astea. Dar să zicem că ne îngrijim că să trecem acest mare hop care o să mai dureze până când o să vină un hop normal, acceptabil.

- Și cum vă îngrijiți?

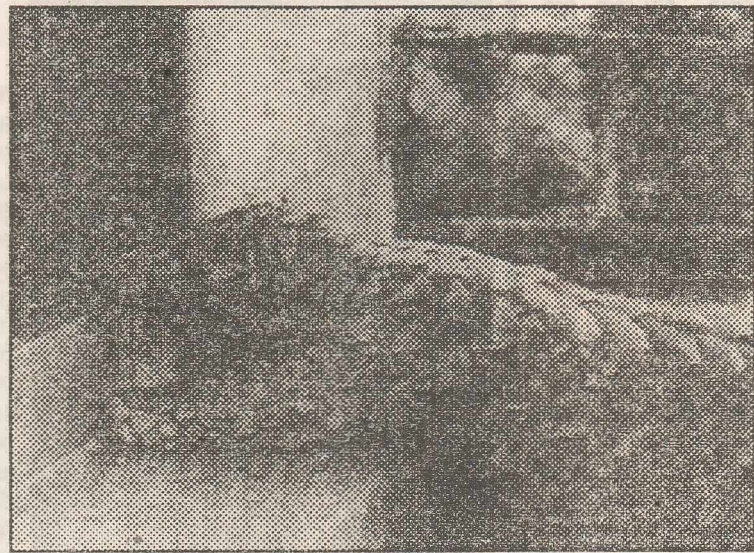
- Pe lângă meseria pe care o am, cea de compozitor, în ultimii cinci ani m-am făcut și profesor de canto. Adică, dacă înainte făceam treaba asta - să învăț oamenii să cânte cu știință, cu inteligență, să știe să judece textul - gratis, acum o fac pe bani. Regret sincer, dar o fac de nevoie. În privința asta, sunt mulțumit și eu și elevii. Unul dintre ei, Florin Măgureanu, se pregătește de patru ani (pian, solfegiu, studii vocale) și, în paralel, este student la teatru, la „Ecologică”. La terminarea studiilor, va fi un actor complet.

- Bate-un vânt de primăvară în creația contemporană? Mă refer la muzica ușoară...

- Mai mult adie... Astăzi, toată lumea compune, chit că mulți nu știu nici măcar unde este nota Do pe portativ, aceștia sunt compozitorii nedoremizați. Criticând opera, pot spune că 70% din cântecele



Balaurul din Calcutta



Această șopărlă ce amintește de balaurul din poveste sau de animalele erei terțiară se numește pangolin și este o specie rară de reptilă pașnică și care se hrănește cu furnici. Fotografia a fost realizată la grădina zoologică din Calcutta.

Teroarea vine din junglă

O haită de hienă terorizează satul Mbduma din Zair. Până la ora actuală, 32 de oameni au fost târați în junglă și devorați de sălbăciuni. Alte 12 persoane, care au reușit să scape de colții animalelor, au plătit scump acest noroc, fiind mutilați pe viață, pierzându-și degetele mâinilor sau ale picioarelor. Una dintre victime, în vârstă de 14 ani, a scăpat de furia hienelor rostogolindu-se într-un... cuptor aprins, însă a fost atât de rău mușcată încât doctorii au fost nevoiți să-i amputeze ambele brațe și piciorul stâng. „Nu sunt sigur dacă este mai bine că trăiește, declară dr. Frederick Goertz. Nu numai că este un infirm care nu mai are nici o șansă, însă flăcările i-au provocat numeroase arsuri. Este cumplit să-l vezi așa”.

Numeni nu-și mai aduce aminte care a fost primul semnal care indica prezența hienelor, cert este că îngrijorarea i-a cuprins pe săteni în clipa când au găsit cimitirul devastat și corpurile morților mâncate. Au pus un paznic, însă dimineața n-au mai găsit decât resturile bietului om. Curând, cadavrele s-au terminat și hienele au început să atace oamenii direct pe ulițele satului. De atunci a început coșmarul celor din Mbduma. (A.O.)



Bucharest by night

(Urmare din pag. 1)

M.C., 20 de ani, supranumită **Chip de înger**, face... strip-tease. Ne-am întins la, o șuetă.

A.O.: Ce impuls lăuntric te-a determinat să optezi pentru această nobilă meserie?

M.C.: Nu este deloc nobilă. O practic numai ca să îmi ating anumite scopuri, un anume ideal.

A.O.: Până la ce vârstă ți-ai propus să predai estetica nudului?

M.C.: Până îmi văd visul cu ochii.

A.O.: Mișcările astea se învață în cadrul unor cursuri speciale, la facultate?

M.C.: Ei, nu. Important este să simți ritmul. Mișcările pot veni de la sine, dar procedura este stabilită de coregraf.

A.O.: Deci, a fost nevoie să vă explice un băiat cum trebuie să vă dezbrăcați?

M.C.: Cam așa ceva... Dar acest dezbrăcat iese din tiparele actului obișnuit, mișcările sunt amplificate, gesturile provocatoare, simbolurile evidente...

A.O.: Este necesar vreun accesoriu spiritual, să zicem, limba franceză?

M.C.: E bine să știi și o limbă străină, așa, pentru o conversație cu clientul. Să nu înțelegi greșit... Mă refer, atunci când acesta îți întinde o bancnotă de 100 de dolari, să-l convingi să-ți dea mai mult. Aici e tot șpilul.

A.O.: Și hârtia rămâne în sutienul tău sau ajunge în buzunarul patronului?

M.C.: Ajunge în portofelul meu. Bani nu se împart. Fiecare cu norocul lui. Este o meserie foarte bănoasă, comparabil cu altele. Nu câștig chiar cât un avocat, dar oricum...

A.O.: Hai să-i facem invidioși pe ingineri.

M.C.: Am un salariu de 300.000 lei, în mână, dar cu așa-numita șpagă câștig cam un milion pe lună.

A.O.: Care este regimul pe care-l urmezi, de arăți așa de bine?

M.C.: Nu fac prea multe pentru silueta mea. La sfârșitul săptămânii, o excursie la munte, cu colegii, o pădure, Băneasa, ceva înot într-o piscină... Gimnastică specială nu fac, este suficient cât ridic picioarele pe aici.

A.O.: De ce ai optat pentru **ARISTOCRAT**?

M.C.: În primul rând, este foarte solicitat. Cred că este pe locul 1 între cluburile de noapte, după spusele clienților, și din ce-am văzut personal în alte părți, iar relația angajat-patron este extraordinară.

A.O.: Există un standard de viață al strip-tease-ilor?

M.C.: Față de domnișoarele obișnuite, noi, fetele de aici, avem niște pretenții puțin mai mari. Având banii necesari, ne putem permite un parfum de lux, ciorapi scumpi, creme franțuzești, bijuterii... Unele fete au câte 5-6 lanțuri de aur la gât.

A.O.: Se poate vorbi despre o anumită psihologie a consumatorului de strip-tease?

M.C.: Sunt clienți care îți cer să te apropii de ei, care ar vrea să te atingă... Scopul dansului este să-i satisfacă imaginația. Nu știu cum este pentru ei, n-am fost niciodată în pielea unui bărbat, dar îmi închipui că nu le displace deloc ce facem noi.

A.O.: Care a fost cel mai frumos compliment pe care l-ai primit aici?

M.C.: Într-o seară, un client mi-a făcut un compliment de 500.000 de lei.

ALEXANDRU OROS ■

Jane Seymour înființează o școală de dans pentru copiii săraci



Deși a împlinit 44 de ani, Jane Seymour (dr. Quinn) n-a uitat că, înainte de a se dedica artei dramatice, visul său a fost să ajungă o stea a... dansului. O rană la genunchi a pus capăt, prematur, ambițiilor sale de balerină. „Dacă, în ce mă privește, n-a fost să fie, măcar alții să se bucure de magia mișcării” - declară Jane, referindu-se la recenta sa decizie de a-i iniția în tainele coregrafiei pe copiii din cartierele sărace ale orașului Los Angeles. Membră de peste 7 ani a organizației de caritate City Hearts, actrița consideră că acești copii n-au avut niciodată șansa să se exprime altfel decât prin violență. „Nu am pretenția să nasc un Rudolf Nureev, ci pur și simplu să le sugerez o altă cale în viață, calea creației, a artei, a frumosului. Sunt conștientă că această întreprindere este o picătură de apă în mare, dar dacă reușim să salvăm de la droguri și violență măcar un copil dintr-o sută, înseamnă că suntem pe drumul cel bun”.

ALEXANDRU OROS ■

Mărturisirile unui gigolo

Luciano Finucci, până la 40 de ani nu a lucrat nici o zi, deși după spusele lui a trăit foarte bine. Elev în ultima clasă a unei școli profesionale din Roma, el a descoperit că un băiat deștept (ce stăpânește arta conversației), și mai ales frumos, poate trăi ușor dacă știe să cucerească inimile turistelor vârstnice. „Obişnuiesc să le culeg din barurile de noapte din hotelurile de lux. Iar vara de pe plajele litoralului, povestește Luciano. Cariera mi-am început-o la 21 de ani. Într-o seară la un bar am zărit o femeie singură, de aproximativ 45 de ani, care sorbea, la o măsuță, dintr-un pahar plin cu șampanie franțuzească. Mi-am dat seama că este o turistă străină. Am invitat-o la dans. Pe la miezul nopții am urcat în camera ei, unde am rămas până dimineața. În timp

ce mă îmbrăcam, s-a trezit. Când a aflat că mă duc la serviciu, în realitate nu aveam nici unul, și că lunar încasez 300 de dolari, bineînțeles în lire italiene, m-a oprit trei zile plătindu-mi 500 de dolari. Așa am ajuns gigolo, constatând că pot câștiga într-o noapte mai mult decât alții în 2-3 luni. Femeile mă acopereau cu cadouri. Misiunea mea era ca ziua să le servesc drept ghid, seara să le dansez, iar noaptea să le încălzesc patul. Toate plecau cu amintiri plăcute după câteva zile petrecute în țară. Unele m-au invitat să le vizitez. Așa am văzut America, Noua Zeelandă și chiar Africa Centrală”. Dar, Luciano, te-ai întrebat vreodată dacă ai fost vreodată fericit având o asemenea viață?

AUREL DIANU ■

Azi și ie



Fay Wray

Claudette Colbert

A fost un exemplu pentru o întreagă generație. Multe femei au vrut să fie ca ea, cochetă, șarmantă. Această actriță de origine franceză, în vârstă de 91 de ani acum, a jucat în filme mute la început, a făcut teatru. A primit Oscarul pentru **S-a întâmplat într-o noapte** (1934) unde a jucat alături de Clark Gable. Este văduvă din 1968. În urmă cu doi ani a suferit un atac de apoplexie și de atunci trăiește singură în Barbados.



Si Te

Nici n-a făcut actorie mai n... La 4... și dar entuzi public gener mat d până începă 1993... pentru luptân dreptu A împ ani, a de familie exem căsătorită de 45 Charles A. Black copii. Ultima ei „Nu regret nimic

e chipul și în viața unor supervedete

Când monstrul King Kong a răpit-o, ținând-o suspendată deasupra orașului, inimile a milioane de spectatori au fremătat pentru ea.

Acum are 87 de ani și în toți acești 62 de ani care s-au scurs din 1933, când a apărut pentru prima dată pe ecran filmul cu maimuța King Kong, nici o altă actriță n-a mai realizat succesul ei de atunci, deși s-au încercat numeroase variante. Fay Wray a apărut în 80 de filme. Astăzi trăiește sănătoasă și fericită în

nia. În autobiografia pe care a publicat-o, numeroase pagini sunt închinat monștrului King Kong, care așa cum singură a nu de mult, i-a deschis calea succesului. Are o nesfârșită dragoste pentru el.

Jane Russell

Primul ei film s-a intitulat **Proscrisul** și a fost realizat în 1941. Se spunea în perioada respectivă că pieptul ei opulent este cel mai important element în această peliculă. Se năște astfel un sex-simbol, o adevărată zeiță a ecranului. Astăzi trăiește retrasă în localitatea Santa Barbara din California împreună cu cel de-al treilea soț și îi place să mănânce mult și bine.

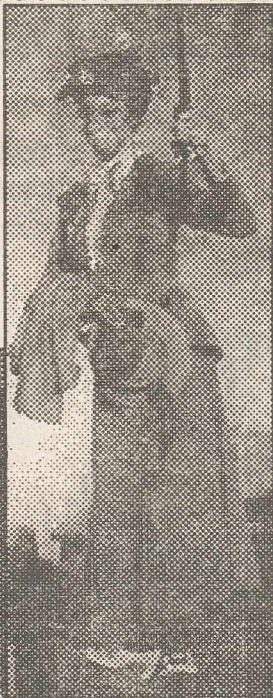


Julie Andrews

Înainte să devină celebră în întreaga

lume cu filmul **Mary Poppins** (1964), a cântat de 2717 ori

rolul Eliza din cunoscuta operetă **My Fair Lady**. O voce minunată pe 4 octave, talent, ambiție și disciplină sunt calități ce au făcut-o pe Julie Andrews (59 de ani) vedetă. Este căsătorită din 1969 cu regizorul american Blake Edwards. Trăiește în Los Angeles și scrie cărți pentru copii.



Maureen O. Sullivan,

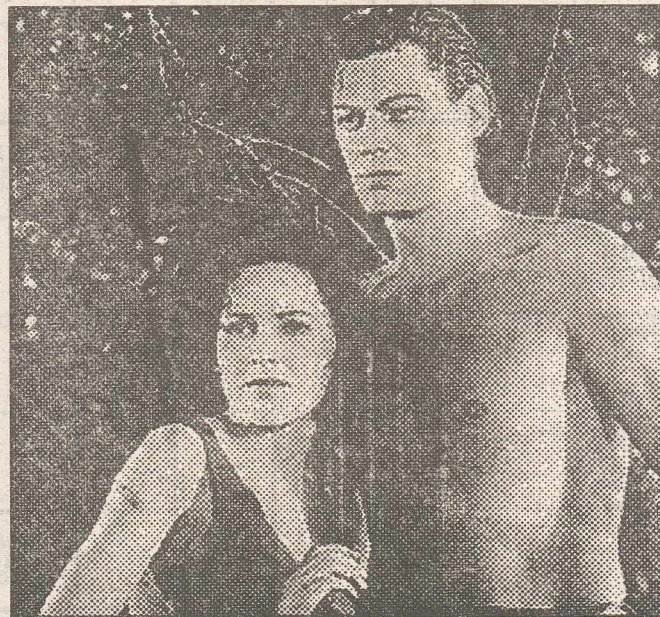
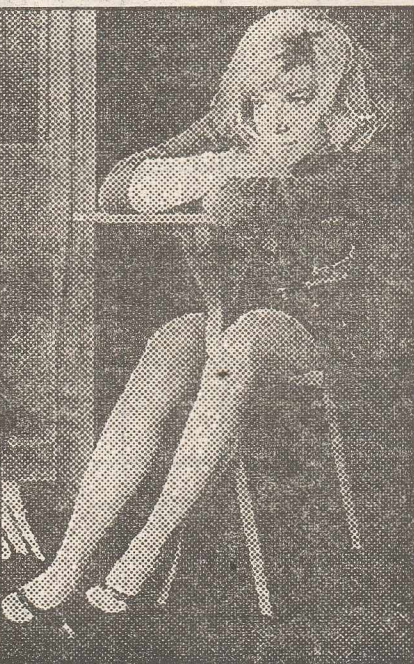
sau frumoasa Jane, cum i se spunea în 1932-1942, când îmbrăcată într-o rochie strâmtă de piele, apărea alături de Johnny Weismüller în filmele cu Tarzan. Au urmat alte 60 de filme. Este văduvă din 1963 și trăiește cea mai mare parte a timpului consolându-și fiica, actrița Mia Farrow, după despărțirea acesteia de Woody Allen. Are 84 de ani.



Monica Vitti

Pe numele ei adevărat Maria Luiza Ciciarelli (63 ani), celebra actriță italiană a studiat actoria. A jucat numeroase roluri principale în filmele lui Antonioni, (ca și în viața personală a regizorului).

A făcut regie, a scris scenariile. Astăzi lucrează ca profesor de limba rusă la Roma, unde trăiește împreună cu prietenul ei, Roberto (fotograf, 51 de ani). Se ocupă de tânăra generație de actori.



ASEMĂNĂRI

Integramă de Radu BARDĂ

BOȚITĂ URIAȘA	DIN PARTEN LOCULUI (lem.) MARGINAL	LUATĂ ÎN RAS CUSĂTURĂ LA CHIRURGIE	BĂUTURĂ TARE CREANGĂ		BRAT SIGURE	ASISTENȚĂ CÂMPIE	OBLIGATE LINX	EST PĂRINTE
				INVELITĂ FAȚA DIN BANAT !				
APROAPE MUT CARE SE INVATREȘTE			TOARTĂ ESEȚIAL			ADĂPOST ARC ELECTRIC		
			DEPRINDERE REA ASTUPĂ... GURA			CIUR NICOLAE CEL MIC		
PĂMÂN- TEASCĂ NEVASTA MORARULUI				DIVIZIUNE A COR- PURIILOR DIN NATURA	ÎN CONT ! TINE CAPUL PE UMERI		OM... SLAB OXIDAT	
			POTRIVIRE MORFEU AUTOHTON					AXĂ LA ROTILE MAȘINILOR
SPRE CASĂ MARE	ARBUST ORNAMEN- TAL APĂRĂTOR			NECREDIN- CIOS BIRLIC			PETE ! AVANTAJ	
		GONITĂ MĂRGINIRE (fig.)				CELT LEGUMĂ ÎN SARAMURĂ		PLAFOANE
DAC A ALERGA ÎN GALOP	SUFRAGIU PARTE A URECHII		DIRECTIE DE MERS		COPIAT			
CONTINUT DE POCAL PARFUMATĂ			INTĂIUL ZBURĂTOR			CORCANĂ ÎN FRIG !		EPOCĂ PUȘA LA CENTRU !
A ARGĂSI VINE DUPĂ UNU	GEST MECANIC DIN NOU					LOVITĂ ȚEAVĂ	PIEPTUL MAMEI PACHET MARE	
		CUTĂ ! HOINARI						ÎN PREȚ ! „SOBE” LA BLOC
PLANTĂ CULINARĂ MĂSURA AURULUI						GĂLCEAVĂ TRUFIE		ACIUĂRI
			CLARĂ MIA ALBU	DĂRNICIE TIV	OCHI DE LANT TRASĂ PE JOS	TARE PE POZITIE ACCES DE TUSE		A BRĂZDA
CONCI LOCUIȚĂ	CURAJ FULAR						MEȘTER POPULAR VĂZUT	
		FIXEAZĂ O FRACTURĂ (eg.) OFILIT				COLINDĂ- TORI STAT EUROPEAN		
DOCUMENT A ACORDA O SUMA DE BANI			CUGETĂRI A MERGE PRIN APA				MUZICĂ AMERI- CANĂ HAIDE !	
			VĂRSTE ASTFEL				PARADIS GEN LITERAR	TUB DE ARGILA
OTEȚIRI BĂȚOS	STĂRQUINȚĂ GREU DE GĂSIT						AER SINGURĂ	
				TĂRM STAN HORIA		RASĂ DE CAINI (pl.) TEN I		
CĂRAUȘI DEVENIȚĂ MAI MARE					RUTĂ			
			FLNELĂ SUPRA- ELASTICĂ				CENTRU DE TENIS	

MAI DINE DESCOPEREI... Flacăra

PLOUĂ...

Integramă de Alina ZGUBEA ■

SPIRITUALI- TATE MAXIMA TUTORI	ROTIRE INVESTI- GATOR	BĂȚI EGALI CU ZERO	SALINĂ PE CAL	UN FEL DE FOCA SĂRITOARE	SENZUALE COLIBĂ DE PESCARI	FIRAV LA TRUP !			
ANIMAL BĂRBĂTEȘTI									
			SPAȚIATĂ ONDULARE						
MURATI DRUM ÎN PARC				NEGAȚIE INCAPABIL			AMEȚIT		
		ÎMBINATE RĂURI			CRÂNG GOL ! FĂT		DIN SCITIA EPOCĂ	ZORIT ACUT !	MORALĂ
IEȘIT ! PARAFĂ		SCENA CIRCULUI FRUCTE SFERICE			ÎNCUIERE FLORI ÎN LAN				
				CAME ! NETED		ENERVAT LA FILM !			
NECREDIN- CIOASĂ JALUZEĂ			TURTIT USTUROI (reg.)					ÎN ABIS ! LEI !	
		A PRONUNȚĂ					VESTĂ		
RĂTĂCIRE				PUMNAL		UZATĂ			

... CU INTEGRAME !

Integramă de Alina ZGUBEA ■

			RECĂPĂ- TARE COREC- TOARE	RĂVAȘ REVĂZUT	LOCUIȚOR DIN TIBET CARACTER	HOINAR PRECUM	JOC POPULAR TOCMAI	COPAC (var.)	PÂNZE
			NECĂSĂ- TORIT SUPT					BEC ! COMPRI- MAT	
						DORINIC ENERVARE			
		DUIOASĂ UNIC... ÎN COM- PUNERE					A BRĂZDĂ PĂMÂNTUL NICOVALE (reg.)		
PRĂDALNIC PASAGERI	SUIT PĂRĂSIRE	TARABE INSTRU- MENTE POP...			PĂDURICE DE ARINI HIDOȘI				TAINĂ
				ATAȘAT VASE MICI			FRICOASE TICĂLOȘI		
DANSATOR PE GHEATĂ MEDITATIV					ROȘII PELERINĂ SCURTĂ				LINCȘI
				BĂLTOACE CADOU				CER ! CAMPIONI	
PUTERNIC FAC FAINĂ		TIPĂRIT MIROS				AMURG PERETE !			
			ADORMITE				CÂMPIE		
TĂIERE					SCOȘI LA AER				

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII

29 mai 4 - iunie 1995

TELE

abc

LUNI 29.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-16.00 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 31; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 23; 19.00 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă;

20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 25; Episodul din această seară se numește Transfugul.

Subiectul filmului reprezintă o dramatică tentativă a unui campion de șah, dintr-o țară dincoace de cortina de fier, de a rămâne în lumea liberă.

Acest lucru trezește măsuri represive ale agentului secret din cadrul ambasadei țării respective. Atacul pare a fi soldat cu moartea campionului. Dar investigațiile întreprinse de inspectorul Erskine și agentul Rhodes vor face lumină în acest caz neobișnuit.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Vecinii - ep. 25; 22.30 Civica - Guncaieles privatizării - reporter Dan Pleșa; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 30.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 32; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 24; 19.00 Liber să ați - Războiul ordonanței - emisiune de Radu Nicolau;

20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 25; Pe Insula Visurilor, sosește o tânără, Dorothy, cu dorința de a-l întâlni

pe bărbatul de care s-a îndrăgostit și care se dovedește în cele din urmă a fi un spion și un bătrân, pe nume Charlie, care dorește să devină un renumit autor de vodeviluri.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.40 Film serial: Vegas - ep. 67;

Mai vechea noastră cunoștință dintr-un episod anterior, inspectorul francez Nicholas Rimbaud, după ce și-a ispășit condamnarea pentru tentativa de furt a unei sume de bani, se reîntoarce la Las Vegas, pe urmele unei soții infidele. Vom face cunoștință cu o rețea clandestină de bărbați care se prostituau și cu cel care-i șantaja pe aceștia, în episodul care poartă titlul „Filierea franceză”.

22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 31.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 33; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 25; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 25; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Kung Fu - ep. 26; 22.30 Țara nimănui - Parcul ruinat - reporter Alexandru Vrabiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 1.06.1995

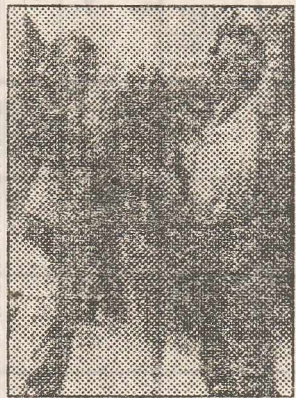
7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 34; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 26; 19.00 REPORTER TELE 7 - Acceptați lecția? - reporter Alexandru Vrabiescu - La un pas de dezastru - reporter Valentin Boeru - Tronul romilor - reporter Valentin Popa; 20.00 Film serial: Femeia fantastică - ep. 24; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: K.I.T.T. - ep. 26; 22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 2.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 35; 18.30 Film documentar: Introspecție britanică; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: Renegatul - ep. 21;

Reno Raines este contactat telefonic de un prieten pe care-l credea mort în războiul din Cambodgia. Acesta îi spune că Mitch, fratele lui Reno, dispărut



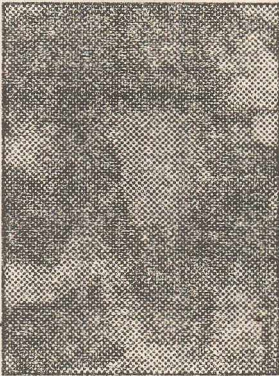
în aceeași perioadă, trăiește și luptă pentru colonelul Nelson Bracket.

Împreună cu Cheyenne Philips și cu Bobby Șaseasasini, Reno pătrunde în lumea teribilă a gladiatorilor, în încercarea de a-și găsi fratele dispărut de șaptesprezece ani.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Hotel - ep. 26; 22.30 Țara nimănui: Privind înapoi cu... mândrie - reporter Dan Pleșa; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.35 Film serial: Evadatul - ep. 22; 00.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Jazz fără frontiere; 2.05 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 3.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sumar: 14.00 Desene animate: Goangele ep. 21; 15.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță. Invitat: Viorel Cataramă; 17.00 Film serial Alf - ep. 22; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 36; 18.40 Staruri în concert: Michael Jackson - partea I; 19.00 As Show. Invitat: criticul de artă Dan Grigorescu - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: Dinastia - ep. 25; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;



21.35 Film serial: Miami Vice - ep. 26;

Tubbs este căutat de fiul lui Calderone, traficantul ucis de cei doi într-unul din primele episoade ale serialului. Angelina ajunge înaintea acestuia și-l pune în gardă, aducându-i totodată acestuia o surpriză de proporții. Să nu uităm că tatăl celor doi îl asasinase pe fratele actualului polițist din Miami, pe vremea aceea la New York, și este

răspunzător de moarte, locotenentului Rodriguez. Un episod care vă va ține cu siguranță cu sufletul la gură.

22.30 VIVA TELE 7 emisiune de Andrada Moga

23.30 Film serial: C.H.I.P.S. - ep. 23;

După ce reușesc să descurce doi tineri ce nu puteau să oprească un bolid scăpat de sub control pe autostradă, Jon și Ponch intervin cu promptitudine în cazul unui grav accident de circulație care se soldează cu un rănit. Acesta îi acuză pe cei doi motopolițiști de agravarea stării sănătății sale și îi dă în judecată. O invitație la discotecă se lasă cu aducerea pe lume a unui băiețel, iar Jon trece prin multe îndoieli cu privire la utilitatea muncii sale, după ce se întâlnește cu un fost coleg de liceu, ajuns om de afaceri cu succes.

00.20 Staruri în concert: Prince - partea I (r); 00.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICA 4.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20 - 11.00 Reluări; 11.00 Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; 12.00 Chestiunea zilei (r) - emisiune de Gilda Lazăr; 13.00 Film serial: Dinastia - ep. 25 (r); 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sumar: 14.00 Desene animate: Goangele - ep. 22; 15.30 Cutia muzicală; 17.00 Film serial: Prințul din Bel Air - ep. 27; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 37; 18.40 Staruri în concert: Michael Jackson - partea a II-a; 19.00 Interzis bărbaților - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Crest - ep. 25; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Gala TELE 7; 22.00 Film artistic: Emily (SUA, 1964) Cu: Julie Andrews, James Garner. Regia: Arthur Hillier; 23.55 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 00.55 Staruri în concert: Prince - partea a II-a (r); 1.25 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

FLASH RADIO
CONTACT

■ Leader-ul grupului STONE TEMPLE PILOTS, SCOTT WEILAND, a fost arestat de curând fiind învinuit de trafic de droguri.

Politia afirmă că Weiland a încercat să spargă o pipă de sticlă în timp ce se apropiau de mașina lui în care, la percheziție, au găsit cantități mici de cocaină. De asemenea, a mai fost găsită o pungă de heroină.

Dacă va fi condamnat, Scott riscă să petreacă până la 4 ani de închisoare.

■ „BON JOVI might have given rock a bad name” ar fi titlul știrii referitoare la adevărata răsccoală în legătură cu concertul grupului în Indonezia. Cu toate că incidentul nu s-a soldat cu răni grave, fanii s-au confruntat cu mai mult de 300 de polițiști când au aflat că biletele se epuizaseră.

După calmarea spiritelor, un purtător de cuvânt al poliției din Djakarta a afirmat că s-ar putea ca interdicerea concertelor rock să fie reinstaurată.

■ Unul dintre cele mai mari visuri pentru un adolescent e să devină un pop-star, și câțiva reușesc chiar.

RICHARD OAKES avea doar 17 ani când s-a alăturat unuia dintre grupurile pop britanice, SUEDE. De atunci a avut turnee în America, Asia și Europa, și-a lansat două compozii și și-a celebrat cea de-a 18-a aniversare. De loc rău pentru un începător!

■ Bruxelles intenționează să-și extindă rolul de la acela al capitalei politice a Europei la cel de capitală muzicală a aceleiași Europe.

Anul viitor va avea loc inaugurarea unui MusicCity. E vorba de o clădire impunătoare construită în 1907, transformată în așa fel încât să conțină un loc pentru concerte, o stație radio și în general să nu-i lipască absolut nimic din ceea ce implică industria muzicală.

■ Clasicul grup rock american JOURNEY s-a reunit, cel puțin deocamdată. După aparențe, casa de discuri de demult a trupei, Columbia, i-a convins pe principalii protagoniști STEVE PERRY (vocal), NEAL SCHON (chitară) și JONATHAN CAIN (keyboard) să compună material nou pentru un proiectat album.

Dacă acest lucru se dovedește a fi o legătură de durată, rămâne de văzut.

■ METALLICA și COURTNEY LOVE de la grupul HOLE vor da un concert inedit într-un avanpost părăsit din nordul Canadei.

Vor cânta în satul Tuktoyaktuk în Oceanul Arctic într-un concert pentru câștigătorii unei competiții organizate de firma producătoare de bere Molson Ice. Cei 500 de câștigători vor lua parte la „polar beach party” pe 3 septembrie într-un sat de numai 950 de locuitori, în mare majoritate eșchimoși.

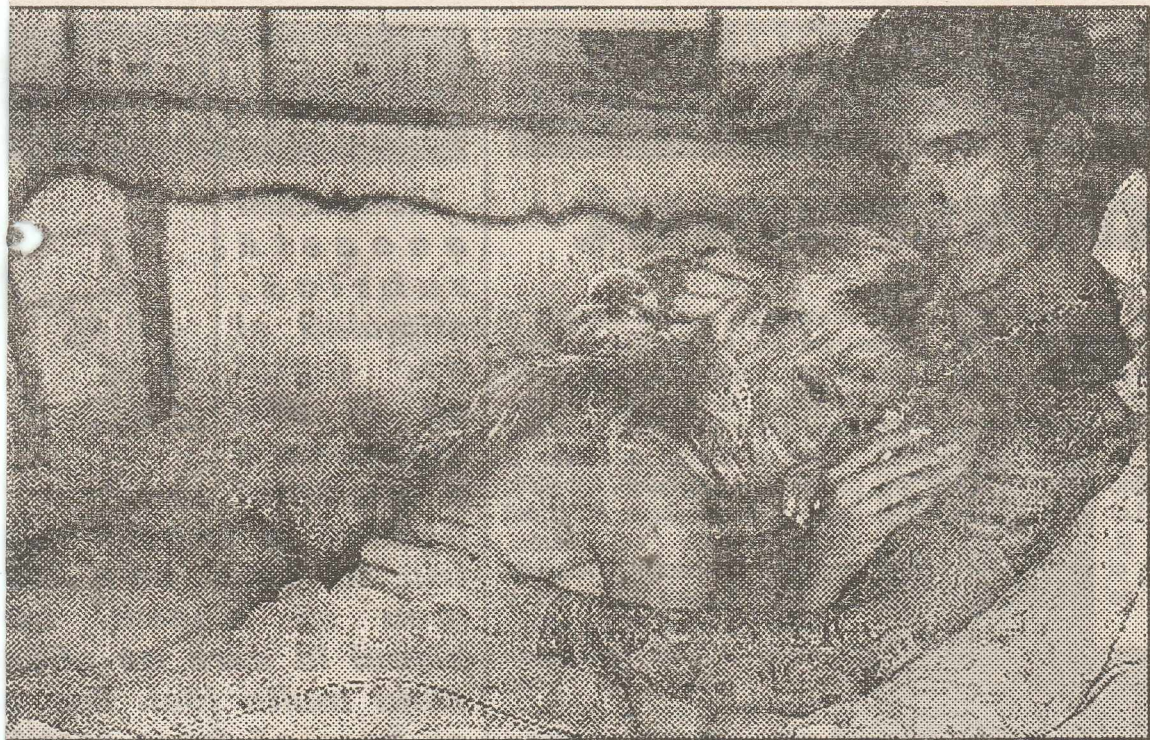
Berea nu se comercializează în acest sat, măsură ce intră în eforturile de a combate alcoolismul, o problemă serioasă în nordul îndepărtat al Canadei.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCUREȘTI 96,1 FM
BAIA MARE 88,5 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM



PLOIESTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANTA 91,1 FM



Motley Crue

PAMELA ANDERSON mai „tare” ca Madonna?

După ce s-a căsătorit cu TOMMY LEE, batesul grupului, Pamela Anderson a început să izbă asupra publicului un impact mai mare chiar decât al Madonnei. Momentele de fericire sunt urpinse în câteva fotografii, dintre care unele mai... sunt păstrate ca un secret prețios.

Pamela a permis apropierea de culbul ei pentru un reportaj inedit. Cei cărora le-a oferit privilegiul de a da la o parte draperia sunt bunii ei prieteni, fotografii Stephen Wayda, machiorul Alexis Vogel și stilista Jennifer Tutor.

Stephen Wayda este cel care a luat primele poze ale sirenei pentru Play Boy, atât pentru oostere centrale cât și pentru 5 coperte principale. Era chiar în compania ei la Cancun, Mexic, unde turnau un clip publicitar pentru noua loțiune de frumusețe „Beach Patrol”, când, după una din întâlniri, Pam a cunoscut un oarecare Tommy cu care se va căsători extrem de rapid pe 20 februarie.

Seria de fotografii este cadoul de nuntă al lui Stephen Wayda pentru Pamela. A fost organizată o săptămână după căsătorie, într-un studio din



Los Angeles. De fapt Pam visa să posede o colecție de fotografii cu ea și Tommy, în pat, pe cearșafuri albe, complet dezbrăcați și ei strângând-o puternic cu brațele tatuete.

Mariajul lor a fost atât de precipitat încât nimeni nu se aștepta la eveniment și deci nimeni n-a avut timp să se pregătească.

Superflirtul, evoluând „fresc” spre o oficializare a legăturii, s-a sărbătorit într-un cadru intim și aproape nepretențios dacă n-ar fi existat provocatorul spectacol.

După ce a deschis prima sticlă de șampanie, demonstrând cu același elan că a uitat definitiv idila cu Brett Michaels, Pamela s-a aruncat efectiv asupra lui Tommy și l-a atras pe platoul iluminat de blitz-urile fotografului. El era puțin timid la început, ușor nedumerit de ceea ce se întâmplă. Ea l-a tras spre patul special amenajat, i-a ridicat T-shirt-ul și apoi s-a dezbrăcat!

În timp ce Wayda nu mai prididea cu fotografiatul, Tommy începea să se destindă, uitând de obiectivul indiscret. Totul decurgea firesc, natural, afectuos, un joc senzual și provocator. Meritul era al Pamelei în primul rând, dar distracția era dublată și de un sentiment de afecțiune și căldură pe care ce-i doi nu-l puteau ascunde. Sex-appeal-ul actriței este însă unul din punctele forte pe care și le cunoaște și pe care știe să le folosească. Ceea ce a arătat sirena blondă întregii echipe de filmare, în acea zi fericită a vieții ei, a fost imaginea unei femei care și-a găsit perechea ideală și care-și poate face partenerul să se considere la fel de fericit că a întâlnit-o. O lecție într-un fel îndrăzneț și chiar dezlănțuită care ar fi continuat până la un bănuț final dacă... dacă Stephen Wayda n-ar fi luat o măsură poate necesară. „A trebuit să renunț la rolul meu de culegător de imagini când gesturile cuplului avansaseră prea mult...”

În momentul acela, era evident că uitaseră că cineva îi urmărește îndeaproape!

După emoționanta experiență, seara trebuind să aibă un apogeu pentru întreaga adunare, Pamela, Tommy plus toți invitații s-au lansat într-o bătaie cu tarte cu cremă. Rezonabil, nu?



Din München, pentru revista FLACĂRA,
Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului
de radio „Europa liberă”:

Un mit s-a destrămat

Victoria Ajaxului în finala C.C.E. de la Viena, chiar și cu scorul minim de 1-0, a însemnat „pensionarea” unei echipe care timp de 6 ani a dominat fotbalul continental, cucerind 3 trofee dintre cele mai invidiate și valoroase. Milan a pierdut „hegemonia” europeană pe care și-a câștigat-o în 1989 la Barcelona, unde a învins pe Steaua București cu 4-0. Era perioada de glorie a trioului olandez Rijkaard-Gullit - Van Basten, ultimii doi având în trecut și mari probleme de sănătate, spre deosebire de celebrul fundaș, consacrat azi definitiv în galeria marilor fotbaliști, prin două cupe cu două cluburi diferite: Milan și Ajax. Așadar, ciao Milan și forța Ajax, olandezii adjudecându-și pe drept acest trofeu, după 20 de ani de la perioada Crujff.

Acum am văzut o formație de tineret, cu mulți juniori, și poate nu întâmplător antrenorul Luis van Gaal l-a scos pe tânărul Litmanen introducându-l pe Patrick Kluivert, culmea, autorul golului triumfului unei campioane naționale beneficiară a celui mai eficient atac: 80 de goluri

în mai puțin de 34 de etape, plus singura echipă neînvinsă în C.C.E. Cred că aceste argumente vin să sublinieze forța olandezilor, de fapt a unor mânji dirijați de „dresorii” Danny Blind și Frank Rijkaard. Lor le aparține viitorul și, dacă la 18-19 ani ei au fost capabili de



Blocat de Marc Overmars (în stânga) și de Danny Blind, milanezul Daniele Massaro nu a avut sorti de reușită nici în această fază.
În medalion: arbitrul partidei, românul Ion Crăciunescu.

asemenea performanțe, atunci vă imaginați cum vor evolua în viitorii 2-3-4 ani când se vor maturiza. Este clar că Liga Campionilor va avea o singură „campioană” și-anume pe

Ajax Amsterdam, a cărei strategie și organizare s-a materializat în acest succes „programat” încă de la centrul de juniori în care se investesc anual peste 3 milioane de mărci.

Milan a pierdut o bătălie și poate chiar „războiul” fotbalistic italian și internațional. Au obosit marile vedete ca Baresi, Massaro, Donadoni, Costacurta ș.a., jucători peste 30 de ani și sigur că măcinați de efortul masiv al marii performanțe bine plătite de Silvio Berlusconi, dar și cerute în mod obligatoriu. Sistemul prea defensiv caracteristic milanezilor „a căzut” precum Zidul Berlinului atât în fața timpului cât și mai ales în fața unei echipe domice să joace fotbal. Cred că tactica ofensivă - colectivă - constructivă va reveni pe firmament și sunt convins că formațiile omogene vor fi mai bune decât acelea cu mari vedete. Or, Milanul ne oferă cel mai bun exemplu, alături de un Bayern care cumpără și cumpără în speranța obținerii succesului. Bine că mai avem și un Ajax care a arătat că fotbalul rămâne un joc, în primul rând al talentului, inspirației și bucuriei și poate apoi al banilor. Aici „văd” adevărata schimbare în fotbalul european.

Replica săptămânii

Inaugurăm
această
rubrică,
stimulați și
de faptul
că în ultima
vreme e
o adevărată

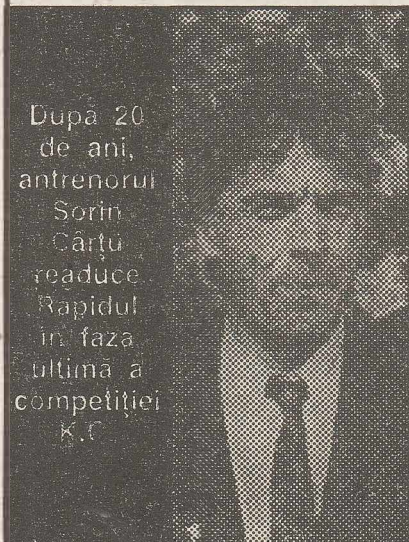


fierbere în fotbalul nostru. Ei bine, ne-a fost greu să alegem, tu bionul în care ne aflăm dând multe idei. Dar n se pare că fraza rostită de fostul (mare) arbitru Ioan Igna la o emisiune televizată pune degetul pe rană, ce zicem noi rană, pe cancerul din fotbalul românesc. Scur și cuprinzător: „Pe vremea când arbitram toate echipele pe care urma să le judec m-am contactat să le favorizez”. Ați reținut toate! Și Nelu Igna a arbitrat ceva la viața lui.

Cu același scor general (3-0)

RAPID ȘI PETROLUL s-au calificat în finala Cupei României prin golurile marcate de Chiriță, respectiv Zmoleanu

După 20
de ani,
antrenorul
Sorin
Căntu
readuce
Rapidul
în faza
ultimă a
competiției
K.C.



Julian Chiriță - în centrul imaginii - speră să aducă pentru a 10-a oară trofeul în Giulești

Atlanta nu-i așa departe

Jocurile Olimpice nu sunt așa departe, se poate chiar spune că, o dată cu începerea competițiilor de calificare, ele au și început. Iată de ce ne-am gândit să vă dăm câteva vești de la Atlanta, orașul celei mai cunoscute băuturi răcoritoare din lume, capitala statului american care a abolit ultimul sclav. Știrile care ne-au parvenit demonstrează, în primul rând, meticulozitatea în organizarea americanilor, care nu lasă deoparte nici un amănunt, veți vedea.

■ Un anunț a împânzit în ultima vreme orașul-gazdă al Olimpiadei: Vreți să aveți grijă de sportivi de clasă mondială și de vizitatori din toate țările globului în timpul Jocurilor Olimpice? Nu pierdeți această șansă. Anunțul este semnat de Asociația medicală din Atlanta și vizează recrutarea unor medici pe bază de voluntariat, știut fiind că la J.O. vor fi prezenți 15.000 de sportivi, 2 milioane de spectatori zilnic pe diversele baze și 16.000 de ziaști.

■ A fost creat și un comitet numit Gazdele din Atlanta '96, în fruntea căruia se află fostul guvernator al Georgiei și fost primar al Atlantei, Andrew Young. După cum, probabil, vă amintiți, Andrew Young este pastor, a candidat și la înalta funcție de președinte al Statelor Unite. Nimic mai firesc, deci,

ca prima măsură luată de comitetul Guest Atlanta '96 să fie editarea unei broșuri-ghid care indică în principa locurile de rugăciune din Atlanta, 500 în număr. Vă reamintim, de asemenea, că Andrew Young a surprins o întreagă lume devenind primul om de culoare care a condus un stat și un oraș ce reprezintă leagănul Ku Klux Klanului.

■ Conform tradiției lor, americanii nu-și uită vechile glorie. Foștii mari campioni olimpici americani vor beneficia de sejur gratuit într-un hotel de lux cu săli de conferințe, de banchete și de interviuri. Semnificativ este și cine se ocupă de invitarea și desfășurarea în bune condiții a activității „foștilor”: Al Oerter de patru ori campion olimpic la aruncarea discului.

■ S-a declanșat și o veritabilă acțiune W.C.-uri publice. Marvin Arrington președintele Consiliului Municipal Atlanta a venit cu această propunere în fața forului pe care îl conduce, având o amintire din timpul unei excursii pe care a făcut-o la Paris și unde a văzut vestitele vespasiane. În centrul Atlantei vor fi instalate 15 astfel de stabilimente. Și cum americanii pun o etichetă oricărei acțiuni, au pus una și pe aceasta: Vrem un oraș curat.

TEODORA OPREA ■

handbal

Explicațiile unui eșec

□ Concepție, selecție, conducere tehnică

Un cititor, avizat, dar nu foarte la curent cu ceea ce se întâmplă, la noi, în handbalul nostru, ne declara că a rămas uimit de nota apărută în revista noastră „Vărgăului, băiatul alții”, care pune sub semnul întrebării, într-un stil mai bășcălios, dar fondul e grav, conducerea tehnică a reprezentativei masculine, lasată (din nou!) doar pe locul 10 la campionatul mondial, ratând șansa de a se califica la Jocurile Olimpice de la Atlanta. Până la analiza conducerii tehnice, vom încerca să găsim alte explicații ale acestui eșec.

În primul rând, este vorba de o concepție îngustă. Pe de altă parte, este vorba de o politică dusă la îndeplinire, în care, dintr-o dată, în ceea ce privește jocurile de echipă la noi. Mai precis, ideea de bază era: „Decât să mergem la Olimpiadă cu o echipă, de 15-20 de persoane, cu eventualitatea unei singure medalii, mai bine luăm 4-5 luptători, să zicem, cu tot atâtea șanse la medalii”. De unde neglijarea aproape completă

a așa-numitelor jocuri. Apoi, deși calitățile noastre, naționale, sunt altele, ne-am luat după moda lansată de sovietici, căutând talie. Ar fi multe de discutat aici, poate vom reveni pe îndelete. Să trecem, deocamdată, mai departe. Actualul lot de jucători a fost alcătuit, în

întrecerea internă - care se dispută vreo patru luni mari și late pe an - nu dă prea multe posibilități de alegere.

Și ajungem și la conducerea tehnică. Să știți că nu-i numai vorba de cazul Vărgăului, de care iubitorii handbalului, semnificativ, nu?, abia acum au auzit. Dar, s-o spunem pe-a dreptă, dacă alegi - îndreptățit, din varii motive, între care cele financiare sunt pe primul loc - în funcția de director tehnic pe Vasile Stângă, e la mîntea cocoșului că trebuie să-l „dublezi” de un tehnician cu experiență, de care, slavă Domnului, nu ducem lipsă. Aceasta pentru că Stângă n-a antrenat, pur și simplu, nici o echipă în viața lui. S-a trecut prea ușor peste această realitate.

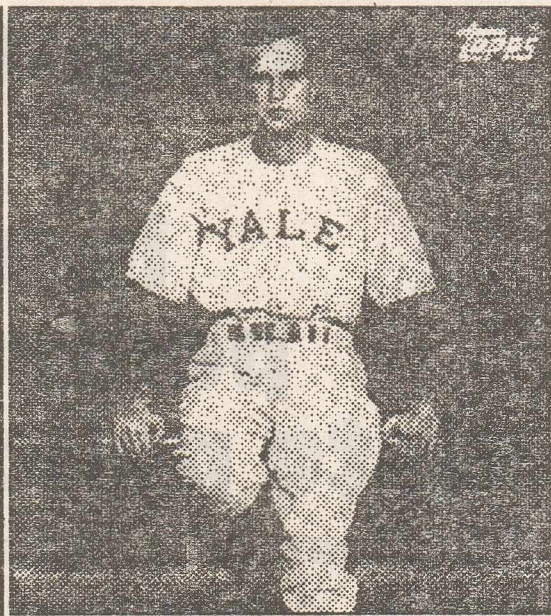
Vom reveni asupra acestui subiect, handbalul fiind, dintre sporturile de echipă, cel mai îndrăgit la noi. Pe bună dreptate, de altfel, dacă ne amintim de cele patru titluri mondiale.

LIVIU IORDACHE ■



Pe locul secund la ediția anterioară a C.M., de această dată handbaliștii francezi au cucerit titlul suprem

proporție covârșitoare, din jucători care activează în străinătate. Or, în afară de Mocanu, ceilalți români joacă în echipe de mână a doua, de unde și lipsa lor de pregătire, care n-a putut fi compensată în cele vreo două săptămâni de cantonament. În plus, este evident că



Tineretea lui Bush

Totul a început când unul din nepoții fostului președinte american George Bush l-a spus că vrea să devină jucător de baseball, deoarece „politicienii nu-și văd chipul pe pozele-surpriza ale gumel de mestecat”. Și atunci, bunicul Bush, care în timpul războiului a fost pilot de vânătoare și jucător de baseball, l-a arătat 100 de astfel de poze de când era căpitanul echipei de baseball a Colegiului Yale.

Iată fotografia din 1948, cu tânărul George Bush, jucător de baseball, demonstrându-i nepotului că s-a bucurat de glorie și în anii tinereții.



HERCULE LE CHAT

„G.S.” apără imaginea României

Venerabilii gazetari de la Gazeta sporturilor dau dovadă de un înalt (dar și lat) patriotism, de o grijă ceva de speriat față de imaginea României în lume, de o aliniere de bun augur la opiniile celor mai reprezentativi (că iubiți nu putem pentru ca să zicem) fii ai poporului, onor domnu' președinte în frunte, știți dumneavoastră, opiniile alea cu nesimțirii care reclamă la IEUROPA.

Mai pe șleau, G.S., într-o notiță, se ia de Aurică Țicleanu, deoarece acesta s-a adresat FIFA pentru un conflict cu Universitatea Craiova, care l-a dat afară și nu și-a respectat contractul. Iată, însă, urecheala de inspirație iliesciană: „Iată mai jos răspunsul primit, un fel de învățătură de minte pentru cei care tot amenință cu UEFA sau FIFA ca sperietoare”. Ulterior vine comunicatul FIFA, în care, în esență, se declină competența forului respectiv, precizându-se că e vorba de un conflict de muncă și, deci, că „aveți posibilitatea să vă adresați unei instanțe specializate în probleme de muncă”.

Păi, măi colegii moșului, nu v-ați prins - deși cam știți - că Aurică e băiat deștept și a făcut lăcrămația tocmai ca să-i fie respinsă! Hai să

vă facem o schiță. Un proces similar are în scumpa noastră patrie Cornel Dinu cu Federația. Proces respins în primă instanță, care s-a luat după FRF, aceasta spunând că orice conflict din fotbal este numai de competența forurilor sportive - UEFA sau FIFA -, care pot exclude forul național dacă se întâmplă un pocinog de protest la o instanță civilă. Doamna judecătoreasă Marcu s-a speriat rău de tot și a respins acțiunea. Numai că avem de-a face cu un conflict de muncă - desfacerea contractului de muncă - și nu cu o cauză sportivă. Așa că, puneți mâna pe pix și luați notițe, colegi de la G.S., Aurică Țicleanu s-a asigurat de un răspuns oficial, ca să nu aibă soarta lui Dinu. Asta și pentru a demonstra că în țara asta nu-i numai șmecherie, ci și inteligență. V-ați prins?

Mache, Ciorbă și cu Dulu

Sărăcan di tini fotbaliator român, pe ce mâini ai ajuns. E vorba, stimați compatrioți, minunați iubitori ai fotbalului, voi care, deși știți toate blaturile, veniți la stadion, de așa-zisii impresari, cei care au grijă, ca să spunem așa, de soarta fotbaliștilor români în viață. Nu vorbim de frații Becali, care au ajuns pe cai mari, ci de personaje cu totul amuzante, vezi titlul! Știați dumneavoastră că de vânzarea jucătorilor români se ocupă celebrul Mache, fost vânzător de aprozar și acum ofertant, pe vasta piață a Colentinei, de castraveți, barabule și păstărnac? De Ciorbă, suntem siguri că știți, mai ales dacă vă spunem și numele de pe

buletin: Dumitru Tudor. Ciorbă este numele de alint, multe generații de oameni de fotbal delectându-se cu ciorba de burtă pe care o făcea pe vremuri actualul mare patron și impresar. În galeria geambașilor de jucători a apărut mai nou și fostul șofer de taxi Ion Dulugeac, care a văzut că din cai nu poate scoate mare brânză și s-a gândit să-i mai iasă un ban din alte „animale”, în speță jucători.

Suntem mai tari decât Ioan Stoica

Contrar unor broșuri care ni l-au propus pe Ioan Stoica (pardon) Caritas drept Mesia pentru poporul român, aflați că abia acum vă aflați în fața celui care va scoate amărătul popor român din sărăcie: Hercule le Chat. Ideea noastră este mult mai sigură: să fie introduse în concursurile Pronosport numai meciuri din campionatul național și, suntem siguri că, fără excepție, toată lumea va prinde 13 rezultate exacte.

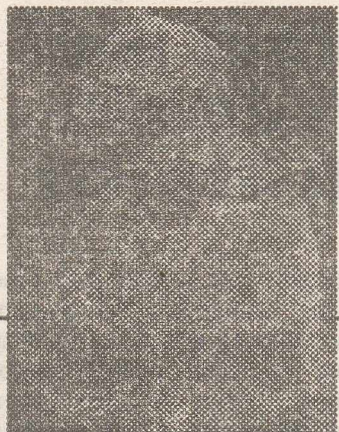
Deci toată lumea câștigă, chiar dacă va fi obligată să pună la unu-două meciuri vreo triplă. Uitați-vă la etapa a 29-a și vă veți da seama că, în afara jocului de „triplă” FC Maramureș-UTA, mergeați la sigur. În afară de asta, mai terminăm și cu înclinația găunoasă către Vest, introducând în concursul nostru, românesc, partide din găunosul campionat italian.

Brigitte Bardot se arată în lume doar pentru a apăra viața puilor de focă

□ „Visez la o zi în care nu oamenii, ci animalele ar deține puterea în lumea asta, iar oamenii ar suferi cum suferă animalele azi”.

Interviu acordat revistei „Frau in Spiegel”

„Pentru a se interzice definitiv vânarea puilor de focă, statele europene și americanii au datorat de a compensa prin milioane de dolari pierderile vânătorilor norvegieni și canadieni. Altminteri, în viitorul apropiat, vor fi uciși alți 3000 de pui de focă”. Sub această idee-ghid se desfășoară în prezent protestele societăților ecologice din lumea întreagă. În Franța, acțiunea este condusă cu ardoare de fosta supervedetă Brigitte Bardot, azi la vârsta de 60 de ani.



Oamenii vor plăti scump prigonirea animalelor

Casa din St. Tropez a devenit o minigrădină zoologică: 40 pisici, 7 câini, 5 capre, un măgar. „Cândva - declară artista - oamenii vor plăti scump tratamentul barbar la care supun biete necuvântătoare”.

- De curând, ați organizat demonstrații în fața ambasadelor Norvegiei și Canadei pentru a vă exprima protestul în legătură cu reluarea vânătorii de pui de focă.

- Da. Norvegienii vor să reia uciderea focilor tinere, la care au renunțat începând cu 1989, ceea ce înseamnă omorârea, în scopuri științifice(!), a 2000 de exemplare. Canadienii vor să oprească masacrul focilor, dar permit totuși vânătoria sportivă, fiecare vânător având dreptul de a ucide șase foci.

- Pentru apărarea căror specii de animale ați înființat „Fundatia Brigitte Bardot”?

- Pentru toate și pentru protecția animalelor din lumea întreagă: delfini, foci, elefanți, câini, pisici. Luptăm deopotrivă pentru interzicerea consumului de carne de cal în Italia, Franța și Germania. Este un adevărat scandal să mănânci carne de cal. Acest animal poate transmite viruși periculoși, ca să nu mai vorbim de modul barbar în care se efectuează transportul cailor.

- E adevărat că primiți unele scrisori anonime de amenințare cu moartea?

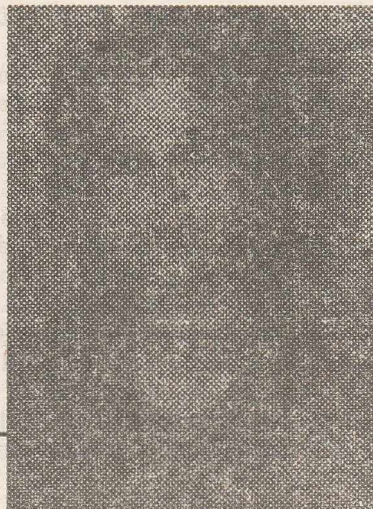
- Da, chiar și pentru că am organizat boicotarea consumului de carne de cal. Nu mă tem de aceste amenințări.

- Sunteți vegetariană?

- Da, de când lupt pentru protecția animalelor gustul

pentru mâncărurile cu carne mi-a dispărut.

- Credeți că toate acestea



Claustrată într-o vilă din St. Tropez

O fotografie recentă: 60 de ani, dar îmbătrânită înainte de vreme. Spre deosebire de alte supervedete de aceeași vârstă (în comparație în special cu starurile americane, cu un mod de viață mai sportiv și echilibrat), Brigitte Bardot are o față fanată, măcinată de riduri. Actrița stă zăvorâtă în vila sa de pe coasta Mediteranei și nu iese în lume decât pentru a protesta la adresa celor care maltratează animalele.

Zile bune

Tinerețe, celebritate, bani cu nemiluita. Întrebată cum își vede azi acea perioadă de viață, ex-regina filmului francez a răspuns: „Am și uitat că am făcut cinema”. Un ziarist a întrebat-o dacă mai dorește să apară pe ecran. „Viitorul meu film se va petrece la cimitir. În mormânt”

pot influența negativ cariera politică (cu orientare spre extrema dreaptă franceză) a soțului dv., Bernard d'Ormale?

- Nu. Soțul meu n-are nimic de-a face cu fundația mea. Iar lumea este preocupată de criza economică.

- Iubiți în mod special anumite animale?

- Iubesc toate viețuitoarele, dar, e adevărat, am totuși o slăbiciune pentru câini, pisici și cai.

- Aveți oroare de anumite specii?

- Nu-mi plac insectele, dar nu le ucid.

- De ce luptați pentru ani-

male și nu pentru oameni?

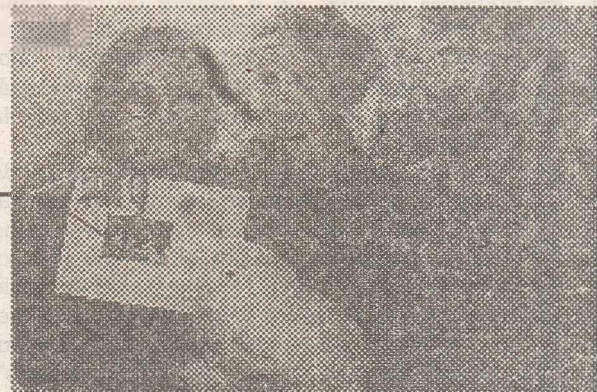
- Oamenii sunt barbari și nu au nici un respect pentru viață. Eu iubesc animalele și sunt îngrozită de modul în care oamenii se poartă cu ele. Într-o zi vom plăti scump durerile pe care le-am pricinuit animalelor.

- Care este visul dv.?

- Ca într-o zi, animalele, și nu oamenii, să dețină puterea în această lume, iar oamenii să suferă așa cum biete necuvântătoare suferă azi.

- Mai intenționați să apăreați în film?

- Ultima mea apariție va fi la cimitir. În mormânt.



Alături de Brigitte, Anouk Aimée

O altă fostă vedetă de mărimea întâi, Anouk Aimée, participă alături de Brigitte la organizarea protestelor publice din fața ambasadelor Norvegiei și Canadei. Pe pancarte se poate citi: „Asasinii Lăsați-i să trăiască și spălați-vă mâinile de sânge!”

**la primele două
Europei:
din sursele esențiale
intă a minorităților**

**„Tei sale (Focșani),
sa, dar tragica isto-
rgești, tunați la un
Matematică de la
mânia, în toamna
ropean prin vocație,
um, principalul cri-
nesimțire și de o**

odată în fața unei frizerii, înăuntru se bărbieră un văr de-al lui mai mare, Horen, care l-a recunoscut, l-a luat cu el și l-a învățat negustorie. Celălalt bunic a venit ceva mai devreme de 1915 și ei au scăpat de cele mai grele represalii, însă au suferit represalii în 1895. Aproape că nu este familie de armeni emigranți de acolo care să nu fi lăsat cea mai mare parte a familiei. Practic, din armenii care trăiau în Anatolia aproape jumătate au fost omorâți sau au murit în exodul către deșerturile Mesopotamiei!

Însă eu nu am fost crescut într-un spirit revanșard, nu am fost crescut în ură față de turci, ba, mai mult, buncii îmi spuneau că poporul simplu era foarte bun și că pe mulți dintre ei i-a apărât și i-a salvat de la moarte. Ei au vorbit până au murit, în casă, limba turcă alături de limba armeană, și o vorbeau cu mare plăcere. Singura ostilitate ce mi-a fost cultivată a fost cea împotriva comunismului!

**„9,98 este mai mare
decât 10!”**

„Când am intrat eu la comerț, facultatea avea un nivel destul de scăzut, eu veneam dintr-un liceu foarte bun, «Alexandru Ioan Cuza» din Focșani, așa că am terminat ca șef de promoție, dar n-aș putea spune că am trudit prea mult pentru aceasta. Îmi pare rău că n-am avut profesori mai exigenți. Am terminat cu media 9,98, pentru că în anul doi profesora de practică mi-a spus să-mi rad barba și eu am refuzat, primind astfel un 9. Dar, cum spunea Nichita, un cub ciobit la un vârf e mai ideal decât un cub fără nici o fisură, astfel că 9,98 e mai mare decât 10!”

Secu' și Mohora

„În anul patru am scris niște articole destul de critice la adresa conducerii ASE, a modului în care educă studenții și mai ales împotriva ASCR. Chiar, un articol din octombrie 1981 se numea «ASCR - putere fără glorie». Istoria acestui articol este destul de interesantă, pentru că în ea au fost implicați niște oameni pe care ulterior i-am regăsit în Parlament. Ei s-au numit Ionel Blaga, căruia-i păstrez o amintire foarte frumoasă, prof. Alexandru Albu, acum deputat, Ghe. Albu, fost deputat FSN, Tudor Mohora. Prof. Blaga, care se ocupa din partea corpului profesoral de ziar,

a spus că articolul ar putea să apară, dar să mai fie puțin îndulcit. Ghe. Albu, care era redactor șef la «Tribuna studentului economic», l-a băgat așa, fără îndulciri. El era ajutat de Vasile Săvoiu, care acum e direc-

tor în BNR. Articolul a apărut, s-a trimis un exemplar din ziar, de probă, la Centrul Universitar, iar cei de acolo, când l-au văzut, au dat dispoziție ca numărul să fie oprit în tipografie. Ghe. Albu și cu Săvoiu s-au dus și au furat tirajul și i-au dat dru-

mul pe piață! Ima- ginați-vă că era în 1981, când exact în acea perioadă se înființau în Polonia sindicatele libere ale studenților și de aici panica de la Centrul Universitar. Era un moment politic destul de neclar, eu eram armean... De ce repet că eu eram armean?! Pentru că atunci când am discutat cu securitatea - ramura din C.U. - ei mi-au spus, ca prim argument: un român de ce nu face ce faci dumneata?! Deci, după aceea am fost chemat la Secu', mi s-a spus că România e o țară democratică, poți să scrii ce vrei, de vină e... cel care te-a publicat! Dar nu m-au lăsat în pace. Imediat după asta, n-am mai fost reprezentantul studenților în consiliul profesoral. Eram șeful anului, au vrut să mă destituie, dar studenții s-au opus. Pe urmă au vrut să mă dea afară din facultate, dar profesorii s-au opus, în sensul că s-au abținut de la vot - 3 voturi pentru, 1 împotriva și vreo 20 de abțineri. Cei din conducerea ASCR au făcut o ședință fulger și mi-au retras bursa republicană, nu i-am spus tatei pentru că mi-a fost rușine, și în anul acela am dus-o într-o sărăcie lucie! La repartitie, am ales primul, pentru că aveam prima medie, dar nu mi-au dat repartitie dublă, și pentru cerce- tare și învățământ, au conside- rat că nu am profil moral-politic! Prof. Alexandru Albu m-a susținut atunci; Tudor Mohora și ceilalți din conducerea Centrului Universitar au fost cei care au condus represaliile împotriva mea. Acum suntem colegi în Cameră și am uitat toate lucrurile acestea! Din câte îmi amintesc, Adrian Severin era locțiitorul lui Mohora, dar am uitat și aceasta!”

Privind spre
viitoarele șefii

viața politică, viața obișnuită, sunt atât de mulți oameni de calitate! Tudor Donca, de la PNȚCD, este un om admirabil, Gheorghe Cristea, tot de la PNȚCD, Ion Ghișe, un băiat dăruit poeziei și cu mult bun simț, pe urmă Dorel Coc, Octavian Bot, Romulus Joca și mulți, mulți alții, oameni care, din decență, nu avansează! Un prim-ministru are nevoie de un Parlament angajat democratic. Cu un parlament cum e Parlamentul actual, n-are nici un rost să încerci să fii prim-ministru, decât dacă vrei să fii cum e Nicolae Văcăroiu, a cărui principală calitate este aceea de a fi un maestru al echivocului, al tergiversării, și nu are personalitate! El are o capacitate managerială, o viziune strategică deja sub cerințele acestei funcții! Este un funcționar, în general, destul de bun, dar problema este că biroul lui s-a transformat în harta României și asta e prea mult pentru el! La un alt birou, probabil că este un funcționar conștiincios!”

MARIAN GHIȚEANU ■

**Ion Iliescu - ocrotitorul
corupților și incompetenților**

„Ion Iliescu este, într-adevăr, un om simplu și modest. Dar, oare, simplu și modest este omul care se mulțumește să mănânce dintr-o oală de lut, care însă are nevoie de un palat în care să mănânce din această oală de lut?! Nu! Ion Iliescu s-a înconjurat de oameni pe care i-a tolerat și despre care știa că sunt incompetenți sau corupți, este un om care în momente importante n-a știut să ia o atitudine fermă și din cauza lui politica internă este atât de echivocă și conflictele sociale nu s-au aplanat, iar politica externă este atât de lipsită de identitate! A fi simplu nu înseamnă neapărat să afișezi modestie, a fi simplu înseamnă să ai idei clare, să știi ce vrei pentru a putea obține!”

oamenii!”

un partid politic, eu sunt esli, dar consider că în a cultivăm un liberalism să alba în vedere gradul și care să nu încerce justare a sistemului eco- nu sunt de acord cu anu- erală, care sunt puțin prea e față de nivelul material

organizase o luptă de rezistență turcilor în secolul 18. A fost a refugiat în munți, a înființat o preună cu un frate al lui și a copii. Familia s-a numit în con- Felichian. În timpul masacrelor din nicul meu, care dintr-un motiv pe mi l-a dezvăluit-prea bine, era la ost singurul care a scăpat, toți au ost uciși, în afară de o soră care

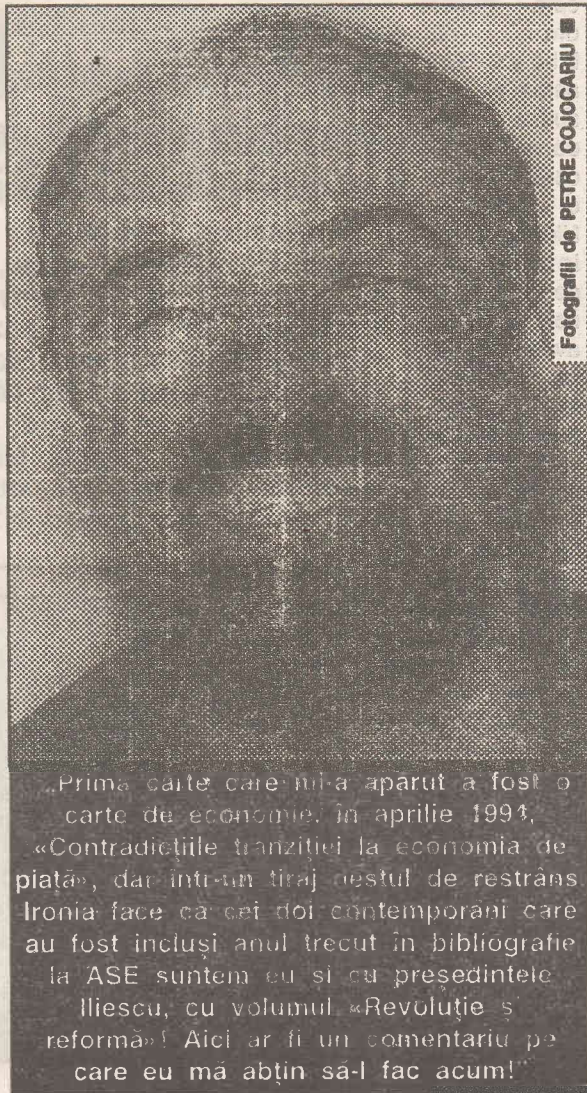
Armenii sunt o forță!

„Există, într-adevăr, o anumită forță pe care armenii o au, în condițiile în care în România armenii au fost de 15 ori mai puțini decât evreii! Sunt mulți realizați, nume cunoscute, chiar dacă și azi armenii sunt foarte puțini în România... Horasangian, Agopian, Arachelian, Dumitru Avakian și atâția alții, oameni care nici nu spun că sunt armeni, cum e Matty Aslan, cum sunt Savel Stiopul, Daniela Anencov, Corina Chirlac, cum a fost Anda Călugăreanu... Ei, deși sunt foarte puțini, au o calitate ridicată: peste 90% au studii superioare; dar sunt și corecți: ei nu caută să ia de la români mai mult decât dau ei, românilor!”

a fost luată de turci și pe care a regăsit-o după vreo 20 de ani la Galați. El a fost orfan, a crescut într-un orfelinat în Crimeea și întâmplarea a făcut că, fiind copil și venind la Brăila și măturând

**Văcăroiu - sub
cerințele unui
asemenea rang
înalt**

„Într-o țară ca România este jignitor să spui că numai unul poate să fie prim-ministru! În



Fotografii de PETRE COJOCARIU ■

„Prima carte care mi-a apărut a fost o carte de economie, în aprilie 1994, «Contradicțiile tranziției la economia de piață», dar într-un tiraj destul de restrâns. Ironia face că cei doi contemporani care au fost incluși anul trecut în bibliografie la ASE suntem eu și cu președintele Iliescu, cu volumul «Revoluție și reformă»! Aici ar fi un comentariu pe care eu mă abțin să-l fac acum!”

Regimul Iliescu ne-a servit cu „tortul”,
regimul Iliescu l-a pus moț de frișcă

Ghetou în București (2)

□ De la o vreme, condițiile animalice de aici
sunt completate intensiv cu ședințe

Începând din 28 ianuarie 1995, în ultima sâmbătă din fiecare lună se organizează la Primăria sectorului 5 din Capitală o întâlnire între președinții asociațiilor de locatari din strada Amurgului (cartierul Rahova) și consilieri de la Primăria sectorului 5 și de la Primăria Capitalei, pentru rezolvarea problemelor celor 20 de blocuri din așa-numitul „ghetou” din strada Amurgului - o zonă care întrece în mizerie orice altă parte a Bucureștiului.

„Trăim ca vai de mama noastră!”

Iată cum caracterizează aceste ședințe unul din președinții asociațiilor de locatari, dl Dumitru Smaranda, pensionar, în vârstă de 72 de ani: „Eu sunt președintele asociației de locatari din blocurile P-3 și P-4. Toate ședințele astea se încheie numai cu minciunile Ei promit și nu fac nimic. Trăim ca vai de mama noastră! Stăm în blocuri de confort trei, cu canalele înfundate, n-avem apă caldă, apă rece. Se duce lumea cu gălețile cale de 800 de metri, să ia apa de la cișmea, dar vreau să vă spun că noi plătim apa rece și caldă ca și cum nu ne-ar întrerupe-o niciodată! Pe luna mai ne-a venit o factură de 773.000 de lei, pentru blocurile P-3 și P-4, care totalizează 251 de garsoniere. Ei calculează facturile, ca și cum fiecare om din blocurile astea ar consuma 3 mc de apă pe zi, ceea ce este o aberație. Nimeni nu se interesează de cum trăim noi aici. Nu avem cui să ne plângem! În 1994, gunoierii n-au venit aproape șapte luni. Se strânseseră mormane de gunoi. Am

săpat o groapă între blocuri și am pus gunoiul acolo, am astupat și nu se mai cunoaște nimic. Acum gunoierii vin mai des. Ședințele de la Primărie sunt de formă, iar lumea din blocurile astea s-a împăcat cu propria viață”.

Haos, milioane și mafie

Cele 20 de blocuri de pe strada Amurgului au fost date în folosință în 1969 și se pare că o singură dată au fost renovate în exterior, la o vizită a lui Ceaușescu în zonă. De

semnalat faptul că blocul P-3, cu patru etaje, are structura de rezistență slăbită, din cauza inundării subsolului, ca urmare a spargerii țevilor de apă caldă și rece.

Din datele culese, rezultă că cele 20 de blocuri din strada Amurgului aparțin ICRA-ului, de vreme ce banii de chirie strânși de la o parte din locatari se duc la această instituție. Dar oamenii care se duc la ICRA pentru rezolvarea unor probleme, sunt trimiși la Primăria sectorului 5. Deși ar părea nefiresc, o serie de apartamente sau garsoniere din aceste blocuri mizerabile sunt ținta unor afaceri dubioase. Aceste locuințe sunt cumpărate pe 1-2 milioane lei, vândute și revândute, dar fără acte în regulă. Există o adevărată mafie în acest sens, care exploatează indecizia Primăriei în legătură cu soarta acestor blocuri. Mulți dintre cei care ocupă abuziv apartamentele sau garsonierele nu plătesc nimic și au restanțe la întreținere de aproape 240.000 de lei. Cei mai consecvenți plătitori sunt pensionarii. Asociațiile de locatari n-au curajul să ia atitudine față de locatarii clandestini, unii dintre aceștia dovedindu-se violenți. Numai la blocul P-3 restanțele la plata întreținerii cumulează suma de 3,5 milioane lei. În blocul P-4 restanța cumulată este de 800.000 lei.

Trecând însă peste celelalte pro-

bleme, trebuie spus că starea de sănătate a locatarilor din blocurile de pe strada Amurgului este alarmantă. Marea problemă este igrasia din locuințe, care afectează în principal sănătatea copiilor. La ei se remarcă o continuă stare de somn, lipsa poftei de mâncare, rezistența minimă la efort. De notat că multe din familiile de aici au cel puțin 2-3 copii.

Ionela Bădănaș, locatară a blocului P-3, apartamentul 109, mamă a unui copil de trei ani, spune că noaptea este imposibil să dormi cu geamul deschis, ca să scapi de mirosul igrasiei, pentru că de afară vine mirosul mormanelor de gunoi care înconjoară blocurile.

În blocul P-4 am întâlnit o familie, care n-a vrut să-și divulge numele, formată din cinci persoane - trei copii și părinții. Ei ocupă o garsonieră de 4 pe 4,50 metri. Fiica - de 19 ani - doarme în pat cu mama, iar tatăl și cei doi băieți - de 12 și 15 ani - dorm pe jos, pe rogojină. Copiii le este rușine să spună pri-

nilor unde locuiesc.

Dl Ștefan Gaboră, pensionar locatar al blocului P-3, apartamentul 103, declară că iarna, când nu se dă căldură deloc, doarme îmbrăcat, cu trei pături pe el, iar noaptea se scoală să-și facă un ceai fierbinte, ca să nu înghețe de tot.

Nu de puține ori, însă, bande de infractori au pătruns în locuințele fără nici un stăpân și au luat tot ce put - până și tocurele de la fereastră. Se întâmplă ca infractorii să prăduiască locuințele ai căror stăpâni sunt plecați temporar. Nu mai vorbim de starea de infraționalitate din zonă, unde oamenii nu mai au curajul să meargă pe stradă după lăsarea întinericului.

La ședință s-au discutat

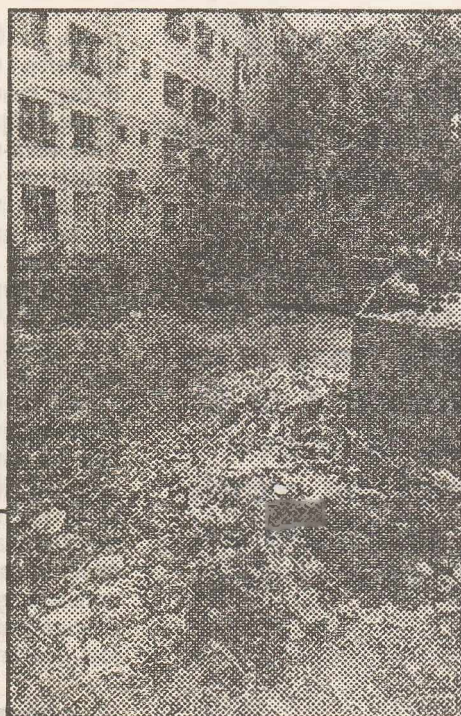
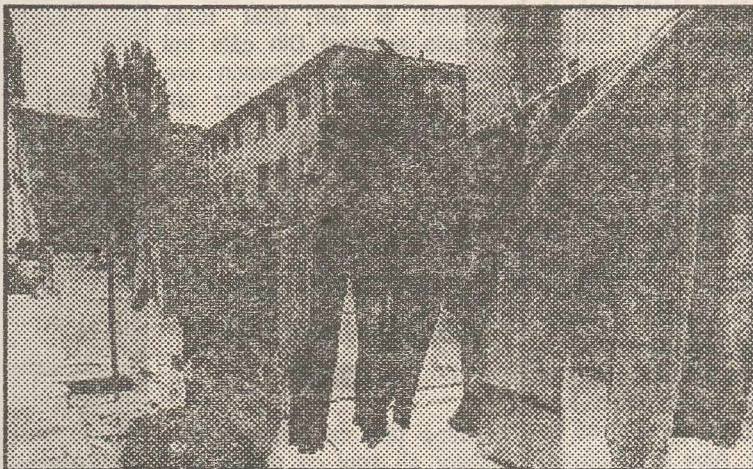
prob- leme...

Următoarea ședință de la Primăria sectorului 5, cu președinții asociațiilor de locatari din cele 20 de blocuri de pe strada Amurgului și consilierii Primăriei, a avut loc în data de 27 mai, la ora 10,00. S-au discutat probleme...

DAN GHEORGHE

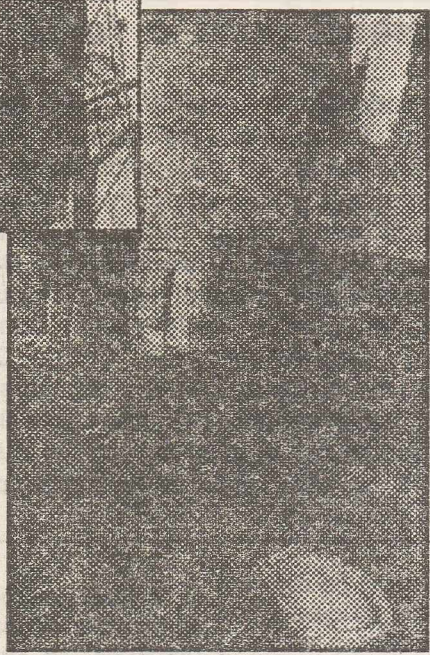
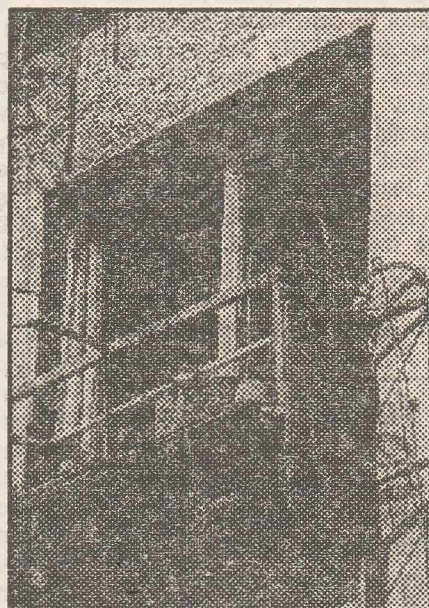
EU nu sunt regalist, dar numai Regele mai poate salva țara asta

Dl Dumitru Smaranda a ținut să precizeze: „Când vin alegerile acum, noi nu mai votăm cu nimeni, că n-avem încredere în nimeni, nici în Putere, nici în Opoziție. S-ar reface țara asta numai dacă ar veni Regele. Eu nu sunt regalist, dar vă spun că am 72 de ani și pe vremea când eu eram ucenic la «Italo-română», regele Mihai era ucenic la «Leonida», muncea cu oamenii și el știe care sunt problemele poporului!”



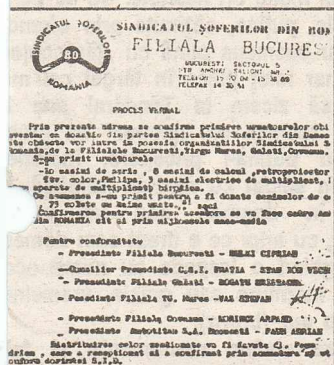
Regret de FLORIN IONȚĂ

ete



MAFIA SINDICALĂ (III)

În acest episod al serialului nostru ne vom ocupa de câteva afaceri neelucidate total, dar cu implicații foarte serioase la nivelul elitelor financiare și guvernamentale.



CNSLR - Frăția a fost ajutată din Occident. Vă prezentăm o mostră. Despre televizorul Philips știm ceva, dar am vrea să știm ce s-a ales de restul ajutoarelor.

Frăția dincolo de România

San Marino este cea mai mică și cea mai veche republică din Europa. Acest stătuț este în uniune vamală și monetară cu Italia și este condus de doi președinți aleși din 6 în 6 luni, care poartă titlul oficial de căpitani regenți.

În urmă cu câțiva ani, își face apariția ca investor italian un anume Berti, care, pentru mai multă încredere, se recomandă drept frate al unuia dintre căpitani regenți din San Marino. Cum s-a produs întâlnirea dintre Miron Mitrea și Berti nu știm exact. Cert este că Berti și-a instalat statul major al afacerilor sale tocmai în sediul CNSLR - Frăția, din strada Anghel Saligny, numărul 2. Prietenia lui Berti cu liderii centralei sindicale sus-amintite s-a dovedit fructuoasă. Firmele sale au făcut afaceri peste afaceri și au căpătat sedii. Berti a ajuns să aibă influență în cercuri sus puse din România după ce a înființat o asociație de vânatoare care aduce arme și muniție performante din Occident (se știe că foarte multe persoane importante de la noi au marota vânătorii și a pescuitului).

Fratele căpitanei regent nu a vrut să-și lase prietenii de încredere nerăsplătiți. Astfel, una din prietenesele sale, Manuela Corugă, a ajuns angajată la Guvern, de unde a primit ilegal un apartament, cu toate că mai avea în proprietate altele. Cazul Manuelei Corugă se află în colimatorul Comisiei Parlamentare „Apartamentul”. Miron Mitrea a primit cadou două mașini noi-nouțe: una, Alfa Romeo, cealaltă, Fiat Ritmo. Celorlalți apropiați ai lui Mitrea, Berti le-a făcut daruri ceva mai modeste: câte un Alfa Romeo. Printre fericiții și îndatorații posesori ai unei astfel de mașini se

numără Ciprian Bulei, Victor Stan și Vicențiu Cică, la vremea aceea lideri sindicali importanți.

Prietenia cu Miron Mitrea a fost deosebit de utilă și pentru alți oameni de afaceri. Despre patronul Vanghelie, unul din sponsorii echipei Mitrea, cu funcție în P.S.S., vă vom oferi amănunte într-un număr viitor.

În jurul lui Mitrea s-a format un grup de diverși afaceriști, care, pe lângă che-furi și vânători pline de fast (numai la ziua de naștere a doamnei Bulei, serbată anul trecut la „Trident” Căldărușani, Vanghelie a cheltuit peste 2 milioane de lei), îl ajutau pe fostul președinte al CNSLR - Frăția și în gestionarea firmelor făcute sub umbrela confederației. Astfel, referindu-se la liderii CNSLR - Frăția, domnul Palade ne-a spus că „ei nu mai au membri, dar declară oricând mii de membri, acoperind cu bani din afaceri murdare”.

„Bă, Palade, dă halate albe la șoferi!”

Datorită faptului că Mitrea & comp. se ocupau de tot felul de alte treburi, doar de membrii de sindicat nu, numărul aderenților la CNSLR - Frăția începuse să scadă. Unul dintre sindicatele ceva mai puternice rămăsese, datorită bunei organizări, cel condus de domnul Iacob Ștefan Palade. Atunci când Mitrea voia să arate ce „mușchi” au sindicatele lui și cât de bine sunt ele reprezentate în toate domeniile, îi lua pe șoferi și îi deghiza ba în sanitari, ba în profesori. În ultima perioadă de „domnie” a lui Mitrea la CNSLR - Frăția, domnul Palade era tot mai des solicitat înainte de fiecare miting, cu îndemnul: „Bă, Palade, dă

halate albe la șoferi!”. Astfel, bieții șoferi se trezeau că se plimbă cu pancarte prin care se certifica apartenența lor la sindicate din alte categorii sociale.

Parcul de mașini al lui Mitrea

Între membrii CNSLR - Frăția se zvonea că atunci când avea loc vreo manifestație sau grevă și era necesară prezența liderului suprem Miron Mitrea, acesta venea până la locul unde se petrecea evenimentul într-un Opel Vectra, pe care, înainte de a fi văzut de sindicaliștii de rând, îl schimba (ca să facă pe băiatul popular) cu o Dacie Break albă. Suntem înclinați să corelăm acest zvon cu un altul potrivit căruia domnul Mitrea ar stăpâni un adevărat parc de mașini.

Astfel, atât mașinile Alfa Romeo și Fiat Ritmo, despre care am vorbit mai devreme, cât și alte autoturisme dobândite pe diferite căi s-ar afla într-un garaj din Militari și în comuna Malu Spart, unde se află în îngrijirea unui mecanic, angajat al fostului garaj C.C. Dacă ne-am mai lua și după alte zvonuri care afirmă că domnul Mitrea este proprietarul direct sau indirect (prin rude și prieteni) al mai multor firme care fac afaceri cu sindicatele folosindu-se de influența patronului, ar rezulta că omul politic „de stânga” și fostul sindicalist „apărător al muncitorilor” Miron Mitrea face parte, alături de Corneliu Vadim Tudor și Adrian Păunescu, din categoria celor îmbogățiți prin demagogie și corupție, pretinzând că apără drepturile celor defavorizați.

(va urma)

TOMA ROMAN Jr. ■
LUCI ȘTEFANOVICI ■

Și zăpăcite, și cu banii luați

Un escroc din Suceava se dă ziarist la România liberă

Pentru „serviciile” sale ziaristico-erotice cerea fix 36.000 de lei

Puțin cunoscut este faptul că lumea interlopă din Suceava are și un personaj halucinant, considerat de victimele sale drept un... rafinat intelectual! Un veritabil erou de roman picaresc, care a publicat uneori în zidurile locale Crai Nou și Nordpress. A realizat chiar și un interviu cu academicianul Eugen Simion. mi amintesc un articol intitulat „Beethoven la pușcărie”, care avea unele inflexiuni apropiate de proza artistică.

Numele său este Puiu Florin Cramariuc (articolele erau semnate cu pseudonimul Pius Kramar) și a fost condamnat de 5 ori la 7 ani închisoare. Recent, dl căpitan Sorin Bucur, șeful Biroului de Poliție din Centrul Universitar Suceava, și dl sergent-major Dumitru Oarță i-au întocmit un nou dosar penal, pentru infracțiunea de înșelăciune săvârșită prin atribuirea de calități mincinoase (art. 215 C.P.).

În luna august 1994, „Ziaristul” Pius Kramar, care susține că a absolvit Facultatea de jurnalistică la Belgrad (deși surse ale poliției afirmă că în acea perioadă era la „studii” la penitenciarul din Botoșani), a dat un anunț în cotidianul Crai Noi în vederea organizării unor cursuri de jurnalism. S-au prezentat 12 tinere din Suceava, care au fost informate că, în schimbul sumei de 36.000 de lei, vor fi beneficiarele unor cursuri intensive, organizate sub egida cotidianului România liberă. Mai mult, biete fete devenite vic-time au mai aflat că la cursuri va preda și cunoscutul ziarist Petre Mihai Băcanu. Fascinate de faptul că vor deveni colaboratoare ale ziarului lor preferat, unele tinere au acceptat și avansurile erotice ale individului, care nu a publicat niciodată în România liberă. Una

dintre ele a ajuns în pragul divorțului, înșelată de grandomania și promisiunile fără acoperire ale personajului.

Cramariuc a promis directorului Întreprinderii Cinematografice Suceava că va plăti 800.000 de lei pe lună pentru spațiul închiriat (în loc de 400.000 de lei solicitați inițial). A falsificat apoi fișe ale postului, cu antetul Societății „R” - „România liberă” și o carte de vizită pe care este înscris: Puiu Cramariuc / ziarist / „Evenimentul” / „România liberă”. Unele surse susțin că avea și o legitimație falsă, aducând astfel imense prejudicii morale unui prestigios cotidian național. Bineînțeles, cursurile nu au mai avut loc niciodată, în schimb banii au fost încasați. În declarația dată poliștilor, Puiu Cramariuc recunoaște că totul nu a fost decât o înșelătorie.

Interesant este că, în ultimele luni, „rafinatul intelectual” putea fi văzut frecvent la sala de lectură a Universității „Ștefan cel Mare”, studiind cărți în limba franceză, filosofie (Emil Cioran ș.a.). A luat legătura cu unele cadre didactice de aici, pe care le-a impresionat afirmând că este corespondentul României libere și al agenției de știri Tanlug. Visa să predea poezia la universitate și în acest scop începuse operațiunea de cosmetizare a propriei biografii. Fără ocupație, cu un cazier bogat și cu noi infracțiuni la activ care-l pot conduce din nou la Botoșani (sunt sigur că ar putea ajunge acolo redactorul șef al revistei penitenciarului), „colegul nostru de breaslă” își așteaptă acum o bine-cunoscută „consacrare” cu zăbrele.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Societatea R S.A.
Centrul de presă „ROMANIA LIBERĂ”
Piața Presei Libere 1
Sector 1, București

tel : 47 60.70, 67.62.00, 76.83
telex : 312.82.71
tix : 111.79

FIȘA POSTULUI (specimen de contract)

1. Domnul Pius Kramar organizează conducerea răspunsurilor de funcționarea subredacției R. Nord
2. În cadrul subredacției de Presă R. Nord are loc strângerea, prelucrarea, transmiterea în cel mai scurt timp a informațiilor.
3. Norma de lucru a subagenției este de :
a) 15 articole lunar
b) știri, note, brieuri - în ritmul cel puțin 2 pe zi
c) fotografii, fotoreportaje colecționarii - cel puțin 4 pe lună
4. Salariul de probă pentru primele 60 de zile este de 250.000 (două sute cincizeci de mii) lei lunar, pentru restul subagenției - d-l Pius Kramar - și 150.000 (una sută cincizeci de mii) lei pentru secretar (d) agentie - d-l (d) NALOS ADINA ELEONORA
5. Răspunderea legală a subagenției R. Nord este aceea reglementată de legea Presei (1974), Cartea Drepturilor și a obligațiilor jurnaliștilor (1972 - München), ca și de toate legile, hotărârile și decretele în vigoare la această dată

SEF SUBAGENȚIE.

Pius Kramar

Fișa postului (mai bine zis fișa prostului!)
cu care Cramariuc își ametea fraierii

Colocviu Eugène Ionesco la Institutul Francez din București

În zilele de 22-23 mai, la Institutul Francez din București a avut loc colocviul Eugène Ionesco, organizat de Institutul Francez și de Editura Humanitas. Lucrările s-au desfășurat în prezența doamnei Rodica Ionesco, soția scriitorului, și a fiicei acestuia, domnișoara Marie France Ionesco, reunind nume de marcă ale culturii române și franceze: Gabriel Liiceanu, Alexandru Paleologu, Ion Vartic, Marian Popescu, Lucian Pintilie, Dan C. Mihăilescu, Michel Lioure, Armelle Héliot, Irina Bădescu, Norbert Dodile, Gilles Ernst. Alocuțiunea de deschidere a aparținut dlui Bernard Boyer, ambasadorul Franței. În cadrul aceleiași manifestări s-au inaugurat noua Bibliotecă a Institutului Francez și noua Librărie Humanitas, cu sediul în același institut. S-a lansat, marți, 23 mai, și cartea „Uciagași fără simbrie”, în traducerea lui Dan C. Mihăilescu. Scriitorul ne-a fost readus în memorie și prin intermediul imaginii de film: „Eugène Ionesco, ultima întrevvedere” de Gabriel Liiceanu (imaginea Horia Lăptăș).

Exegezele care, cu siguranță, vor mai apărea vor dezvălui complexitatea personalității marelui scriitor, chiar dacă nu vor clarifica falsa dilemă: a fost scriitor român sau francez? Important este crezul lui Eugène Ionesco: „Nu am decât o singură patrie, cea a spiritului.”

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

În Palatul Cantacuzino (Casa Enescu)

S-a deschis Muzeul Muzicii

Muzeul este un fel de „sertar” ordonat al istoriei și conștiinței colective, în care vizitatorul găsește informații lămuritoare dintr-un domeniu sau altul. România, care are o contribuție semnificativă la cultura muzicală europeană, nu dispune practic de o asemenea instituție. Deschiderea la începutul lunii mai a Casei Muzicii în Palatul Cantacuzino din Calea Victoriei 141 corespunde acestui orizont de așteptare. Un loc privilegiat în acest muzeu îl ocupă, evident, documentele referitoare la George Enescu. Ele reconstituie diversele

perioade de creație ale celui mai mare muzician român. În cele 36 vitrine de expunere, ca și în discurile, casetele, videocasetele, și în alte documente care cuprind zestrea de început a muzeului, cercetătorul, dar și vizitatorul obișnuit, poate avea multe revelații.

„Casa cu lei”, important monument arhitectonic al Bucureștiului, fosta proprietate a Marucăi Cantacuzino, soția lui Enescu, se reinscrie astfel, firească, în peisajul cultural al Bucureștiului.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Lumea lui Octavian Covaci

Un caricaturist în viață este o ființă imprevizibilă, capabilă să ne surprindă cu fiecare „ieșire în lume”. Iar caricaturistul Octavian Covaci, cu această ieșire în lume, de la galeria Căminul Artei din București, nu face excepție de la regula jocului.

Prezent din 1962 în toate ziarele și revistele din țară, în care a publicat mii de caricaturi, distins cu 15 premii naționale la Saloanele de umor și cu alte 13 premii la marile concursuri și festivaluri de caricatură din Europa, Asia și America, membru al Uniunii Artiștilor Plastici dar și al Uniunii Cineaștilor din România (!), aceasta este, pe scurt, cartea de vizită a lui Octavian Covaci.

Fără să pară împovărat de această carte de vizită, Covaci trece acum cu dezinvoltură de la caricatură la grafica serioasă, așa-numita grafică de șevalet, parcurgând un drum invers, dacă ne gândim la experimentele lui Iser, Jiroudi sau Perahim.

Fiecare artist plastic trăiește într-o lume a sa, alta decât cea reală, fiecare artist creează o lume a lui în care își proiectează dezvoltările plastice ale unui joc de umbre și lumini. Dar un joc rămâne un joc iar lumea lui Octavian Covaci, din această expoziție, respectând regula jocului, mustește de umor, se simte în fiecare desen caricaturistul, doar linia subțire și înșelătoare șerpuiește spre alte zone.

O explozie de culori invadează retina, un curcubeu bolnav curge peste ramele închipuirilor sale. E ceva în aceste metafore plastice din lumea fantastică a lui Hieronymus Bosch, din proiectilele ireale ale lui Saul Steinberg, din universul apocaliptic al lui Adolf Born, însă totul filtrat cu rafinament de obiectivul regizorului-caricaturist, totul made by COVACI.

AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU ■

Toate artele

Monumente

N-am carne de însemnări. Nu țin în jurnal intim și n-am astfel posibilitate să-mi amintesc (ar fi maritat?) numele unei altfel distins, critic de artă ce se ară (mărturie tipărită în urmă cu câțiva ani nemulțumit foarte de calitatea unor veci (nu prea vechi) monumente din lumea satelor noastre.

Era vorba de cele închinat ostășilor români pierțiți în ultimele războaie. Omul găsea ridicole, anacronice, rău gândite, cioplite grosolan.

Și nu e așa? Așa e. Numai că...

Să ne întrebăm cine ridică aceste monumente: răvna obștească a unor țărani care nu voiau să lase uitării numele celor dragi jertfiți pentru țară și îngropați în morminte de cele mai multe ori neștiute. Cu ce par le? Cu cele, puține, obținute prin ofrandă publică. Cu basmauă plină cu „țărănuțe” vreun primar isteț pleca în târgul cel mai apropiat, să zicem la Tândărei sau la Sascul, și tocmea un „pietrar” de crucă. Acesta, cu puțină-l pricepere, încropea „opera”: un soldat cu mustați înfigând baioneta în dușman sau un vâlbă răzbnător, cu aripi ce e drept cam domestice, priveghind o lespede cu nume scuriorate în marmură sau gresie, vremelnic umplute cu aur (bronz).

Sărăcimea visând monumente și faimă postumă pentru cei morți, cum se zice, de moarte violentă, n-avea cum să tocmească spre săvârșirea lucrării visate pe meșterul Rodin ori pe Bourdelle, la norocul Târgului Jiului ce l-a „găsit” pe Brâncuși a fost singular. Și atunci pietrari cum ziceam, încropeau cu slabe puteri, ceva ce era, cu vorbe de azl, sculpturi naivă. Ele erau plantate în răspântii, lângă fântâni ori în fața școlilor.

Niciodată florile n-au lipsit de lângă monumentele funerare ale Eroilor. Ulcelele proteguind sămburi de lumânare. Când venea primăvara, se mai întâmpla că vrednicia femeiască să împingă pioșeni până la absurd: monumentele erau spoite cu vințicos cu var.

Ce-i de făcut cu ele, acum?

Să le înlocuim pe cât se poate cu adevărate opere (de nu capodopere) demne de contextul gospodăresc în care înflorează dar să li se afle și lor un loc în care să fie expuse. Să intre în zestrea muzeelor comunale sau în grădini făloase.

Aceste gânduri mi le-a stârnit o vizită la Gălbinași, comună apropiată de București unde clasicul monument impresionează mai ales (sau doar) prin mulțimea numelor gravate pe stâlp, aproape o sută. O sută de soldați. Nici un gradat. Soldați, și atât. O sută, cifră enormă.

Prietenul ce mă însoțea, romancierul Corneliu Irod, a calculat cam câte gospodării vor fi avut Gălbinașii în vremea Războiului Reîntregirii și a dedus că, statistic, din fiecare casă a pierit cel puțin un om!

Și nu e acesta realul monument?

Ce-ar mai putea adăuga arta?

Monumentul cu contur nepieritor e însăși memoria noastră, felul în care prin fapte noastre îl ținem în viață pe cei ce au sângerat pentru vatra genetică, pentru istorie.

Pentru mine, monumentele de felul celor mai înainte evocate au un corespondent în natură: ele seamănă cu florile de câmp, cu căror frumusețe face să pălească petalele florilor de agave...

GHEORGHE TOMOZEI ■



Invazie de melci la Cannes

□ Festivalul internațional al filmului își onorează tradiția

exigență artistică, a fost desigur onorantă prezentarea la festival a filmului lui Mircea Daneliuc **Senatorul melcilor** (titlul din concurs a fost **Melcii senatorului**), care confirmă o certă valoare regizorală și o școală de film care abia acum începe cu pregnanță să fie cunoscută (să nu uităm că la ultimele ediții au fost prezentate filmele lui Lucian Pintilie **Balanța** și **O vară de neuitat**, acesta din urmă în concurs).

România a ajuns să fie singura țară din Est prezentă la festival, fapt ce l-a determinat pe un regizor polonez, întrebat cu ce este prezentă țara sa la actuala ediție, să răspundă: Cu **Senatorul melcilor**!

Din comentariile de la fața locului trimise de criticii de specialitate români prezenți pe Croisette și din extrasele de presă reiese că filmul lui Daneliuc a fost primit fie cu un entuziasm reținut, fie cu circumspecție. Unii au considerat filmul prea încrâncenat, prea lipsit de umor, șarjând în nota grotescului, alții au apreciat, dimpotrivă, noutatea abordării ironice și

chiar corozive a problemelor actualității vieții în noile democrații estice, dominate - în cazul României, cel puțin - de persistența structurilor comuniste. Indiferența și lehamitea senatorului, care nu poate fi deranjat din obiceiurile sale culinare (li plăceau melcii) de nici o stringență a actualității, l-au făcut pe un comentator de la revista **Variety** să spună că acest film este un comentariu pur și inteligent în legătură cu persistența unor mentalități comuniste. Daneliuc și filmul său lasă urme la Cannes, chiar dacă anticipările pentru un eventual premiu se îndreptau mai cu seamă spre jocul actorilor, în primul rând al lui Dorel Vișan. Competiția pentru premii a fost însă deosebit de strânsă, pentru că au fost prezenți monștrii sacri ai celei de-a șaptea arte din țări cu tradiție și cu posibilități în materie.

Cannes nu și-a dezmințit, așadar, atracția și popularitatea celui mai prestigios concurs și festival al filmului din Europa.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Profesioniștii Televiziunii și-au desemnat premianții

De câțiva ani, **Asociația Profesioniștilor din Televiziunea Română (APTR)** organizează jurizarea celor mai bune producții ale tuturor posturilor de televiziune din țară. S-a produs astfel o emulație stimulatorie, mai ales că, până acum cel puțin, numele câștigătorilor au fost cele ale unor profesioniști cu realizări remarcabile. Este de ajuns să amintim că și în acest an un premiu de excepție (cel de excelență) l-a obținut **Lucia Hossu-Loghin** și echipa care realizează tulburătorul **Memorial al durerii**. Este un caz fericit în care un subiect grav (deținuții politici din închisorile comuniste și în general lupta anticomunistă din deceniile postbelice) găsește o echipă competentă, de har, care să-l abordeze.

Marele premiu l-a obținut postul TV „**Etaion**” din Rm. Vâlcea, iar Premiul Special al Juriului (condus de criticul de film **Manuela Cernat**) l-a revenit **Floricăi Gherghescu**, pentru filmul muzical **Enescu în inima mea**. Cea mai bună emisiune de actualități TV a fost considerată **Observator**, de la Antena 1, după cum premiați au fost și **Mihail Tatutlici**, **Tudor Arteni** și **Irina Szasz** de la TELE 7 abc. Foarte interesant că nuanțele politice ale mesajului diverselor lucrări a fost variat, dar ceea ce a contat au fost calitatea și modul profesionist de realizare a producțiilor de televiziune premiate. (Ș.N.)

Why not?

Și moda e creație, și distracția - civilizație

Simbolul păcii și al prieteniei este atributul ce a caracterizat noaptea albă de miercuri 24 mai a.c., când o seamă de personalități ale vieții noastre politice, culturale și de afaceri și-au intersectat traiectoriile la sediul „partidului” **Why Not Club**.

În această noapte plină de consensuri, patroana Casei de Modă **Janine** și-a sărbătorit doar... câțiva ani peste cei de majorat și, într-o fericită coincidență, un an de când prospera afacerea a modei și-a deschis porțile.

La intrare, deși aproape de fază, reporterul nostru n-a reușit să-l surprindă pe „picior greșit” pe domnul **Tăriceanu**, acesta nedezmintind expresia „călca cu dreptul”. Și nici pe domnul **Cazimir Ionescu** în dilema rezolvată cu abilitatea-i recunoscută, de a-și găsi „centrul” (deși gurile rele spun că are nostalgia armatei - stângul). Au mai fost prezenți renumitul om de presă și de gol **George Stanca**, actorul **Ștefan Bănică jr.** (care a vizat, probabil, un loc în „prezidiul adunării”, dl **Napoleon Pop**, „dl Media Pro” **Adrian Sărbu**, dar și... subsemnatul, care a reușit cu chiu cu vai să smulgă un dans „președintelui de onoare”.

Gluma-i glumă, noaptea-i albă, dar moda-i serioasă. (D.B.)

Șapte tineri români cuceresc Germania (2)

După întâlnirea (semi)protocolară cu ambasadorul **Florea Dudău**, microbuzul s-a purtat spre **Mülheim/Ruhr**, unde concertul s-a desfășurat în superba sală de armură de la **Stadtparkasse**. Concurând cu vremea neașteptat de frumoasă din acel week-end, tinerii interpreți și-au cucerit inimile (și aplauzele) spectatorilor, care au regretat că prietenii r au pierdut un asemenea concert.

A doua zi am ajuns la **Dortmund**, orașul natal al lui **Klaus Brambach**. Concertul a avut loc într-o zonă satelit a orașului, la **Wuppertal**, în sala unde, în urmă cu 60 de ani, tatăl lui **Klaus Brambach**, tenorul **Fritz Brambach**, a susținut concertul său de debut.

Președintele societății corale, **Gerd Kontny**, a ținut să susțină, și el, un microrecital, dar trebuie să recunoaștem că discrepanța între cântul său de amator asionat și cel al artiștilor noștri a fost flagrantă chiar și pentru colegii săi germani. Dimineața următoare am petrecut câteva minute în parcul „**Westfalia**”, unde m băut cafeaua în turnul televiziunii (alături de bar se rotește foarte încet, pentru a putea admira panorama orașului), băieții au jucat fotbal, iar noi am ascultat orga muzicală realizată pe lac, în jocuri teziene. Seara am ajuns la **Wuppertal**, unde ne aștepta **Michael Beck**, plecat din Sibiu cu douăzeci de ani în urmă, acum

șeful catedrei de muzică de cameră și orchestră al **Belgische Musikschule** din **Wuppertal**. Din nou cazare la gazde, din nou în afara orașului - de această dată m-a „preluat” un profesor de liceu a cărui soție este critic muzical, iar copiii cântă la pian și clarinet, scriu romane SF și fac hipism în propria herghelie de... 60 cai.

Am ascultat, seara, un concert preclasic la biserica modernă, iar concertul tinerilor români a avut loc la sala **Sf. Anna** un amfiteatru unde, deși se aflau și primarul și gazdele noastre, nu am prea văzut elevii școlii de muzică; programul a fost deschis de orchestra liceului dirijată de **Michael Beck** (deși era cu piciorul în ghips).

Am primit de la **Michael Beck** CD-uri cu lucrări cântate de orchestra sa de tineret, iar concertul nostru a fost înregistrat „digital”, în vederea realizării unui CD, idee care, de asemenea, aparține sulfetistului nostru compatriot. Și, pentru că fiul său studiază percuția, **Viorel Iftimie**, xilofonistul nostru, a primit... o trompetă, dar și un suport pentru noua sa tobă.

9 mai - zi cu semnificații aparte - nici nu se putea un cadru mai bun pentru concert decât **Sala Congreselor** din **Bad-Lippespringen** (lângă **Paderborn**), unde seara oferită de **Fundația Brambach** a fost patronată de dl **Friedhelm Ost**, membru în **Bundestag**, secretar de stat. O sală de o

mie de spectatori a aplaudat cu entuziasm evoluția muzicienilor noștri.

Din nou la drum, către orașul **Ahlen**, din nou „în familie”, gazde parcă mai plăcute ca oriunde. Concertul s-a desfășurat la **Liceul Sf. Mihail**, al cărui elevi au legat prietenii cu copiii din Sibiu, unde au fost anul trecut.

Ultima escală - **Danenberg**, unde dl **Krüger**, care se ocupă de activitatea culturală a locului, ne-a invitat în urma recomandării celebrului nostru cvartet **Voces**. După șirul de concerte susținute în săli de înaltă clasă, cel „de adio” a avut un caracter mai intim, într-o clădire de secol XIII (amintind, în exterior, de bojdeuca lui **Creangă**), dar modernizată în interior, cu un public plăcut, avizat, dar „cuminte”, deși printre spectatori am descoperit și câțiva români. De altfel, la amiază am mâncat în restaurantul grecesc ce aparținuse unei foste cântărețe de muzică ușoară din România, prezentă, și ea, la concert. La miezul nopții, microbuzul ne-a purtat către **Frankfurt**, unde, la aeroport, șoferul care ne-a condus timp de trei săptămâni pe drumurile Germaniei ne-a mulțumit, extrem de emoționat, pentru bucuria de a ne cunoaște și de a-i asculta pe muzicienii români, de care s-a atașat sincer. Familia ministrului consilier **Ion Nearnțu** a sosit de la **Bonn** pentru a ne spune „Drum bun”, iar dl ambasador ne-a făcut surpriza de a ne însoți în avion, pentru că a doua zi, la **București**, începea vizita oficială a președintelui Germaniei, **Roman Herzog**.

Tinerii noștri - pianistul **Răzvan Filipolu**, violonistii **Ionuț Iliescu** și **Anca Ioniță**, soprana **Magdalena Marcu**, baritonul **Sorin**



Tepeș, naista **Giorgiana Pană** și xilofonistul **Viorel Iftimie** - mulțumesc organizatorilor și gazdelor extrem de primitoare și invită telespectatorii să urmărească secvențe din programul prezentat în Germania, în cadrul emisiunilor TV ale **Fundației Brambach**. Se vor convinge, astfel, că succesul a fost pe deplin meritat.

ANCA FLOREA ■

Gabriela Melinescu:

„Jurământ de sărăcie, castitate și supunere”

Gabriela Melinescu a revenit în aceste zile în țară, din **Suedia**, unde s-a stabilit în urmă cu două decenii, pentru a asista la apariția antologiei sale de versuri, care poartă, de altfel, titlul uneia dintre primele plachete publicate.

Antologia a fost realizată împreună cu prietena și ologa ei de generație, **Ileana Mălănciocu**, cea care a făcut o generoasă, dar exactă prezentare la însarea care a avut loc săptămâna trecută la sediul Ambasadei Suediei la **București**. Poeta - spunea

la rândul său dl ambasador al Suediei, **Ragnar Ångeby** - realizează acea fericită interfață culturală, acea punte benefică de comunicare între două popoare care-și descoperă tot mai multe afinități. Emoționată a fost evocarea-sposedanie a **Gabrielei Melinescu**, reintegrată în chip natural nu numai în fostul grup de prieteni, dar și în spațiul cultural din care fusese exclusă de regimul comunist. (Ștefan Nicolae)

Robert Musil:

„Omul fără însușiri”

Romanul lui **Robert Musil**, **Omul fără însușiri**, este considerat una dintre acele lucrări care au produs adânci schimbări în metamorfozele artei narative a secolului al XX-lea. Fiind mai mult citat decât citit în România, unde a fost cunoscut de un cerc restrâns de specialiști, acest roman care propune nu numai o estetică nouă, dar și o atitudine etică descumpănitoare pentru omul cu mentalitate burgheză, vede acum lumina tiparului și la noi. Meritul (dar și chinul) traducerii au fost asumate de **Mircea Ivănescu**, poetul talentat și talmăcitorul în română al unor cărți deosebite ale literaturii universale, pentru a nu aminti decât **Ulysse** de **James Joyce** sau câteva dintre romanele lui **Faulkner**. (S.N.)



MAȘINA DE SCRIS

● ALEXANDRU MAIER,

Gherla, Cluj. „Câteva cuvinte și despre micul meu roman. Nu este o experiență personală, l-am împrumutat personajului principal doar ceva din senzația acută uneori că totul este iluzoriu, că totul este vis, că-l amăgire, l-am împrumutat ceva din gelozia mea și sentimentul că viața, destinul ni se cârmuiesc după cele mai inestimabile fapte și amănunte, că nimic nu poate fi sub control, că esența este iubirea și că iubirea e suferință în stare pură”.

Tocmai mă pregăteam să vă răspund că vă admir pentru trăirile dv. clocotitoare, dar că vă sfătuiesc să mai și citiți, ca să nu mai considerați o descoperire proprie ceva cunoscut de multă vreme, când am dat peste următorul pasaj din scrisoarea dv.:

„Am citit enorm și din tot amalgamul de stiluri, împrumutând și lucrurile specifice mie simt că am latent în mine abia sesizabil modul în care aș putea spune VIAȚA cu tot ce are ea

dumnezeiesc, urât, greu, trist, feeric, sfâșietor, cu iubire, ură, cu timp, cu spațiu, cu filosofie, parapsihologie, milă, disperare, instinct de conservare, ură, mult neînțeles, toate amestecate într-un mod în care nimeni nu le-a putut încă înțelege, decât parțial, nici măcar Dostoievski, Kierkegaard, Camil Petrescu, H.P. - Bengescu, Marcel Proust etc.”.

Așa stând lucrurile, nu vă mai sfătuiesc să citiți, ci să înțelegeți ceea ce citiți.

● SILVIA CLOPOTEL, Oradea. Scrisoarea dv. plină de chiuuri și dragălaşenii m-a speriat. M-am simțit, în timpul lecturii, bătut pe umeri, prins cu două degete de sub bărbie, pupat zgomotos pe obraji.

Sunteți un personaj voios și pitoresc, dar versurile nu îndreptățesc optimismul dv. Innăscut. Conțin multe stângăcii și naivități (parcă le-ar fi compus - lertați-mă - coana Chirița):

„Phii, s-a pomit să toame și curge ploaia prin balcoane/ Gândești că Sent Ilie se joacă cu castane/ Da stai, că nu-s castane, is alte lighioane/ Văleu, asta nu-i glumă. Ceru-i ca plumbu, parcă-i de humă, vai mie, mumă! Plouă cu gheață și rupe ramuri./ Trosc! sparge geamuri/ Mama Leone dar ce urgie, îți crește părul de ai chelie./ E bai! Dac-o mai ține tot așa, mă tem că-neacă toată țara”.

P.S. Poezia care v-a apărut în revista Senzații tari și pe care mi-ați trimis-o decupată este lipsită de valoare (ca și revista). Recunosc însă că mi-a plăcut fotografia de pe verso, reprezentând o femeie îmbrăcată - vorba dv. - în pielea goală.

● NICOLAE MAVRODIN, Curcani, Călărași. Știți să povestiți, dar nu știți ce. Povestirea Armăsarul comunal are un subiect vulgar. De ce credeți dv. că trebuie să rădem când aflăm că un personaj „primește un jet de urină galbenă pe costumul elegant” sau că altul, lovit de un cal cu copita în fesă, cade cu nasul într-o balegă?

● GAVRIL SINAI, Marpod, Sibiu. În versurile dv. există un ton biblic care impresionează:

„Au refuzat carnea dată de împărat/ și vinul lui, bogăția lui/ și toată strălucirea lui./ Verdețurile au fost masa lor, smerenia bogăția lor, înțelepciunea strălucirea lor”.

În general, însă, poemele sunt inconsistente și (mult prea) explicite:

„Numai TU ești Bun.../ TU ești, / TU ai fost/ și TU vei fi, / Adevărul!” etc.

● LIVIU V. MUNTEANU, Luna de Jos, Cluj. Deși repe-

Texte sub lupă

tați o experiență poetică făcută de mulți înaintea dv. (Octavian Goga, Ioan Alexandru ș.a.m.d.), reușiți, prin candoare, printr-un simț al tragicului, să scrieți versuri emoționante. Reproduc integral poemul Aici și aștept și alte texte de la dv.:

„Aici, noi ne-am clădit cu trudă casa, / Fântâna-n preajma ei adânc săpată/ Și osteniți cu bivoli-mpreună/ Sorbim din apa-i rece și curată. / Aici, unde-i un păr crescut cu noi... / Coroana lui acuma e înaltă/ Și perele mai multe cad în drum/ Iar noi cădem în partea cealaltă. / Acuma părul nu mai face rod/ Și zilnic e amenințat să cadă. / Noi coborâm licoane vechi din pod, / Le ștergem și le punem să se vadă. / Fântâna-n preajmă încă n-a secat, / E-aceeași apă rece și senină. / Doar bivoli din luncă au plecat... / Lăsând în slavă ciutura lor plină”.

● OLTEA A.,

Arad. „Mi-ați făcut un bine suprem: m-ați lecuit de poezie! - această pacoste care m-a dat cu capul de toți pereții vieții. Vă mulțumesc pentru aprecierile negative. «Adevărul vă va face liberi.» (Ioan - 8-32). Acum mă simt ca o școlăriță care nu mai are de rezolvat teme pentru acasă”.

Ce bine ar fi ca toți corespondenții cărora le dau răspunsuri nefavorabile să reacționeze ca dv. Numai Zorba Grecul mai știa să rădă astfel la prăbușirea unei construcții în care își pusese mari speranțe. M-a amuzat și finalul scrisorii dv.:

„În eventualitatea că această floare de cactus, poezia, nu-mi va da pace, voi reveni la dv. în jurul vârstei de 90 de ani”.

Reveniți, dar va trebui să-mi scrieți pe altă adresă...

● MITICĂ LEMNARU, Galați. Am citit cu atenție fragmentul

din romanul la care lucrați, intitulat Puștiul. Modul dv. de a scrie este tonic, datorită simpatiei cu care vă priviți personajele. Dar vă lipsește cultura necesară pentru a înțelege mai profund sufletul omenesc, pentru a depăși reprezentarea lui convențională. Și mai grav este însă faptul că nu vă dați seama ce importanță are cultura. O confundați cu parada de cultură:

„Dar... Nu sunt deștept, nu sunt elevat, nu folosesc citate pompoase, chestia asta îmi displace, e ca și când ai îmbrăca hainele altuia...”

Vă înșelați. Numai oamenii incultți îmbracă hainele altora,

dată timp și am sta cu textul în față două-trei ore, aș putea să vă demonstrez - aproape frază cu frază - că în mod frecvent preluați necritic, filme proaste, din cărți de mare vârstă, din disc, întâmplătoare cu tot felul de semidoctii, idei simpliste, nerelevante, despre viață și moarte etc. Ar trebui să vă dați seama nu ca să ajungeți să dați, credeți dv., „citate pompoase”, ca să vă luați o distanță critică față de o filosofie ieftină care, în prezent, sunteți mândri considerând-o bun-simț, simpatie etc. Vă garantez devenind un om cult, o să rușinați amintindu-vă cum era înainte. Dar știu că nu credeți...

● IOAN PODAȘCU, București, VIORELA POPE

Umor involuntar

NOTĂ. Autorii de umor involuntar sunt atât de lipsiți de umor voluntar, încât mulți dintre ei, după ce apar la această rubrică, în loc să se simtă lighiați, îmi trimit scrisori de... mulțumire, însoțite de noi „creații”. Așa se explică de ce unele nume, stimați cititori, vă sunt deja cunoscute.

„Copii ai străzilor murdare, / Fără părinți, fără parale, / Străbat neconținut orașul/ Oțând și căutând lăcașul/ Unde o noapte să petreacă, / Iar ea, cât mai ușor să treacă/ Să nu le fie întreruptă/ Decât în strună de lăută”.

NICOLETA ABĂCIOAIEI, Snagov, Sectorul Agricol Ilfov

„M-am născut copac, / pentru ca să tac, / temeri să nu-mi fac, / și să fiu pe plac”.

MIHAIL PĂUNESCU, Brașov

„Aici se sfârșește povestea Danei, care pe Mihai îl emoționează atât de mult, încât începu să plângă. Cineva din salon îi spuse:

- Lasă-l să plângă, îi va face bine!

Ea neputându-se stăpâni îl luă în brațe și începu să plângă alături de el. Plângeau acum amândoi de fericire. Unii pacienți din salon înduioșați de scena de dragoste dintre cei doi

plângeau și ei”.

FLORIN GIUREA, Joseni, Buzău

„Sau aprobă suicidul, / Să le fericesc partidul, / Pe pământ nemuritor, / Al harapilor popor - / Savantul și



individul. / .../ Nimeni nu este integru/ Dacă nu știe a scuipa/ Cu salivă multă, groasă/ Ca și mintea-i fastuoasă”

ALEXANDRA-CONSTANȚA MIHAI, Pitești

neștiind că sunt ale altora. Numai ei reproduc mecanic adevăruri comune, crezând că le aparțin. Cine are cu adevărat cultură este conștient de propria sa individualitate, își înțelege locul printre ceilalți, gândește pe cont propriu.

Dacă am găsi amândoi vreo-

CU, București, RADU EMIL, București, DANA MÎNDRĂ, Piatra Neamț, SILVIA ȘIMO, Gurghiu, Mureș, DIAN BARBU, Măneclu, Prahova. Textele dv. nu sunt publicabile dar dovedesc că aveți anumite aptitudini pentru scris și merită să faceți noi încercări.

Precizări pentru toți cei care vor să se adreseze rubricii Mașina de scris

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de genurile tradiționale (poezie, proză, teatru, critică și istorie literară), se admit și altele, neînregistrate încă de teoria literaturii (texte pentru muzică rock, graffiti, scenariu pentru spectacole de cabaret politic, paradoxuri din categoria „legilor lui Murphy” etc.)

■ Textele trebuie dactilografiate sau scrise de mână citeț. Dacă sunteți optimiști, trimiteți și o fotografie și date biografice. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Textele trebuie trimise pe adresa: Alex Ștefănescu, la

redacția revistei Flacăra, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1 71341 București.

■ Cele mai bune scrieri ale dv. sunt publicate în cadrul rubricii Mașina de scris. Toate textele apărute în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Tot dintre corespondenții rubricii Mașina de scris, un juriu (format din... mine, Alex Ștefănescu) îi selectează pe autorii cărora li se asigură publicarea unei cărți. Numele lor este anunțat la fiecare 1 martie.

„Proză scurtă“ de Viorel Florin Costea

Viorel Florin Costea a mai fost prezentat în cadrul rubricii **Mașina de scris**, ca poet. Explicam pe atunci cititorilor că este vorba de un autor excepțional înzestrat, dar aproape necunoscut de lumea literară.

Viorel Florin Costea (născut la 4 octombrie 1962) a încercat, de mai multe ori, fără succes, să devină student (la arhitectură și apoi la filologie). De doisprezece ani lucrează la o întreprindere petrolieră de pe lângă Moinești, ca „proletar” (este probabil locul unde și-a făcut fotografia reproducă în acest număr). Și ca poet, și ca autor de „proză scurtă”, se remarcă prin inteligență, prin spirit ludic, prin capacitatea de a-l cucerii pe cititor.

„Proză scurtă” este de fapt o parte din unul și același flux lingvistic prin care poetul își semnalează existența. O existență exuberantă, dar și melancolică, ilustrare parcă a tulburătorului vers eminescian: „urând esența vieții, iubesc ale ei forme”. Atent la toate modurile de exprimare ale semenilor, Viorel Florin Costea le parodiază - cu vervă, cu ironie, dar și cu tandrețe; vrea parcă să trăiască, simultan, și ca poet, și ca primar, și ca îndrăgostit, și ca bețiv. Textul său este o sinteză de stiluri, o babilonie savant orchestrată. Procedând astfel, poetul își manifestă bucuria de-a se solidariza cu cei din jur, dar și dorința sinucigașă de a „dispărea” într-un cor de voci străine lui. Frenesia sa are ceva rău prevestitor, ca frenesia celor care dansează noaptea pe țărmul mării, din filmul **Ziua când vin peștii**.

Douăzeci și patru de milioane de personaje

Strada se întinde leneșă. Se aude distinct cum îi trosnește macadamul, cumva sobru, cumva indolent, colții moi ai pietrelor sub tălpile mele. Buchetul de flori din mână, cămașa scrobăită, nasul care nobil în vânt, copacii care cu frunzele & crengile la pământ. Adie indecisă ca ohi femeile, înserarea, a fost zi, va fi noapte, gândurile prevenindu-mă asupra, ca niște șoapte.

Întru în parcul: bănci, băncuțe, jetul obosit al unei fântâni, un copac, doi copaci, mai mulți opaci, bănci, băncuțe. Bunici pensionari, casnice, pașnice bunicuțe. Alei, cărări, poteci, nu-i așa? Iacul.

Integrată armonios în decoruri, ea: plete, fine și lungi picioarele, sâni care pe dedesubtul bluzei, calfeaua pielii. Ochii ei albaștri ca Marea Neagră, valuri alergând spre mine, e ora fluxului. Eu, pe țărm, transparent și emotiv.

- Bună seara iubito aș vrea ca și cum oare soarele și luna tăiate felii pe o tîpsie ca să-ți ofer jertfă însă e de ajuns ba nu ba da tu ești aieou cea mai oho în genunchii obligatorii.

- Bună iubito dar ce romantic dar buchetul de violete este și atât mulțumesc-ți foarte important stringent lejer melodramatic tandrule meschinule dragule ohi parfumul lor al tău natura care explodează îmbătător miros spunea ceva de o invitație într-un restaurant select?

- Aa, mda, un restaurant select, însă...

- Ce însă?

- Însă nimic, să mergem. Simplu, nu? mergi într-un parc și acolo iubita, care calină și mult dragăstoasă acceptă florile, suspină și-ți răspunde tandră străngerilor de mână. Apoi restaurantul unde chelneri atotștiutori îți recomandă, atotprezenți te îndatorează, antren, atmosferă, snobism, nu? grozav. Urmează să o conduci acasă și cine știe, poate ea. Sau o învii la tine, unde.

Însă eu nu mă întâlnesc cu nimeni, nu dăruiesc buchetul pretext nimănui, eu doar mă plimb de-a lungul tristelor alei, tristă e luna și stelele sunt triste, melodramă. În seara aceasta felinarele s-au aprins reci și electrice, mai devreme, ce nostalgie, ar trebui să plouă, n-o să mă credeți, chiar plouă, exemplu de comuniune om-natură.

S-a lăsat deja noaptea, ies din parc și privesc fațadele blocurilor și mingul ferestrelor care luminate, strigă în întuneric ceva, închipuiți-vă ce, temă pentru acasă. Farurile, vitrinele, totul îmi amintește de niște fotografii, viața e, cum altfel, frumoasă, merită citită, scrisă, hm, trăită.

Perdele de apă drapând dis-

tanța dintre mine și să vedem ce va mai urma, lectură plăcută: merg printre picături, n-am umbrelă și nici sânge de pește, acestea au fost două din motivele pentru care am refuzat să mă nasc la Londra. Brâncovenesc uneori dar totdeauna masiv conturat printre structurile din jur, teatrul. E o clădire. Acolo trăiesc meschin urâtă afacere, aflați continuu sub o observație strictă, unii oameni dispuși să consume dramele și umorul altora, sânge, lacrimi și sudoare șiroaie curgând, cântecul derulându-se lăra note picurând, răsău-plânsu', puțină atenție spectator, în culise e ajutat să se sinucidă Thalia.

Întru că doar marele așîș, așezându-mă curios, se aude gongul. Se ridică majestuos (epitet arhaic adjectiv perimat, fie la imperialiști ăia, acolo) cortina. Dincolo de ea rea realitatea.

În actul întâi Liviu Ciampiopol intră într-o farmacie și întreabă de există vreun leac, vreo șansă, pentru paranoia. Vânzătoarea îl privește senină, cultura ei generală e solidă, îl recunoaște și-i răspunde doctă: avem dragă domnule, toată stima și mândria... România (hohote, aplauze) ce vremuri (suspinele spectatorilor). Brusc a venit în față un tip îmbrăcat în pulovăr și i-a spus altuia să croșeteze oarece, să-l vadă lumea, apoi au apărut unii cu steaguri tipând, alții cu uniforme ordonând și în cele din urmă, cu voia dv. a noastră adică, s-a ivit EL, supremul, mi-am potrivit ceasul, 4h 56 min. soarele răsare, Augusto Roa Bastos trage cu disperare de cortină, aceasta cade.

Actul doi: parafrază oho biblică, subtil autorul edenul îl reconstituie la scară, detalii roze, salamuri, brânzeturi, miere, lapte, mari salarii, binele cu de-a sila, pudice fețe care o să vedeți voi ce și cum, cade consecventă cortina și-n spatele ei cel din urmă a devenit cel dintâi, urale, ovalii, recunoștință multă, câteva timide fluierături pentru atmosferă. În culise zgomot mare. (Re)facerea lumii, nu altceva.

Actul trei: a dracu' cortină, nu se mai ridică. Autorul, în fața ei, își face mea culpa, cum că n-a putut găsi o scenă pentru aproape douăzecișipatru de milioane de personaje. Un grup de călugări de la mănăstirea secu trece plin de pioșenie printre rânduri, invitând spectatorii la reculegere în aerul de afară. Privirile lor, oțelite de antrenamentul privațiunilor de tot felul, indică ferm direcția. Și pe sub sutane, dure, argumentele.

Ies. Gândurile care deși picioarele de lut, aleargă.

Prospect pentru turiștii care nu mai vin

MOTTO: „vremurile sunt în schimbare”

Bob dy Lan

Țara, oh, patria noastră unde fluturi zbor peste tot, unduie lanuri de mătase și-n fiecare casă e o, în fine, să nu dramatizăm. Și ah, codrii cei verzi de brad, aurul care luați dumneavoastră detalii de la departamentul silviculturii ce și cum, deasemenea referințe poate oferi un domn Goga și un domn Coșbuc, George îi spun prietenii lui, el are prostul obicei să nu mai vină dar asta-i deja altă poveste.

Iar în mijlocul acestor păduri pline de osemintele strămoșilor noștri care se ocupau cu haiducia și purtau sumanele negre, că virgulă copacii știe el patronul societății elvilla cât de profitabili sunt, se află orașul despre care numai de bine, că doar e orașul originii mele sănătoase, proletare sunt al vostru cititorilor mei, dintre voi, pentru, parcă așa ceva, voi. Tocmai v-am câștigat ăă, asta, simpatia, nu? zâmbetul se poate decupa din fotografie, am exersat imens ca să-mi reușescă atât de perfect rabatabil.

Aici prin zonă, adâncit în profunzimile gleei grase, gălgăie lichid și întunecat țifeiul, care nu se mai poate, pot zice, fără el deocamdată. Eu sunt, pe bune, petrolișt. Vecinul meu, vecinii, ruda mea, rudele, prietenul meu, prietena mea, prietenii mei, ai lor, ale lor (flori-legiu gramaticesc pentru uzul parlamentarilor) sunt petroliști. Onorantă misie, grea slujbă, meșter cărmaciul. Este o cetate a petroliștilor. Ei sunt de mai multe feluri: orașeni molcomi și navetiști, țărani convertiți și navetiști, soțiile lor, alți ghicit, gospodine și casnice. Ei mai sunt și sindicaliști și cuminiți, de vreme ce încă n-au atacat palatul Victoria ca ăia, cine erau oare dom'le? aha, da! parizienii de la 1789 cu Bastilia lor cu tot, cu republica lor cu tot.

Avem și primar. În jurul lui se construiește primăria, atât e de preocupat de unele probleme care apar pentru ca să dispară, odată rezolvate de el. Edificiul vechi a fost demolat în împrejurări, hm, legate de trecuta campanie electorală, a fost un frumos spectacol de sunet și zgomot mare, ce mai. Edificiul nou îl construiesc bravii noștri consilieri, care ajută și ei primarul cum pot. De exemplu, în ultima ședință, domnul Caramichailidis a propus înființarea unei fanfare a orașului fără de care ne e

imposibilă existența, citez: „că ca mâine, nu-i așa? vor năvăli câtă frunză, câtă iarbă, turiștii și ne-ar trebui uite-așa niște tromboane, alămite care să străluce în soarele generos al ținutului, să le ia ăloră ochii și de ce nu, banii”. Domnul Popescu a zis că da' de unde fondurile, domnul Ionescu a spus că frigoanele e scumpe și nici nu se găsește interesul trebuincios atarei chestiuni delicate peste poate deoarece cetățenii urbei, primarele a fost de acord, cum altfel. A consemnat doamna secretară Spirochescu. În viața privată ea este soția sofului ei, nea Gogu, șeful gării. În grădina casei domniei-sale se strâng seară de seară oamenii muncii (munca, draga de ea care noi suntem veșnic recunoscători ei, patronează orașul nostru, de unde sintagma) să citească ziarele și să comenteze ce se mai întâmplă prin patria noastră și deasemenea aiurea pe glob, discuții aprinse, scânteii vesele sar, la care se argumentează cu patos după următorul model:

- Bă deșteptule! prim-ministrul e om greu bă... ce-i de nasul oricui? păi numă' câte rumegă el săracul să ne meargă nouă binele drept...

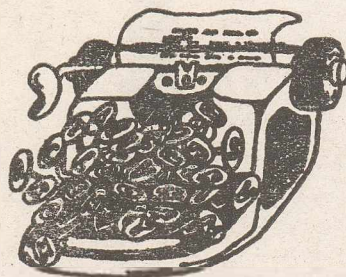
- Îhî, spui și io vorbă vouă, așa de la obraz să vă fie, pentru că mă-nțelegi? cine e ăla guvernul, poate cineva cu mâna pe inimă să afirme?...

- Vax tăticule-ți spui io, uite colea, scrie negru pe alb cum că nu guvernul care va să zică, ci copoșii ăia din opoziție, banca jidovesc mondială, curtea constituțională, cutremurul din '77 grea moștenire, rodica calamiteanu, cotele apelor Dunării și rahatul de pe căciuli că prea băzăie musca...

Că până, și stelele pălesc. Zorii unei noi zile limpezi apar, cu o nuanță absolut fascinantă de roz, poftim de vă convingeți, viitorul nostru cel luminos să ne fie să dea Dumnezeu, că doar El, bunul și atotputernicul. Rugăciunea o am rostit, crucea o am făcut, un nou alineat necesar e de început.

Acuma cine sunt eu care vă povestesc toate aceste, parcă poate cineva cu privirea străbăte în furnicarul de oameni ce părăsesc cu noaptea-n cap așternuturile, la slujbă frumos încolonați ca să meargă? salopete, bocâncei, legitimații cu viza la zi, mărșăluind un doi, mărșăluind trei patru, unul din ei, desigur, oricare.

MAȘINA DE SCRIS



Pagini realizate de
Alex Stănescu

XEROX

The Document Company

*Supremația
prin calitate !*